

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

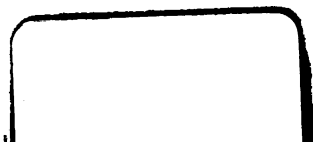
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

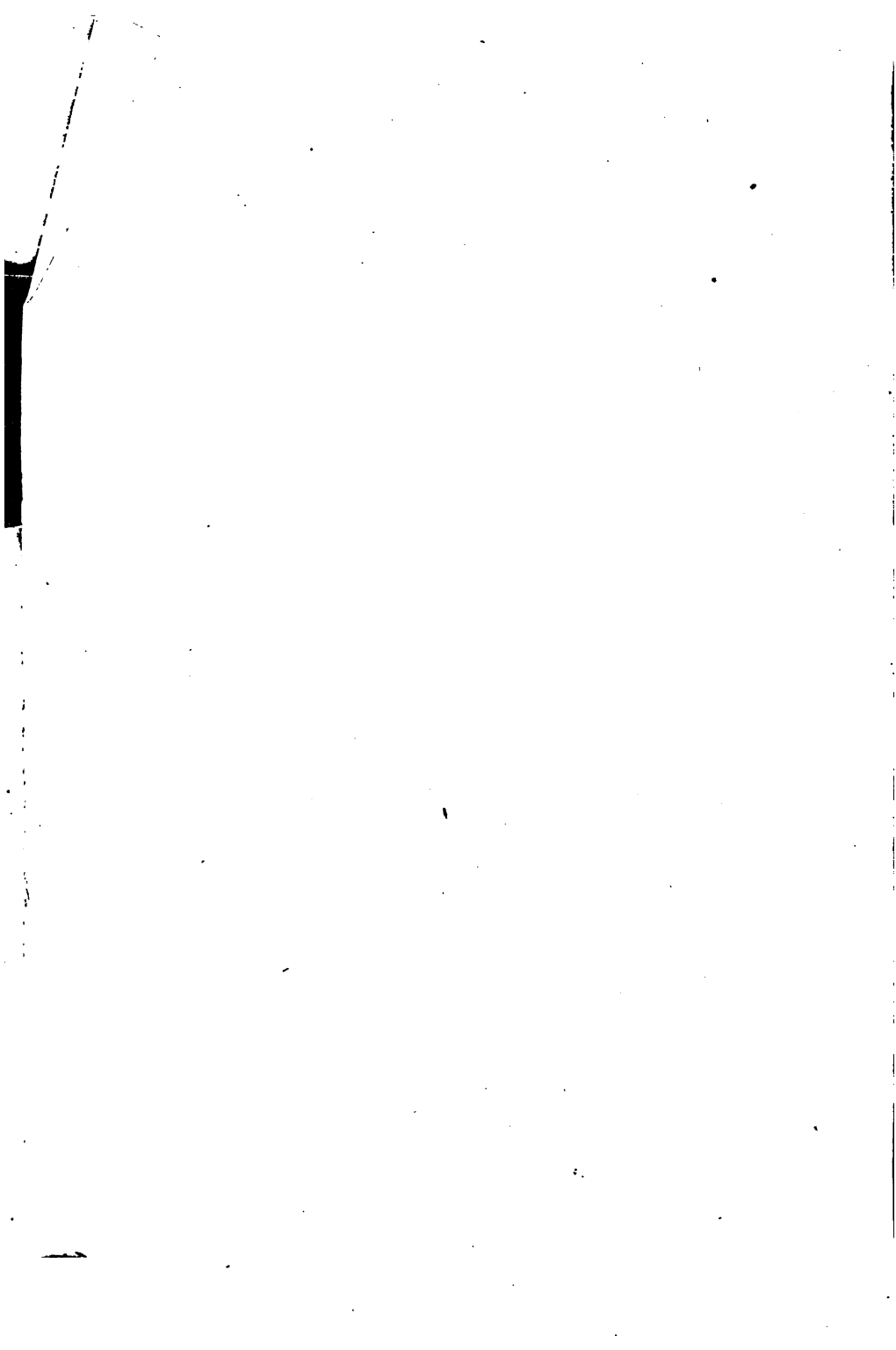
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

1866

1866

THE
TAMIL TEXT BOOK
FOR THE B. A. EXAMINATION 1879.
CONTAINING THE PRESCRIBED PORTION OF
RAMAYANAM AND KURAL

PUBLISHED BY

P. LUTCHMANA ROW,

Tamil Pundit, Free Church Mission Institution Madras,

AND PUPIL OF

C. RAJAGOPAL PILLAY

Tamil Pundit, Presidency College, Madras.

MADRAS:

PRINTED AT THE VURTHAMANATHARANGINI PRESS.

1877:

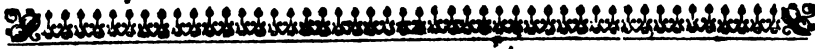
Price one Rupee.

ஸ்ரீ

ஊர்தேடுபடலம் - எக - ஆம் திருவிருத்தம்:

(இ-ள்.) ஆம் - அழக்கமந்த; சுவணத்தின் ஆடைஉடுத்தாள் - பொன் னுலாக்கப்பட்ட ஆடையையுடுத்தவள்; அரவு எல்லாம் அஞ்சு - எல்லாப்பாம்புகளும் அஞ்சுகின்ற, உவணத்தின் வேகமிருத்தாள் - கருணைப்போல நடை வேகமிருந்தவள்; அருள் இல்லாள் - கருணையில்லாதவள், அஞ்சுவண்ணத்தின் - பஞ்சவர்ணமாகிய; உத்தரீயத்தாள் - மேற்போர்வையுடையவள்; அலை ஆரும் - கடலில்நிறைந்துள்ள; ஆம் - நீரில் வசிக்கும், சு - நல்ல; வள் நத்தின் - பருத்தசங்கினது; முத்த - முத்துகளால் கோக்கப்பட்ட, ஒளிர் ஆரத்து அணி கொண்டாள் - ஒளிர்கின்ற வடமாகிய அணியைத்தரித்தவள் - எ-று:

அலை தொழி லடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல்; அலை பகுதி, வினைமு தற்பொருண்மை விசுவாகிய இகரம்புணர்ந்து கெட்டது; இது சினையாகு பெயராய்க் கடலையுணர்த்திற்று. அலையாருமென்பதற்கு; அல்லையாரும் - இரு னையில்லாமற் செய்யும் எனவுரைத்தலுமாம். ஆர்தல் - உண்ணுதல். ஆருமெ ன்ணும் காரியப்பொருட்டாகிய பெயரொச்சம் முத்தென்னும் வினைமுதற்பெய ர் கொண்டது. வணத்தின் என்பவற்றில் ணகரங்களும்; அலை யென்பதில் லகரமும் தொகுக்கப்பட்டன. வண்ணம் ஐந்தாவன. வெண்மை, கருமை; செ ம்மை, பொன்மை; பசுமை யென்பன.

ஹரிஓம்.

நன்றாக குருவாழ்க குருவேதுணை.

ஸ்ரீமதோமாநாஜாயநம:

கம்பநாட்டாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம்.

௫ - ஆவது - சுந்தரகாண்டம்.

முதலாவது - கடறூவுபடலம்.

தனியன்.

ஆறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

மெய்ச்சிட்டர்பொதுநோக்கிற் சீர்நூக்கிக்கம்பனெனு மேதக்கோன்றன்
உச்சிட்டமுலகிலுள கசடறக்கந்துயர்புலவ ருளுற்றியாப்பில்
வைச்சிட்டசொற்பொருணைக் கணிமுதலவென்பர்தனி மைதிலிக்கு
விச்சிட்டமணவாளன் புகழெனின்மற்றிதன்றகைமை விளம்பற்பாற்றே

காப்பு.

வேறு.

அலங்கலிற்றேன் றும்பொய்ம்மை யரவென்பபூதமைந்தம்
விலங்கியவிகாரப்பாட்டின் வேறுபாடுற்றவீக்கம்
கலங்குவதெவனாக்கண்டா லவொன்பர்கைவிலேந்தி
இலங்கையிற்பொருதாரன்றே மறைகளுக்கிதுதியாவார்

நூல்,

ஆண்டகையாண்டவ்வானேர் துறக்கநாடருகாகண்டான்
ஈண்டி ததான்கொல்வேலை யிலைக்கையென்றையமெய்தீர்
வேண்டருவிண்ணுடென்னு பெய்யம்மைகண்டுள்ளபூட்டான்
காண்டருதோகையும்ப நில்லெனக்கருத்தடிக்கொண்டான். (உ)

கண்டனனிலங்கைமுதல்க் கடிபொழிநகைகநாஞ்சில்
மண்டிலமதினுகொற்ற வாயிலுமணியிறசெய்த
வெண்டனக்கனகமாட வீதியும்பிறவுமெல்லாம்
அண்டமுந்திசைகளைட்டு நடுங்கத்தோள்கொட்டியாரத்தான். (ங)

வன்றந்தவரிகொணுகம் வயக்கனலுமிழும்வாய
பொன்றந்தமுழைகடோறும் புறத்தராய்ப்புரண்டுபோவ
நின்றந்தமில்லானான் நெரிந்தகீழமுந்திரீலக்
குன்றந்தன்புறியுகீழிப் பிதுங்கினுடர்கண்மான். (ச)

புகலருமுழையுட்டுஞ்சும் பொங்குளைச்சீயம்பொன்றி
உகலருங்குருதிகக்கி யுள்ளுறநெரிந்தஆழின்
அகலரும்பரவைநாண வரந்துமுருலவர்கிப்
பதலொளிகரப்பவாணை மறைத்தனபறவையெல்லாம். (ரு)

மொய்யுறசெவிகடாவி முதுறமுறைகாறள்ள
மையுறவிசும்பினுடு நியிர்த்தவாலதியமஞ்சின்
மெய்யுறத்தழிதியமெல்லென் பிடியெரடும்வெருவசோமும்
கையுறமரங்கள்சுற்றிப் பினிநினகனிரல்யாணை. (சு)

பொன்பிறழ்சிமயக்கோடு பொடியுறப்பொறியஞ்சிந்த
யின்பிறழ்குடுமிக்குன்றம் வெரிநறவிரியும்வேலை
புன்புறமயிரும்பூவாக் கட்புலம்புறத்தநாரு
வன்பறழ்வாயிற்கவ்வி வல்லியமிரிந்தமாதோ. (ஏ)

தேக்குறசிகரக்குன்றந் திரிந்தமெய்நெரிந்தசிர்த்தத்
தாக்குறதோலர்வாளர் தரித்தநெழுந்ததோற்றம்
தாக்குறசெருவினாரர் தாளறவீசத்தாவி
மேக்குறவிசைத்தாரென்னப் பொலிந்தனர்விஞ்சைவேந்தர். (ஊ)

தாரதைசுடர்கண்மேக மென்றிவைதவிரத்தாழ்ந்து
பாரிடையமுந்தினுற படர்நெடுமபனிமாக்குன்றம்
கூருகிர்க்குவவுத்தோளான் கூம்பெனக்குமிழிபொங்க
ஆர்கலியமுலத்தாமுக் கலமெனலாயிற்றன்றே. (க)

தாதுருறமென்சந்தம் குங்குமங்குலிகந்தன்னென்
போதுருபொலந்தாதென்றித் தொடக்கத்தயாவும்பூசி
மீதுறுசுனைநீராடி யருவியொடுலகின்வீழ்வ
ஓதியகுன்றங்கண்டு குருநிதீர்சொரிந்தாலொத்த. (கஉ)

கட்டுவடிபட்டம்

க

கடலுறுமத்தீதென்னக் கருவரைநிரியுங்காலை
மிடலுறுபுலன் கள்வென்ற மெய்த்தவர்விசம்பினுற்றூர்
கிடலுறுகிரியிற்றூர்தஞ் செய்வினைமுற்றிமுற்றூர்
அடலுறுபாசம்வீசா தம்பர்செல்வரருமொத்தார்.

(கௌ)

வெயிலியற்குன்றங்கீண்டு வெடித்தலுநடுக்கமெய்தி
மயிலியற்றேவிமார்க டழிஇக்கொளப்பொலிந்தவானேர்
அயிலெயிற்றரக்கனள்ளத் திரிந்தநாளானங்குபுல்லக்
கயிலையினிருந்ததேவைத் தனித்தனிக்கடுத்தல்செய்தார்.

(கௌ)

ஊறியநறவுமுற்ற குற்றமுமுணர்வையுண்ணச்
சீறியமனத்தர்தெய்வ மடந்தையருடநீர்வுற்
றூறினாருக்கின்ற ரன்பரைத்தமுவிபும்பர்
ஏறினரிட்டிந்த பைக்கினிக்கிரங்குகின்றார்.

(கௌ)

இத்திறிகமும்வேலை யிமையவர்முனிவர்மற்றை
முத்திறத்தலைத்தாரு முறைமுறைவினாவின்மொய்த்தார்.
தொத்தமலருஞ்சார்தஞ் சுண்ணமுமணியுந்துவி
வித்தகசென்றீயென்றார் வீரனும்கவிரைவதானான்.

(கௌ)

X குறுமுனிக்குத்தவேலை குப்புறுக்கொள்கைத்தாதல்
வெறுவிதவிசயம்வைகும் விலங்கற்றேளலங்கல்வீர
சிறுவிதென்கிழம்பாலை யல்லீசேறியென்னு
உறுவலித்துணைவர்கொன்னு ரொருப்பட்டான் பொருப்பையொப்பான். (கௌ)

இலங்கையினளவிறன்றூ லிவ்வுருவெடுத்ததோற்றம்
விலங்கவுமுளதன்றென்று விண்ணவர்வியந்தோக்க
அலங்கரூழ்மார்பன்முன்றூழ்ந் தடித்துணையமுத்தலோடும்
பொலங்கெழுமலைந்தானும் பூதலம்புக்கமாதோ.

(கௌ)

வால்விசைத்தெடுத்தவன்றூண் மடக்கிமார்பொடுக்கிமானத்
தோள்விசைத்துணைகள்பொங்கக் கழுத்தினைச்சுருக்கித்துண்டும்
கால்விசைத்தடக்கைகீட்டிக் கட்டிபுலங்கதவாவண்ணம்
மேல்விசைத்தெழுந்தானுச்சி விரிஞ்சனூடுகிஞ்சுவீரன்.

(கௌ)

ஆயவனெழுதலோடு மரும்பனைமரங்கடாமும்
வேயுயர்குன்றும்வென்றி வேழமும்பிறவுமெல்லாம்
நாயகன்பணியீதென்னு நளிர்கடலிலங்கைதாமும்
பாய்வனவென்னவானம் படர்ந்தனவெழுமமான.

(கௌ)

இசையுடையண்ணல்சென்ற வேகத்தாலெழுந்தருன்றும்
பசையுடைமரனுமாவும் பல்புயிர்க்குலமும்வல்லே
திசையுறச்சென்றுசென்று செறிகடலிலங்கைசேரும்
வினையிலவாகத்தள்ளி வீழ்ந்தனவென்னகீழ்ந்த.

(கௌ)

மாவொடுமரனுங்கல்லும் வல்லியும்யாவும்ற்றம்
போவதுபுரிந்தவீரன் விசையினூற்புணரிபொங்கத்
துவினகீழுமேலூர் தூர்த்தனசுருதியன்ன
சேவகன்சீருமுன்னஞ் சேதுவுந்தெரிந்தமாதோ. (20)

கீண்டதுவேலைநன்னீர் கீழுறக்கிடந்தநாகர்
வேண்டியவுகைமெங்கும் வெளிப்படமணிகண்மின்ன
கூண்டகையதனைநோக்கி ய்ரவினுக்கரசர்வாழ்வும்
காண்டகுதவத்தனானேன் யானெனக்கருத்துட்கொண்டான். (21)

வெய்தின்வான்சிறையினூனிர் வேலையைக்கிழியவீசி
நொய்திரைமுதங்கொண்ட நோன்மையேதுவலுநாகர்
உய்துநாமென்பதென்னே யுறுவலிக்கலுழனாழின்
எய்தினுமென்றஞ்சி மறுக்கமுற்றிரியல்போலார். (22)

துள்ளியமகரமீன்க டுடிப்பறச்சுறவுதுங்க
ஒள்ளியபனைமீன் துஞ்சந் திவலையலுழிக்காலின்
வள்ளுகிர்வீரன்செல்லும் விசைபொருமறுகிவாரி
தள்ளியதிசைகண்முந்தும் றிலங்கைமேற்றவழ்ந்தமாதோ. (23)

ஓடுக்குறுபொருள்களென்னு மெண்டிசைசமந்தயானே
நடுக்குறவ்சையிற்செல்லு நாயகன்றுதனாகம்
எடுக்குறுகாலவன்காற் நிடியொடுமொடியவந்நாள்
முடுக்குறக்கடலிற்செல்லு முத்தலைக்கிரியுமொத்தான். (24)

கொட்புறுபுரவித்தெய்வக் கூர்றுதிக்குலிசத்தார்தும்
கட்புலங்கதுவலாகா வேகத்தாற்கடலுமண்ணும்
உட்பதங்குட்டியண்ட முறவுளசெலவினெற்றைப்
புட்பகவிமானந்தானவ் விலங்கைமேற்போவ்தொத்த. (25)

விண்ணவரோத்தவேத முனிவரர்வியந் தவாழ்த்த
மண்ணவரிறைஞ்சச்செல்லு மாருதிமறமுட்கூர்
அண்ணல்வாளர்க்கன்றனை யமுக்குவாயின்னமென்னுந்
கண்ணுதலொழியச்செல்லுங் கைலையங்கிரியுமொத்தான். (26)

மாணியாம்வேடந்தாங்கி மலரயற்கறிவுமாண்டோர்
ஆணியாயுலகுக்கெல்லா மறம்பொருணர்ரப்புமண்ணல்
சேணுயர்நெடுநாடர்ந்த திரிதலைச்சிறுவன்றனைக்
காணியவிரைவிற்செல்லுங் கனகமால்வரையுமொத்தான். (27)

மழைகிழித்துதிரமீன்கண் மறிகடல்பாயவானம்
குழைவுறத்திசைகள்கீற மேருவுக்குறுங்கக்கோட்டின்
முழையுடைக்கிரிகண்முற்ற முடுக்குவான்முடிவுக்காலத்
தழிவுறக்கடுக்கும்வேகத் தாதையுமீனையானான். (28)

கட்டுவுபடல்ம்.

தடக்கைநாலைத் தம்பத்துத் தலைகளுமுடையான்றானே
அடக்கியம்புலன்கள்வென்ற தவப்பயனறுதலோடும்
கெடக்குறியாகமாகத் கிழக்கெழுவுழக்குநீங்கி
வடக்கெழுந்திலங்கைசெல்லும் பரிதிவானவனுமொத்தான்.

(௨௬)

புறத்தறலஞ்சிவேரே ரரணம்புக்குறைதல்போக்கி
மறத்தொழிலரக்கர்வாழு மாநகர்மணுவின்வந்த
திறத்தகையிராமனென்னுஞ் சேவகற்பற்றிச்செல்லும்
அறத்தகையரசன்றின்போ ராழியுமுடையானானே.

(௨௭)

கெழுலாமுமுநிலாவிற கிளொனியிருளைக்கீறப்
பாழிமாமேருநாண விசும்புறப்படர்ந்தோளான்
ஆழிசூழலகமெல்லா மருங்கனன்முருங்கவுண்ணும்
ஊழிநாள்வடபாற்றேன்று முவாமுமுமதியுமொத்தான்.

(௨௮)

அடலெலாந்திகிரிமாயற் கமைந்தன னூற்றல்காட்டக்
குடலெலாமவுணர்சிந்தக் குன்றெனக்குறித்தானிற்
திடலெலாந்தொடர்ந்துசெல்லச் சேன்விசும்பொதுங்கத்தெய்வக்
கடலெலாங்கலங்கத்தாவுங் கலுமுனுமீனயானானே.

(௨௯)

நாலினோலகமுன்று நடுக்குறவடுக்கிநாகர்
மேவின்மேனின்றகாறுஞ் சென்றகூலத்தின்வின்பி
காலினுளந்தவான முகட்டையுங்கடக்கக்கால
வாலினுளந்தானென்று வானவர்மருளச்சென்றான்.

(௩௦)

விளித்தப்பின்வேலைதாவும் வீரன்வால்வேதமெய்க்கும்.
அளித்தப்பினறுமென்னு மறந்துண்பெற்றதாயும்
கனித்தப்புன்றொழின்மேனின்ற வரக்கர்கண்ணுறுவராமென்
றொளித்தப்பின்செல்லுங்கால பாசத்தையொத்ததன்றே.

(௩௧)

மேருவைமுமுதஞ்சூழ்ந்து மீதற்றவேகநாகம்
கார்கிறத்தண்ணலேவக் கலுமுன்வந்தற்றகாலை
சோர்வுறுமணத்ததாகிச் சுற்றியசுற்றுநீங்கிப்
பேர்வுறுகின்றவாறு மொத்ததப்பிறங்குபேர்வால்.

(௩௨)

குன்றொடுகுணிக்குங்கொற்றக் குவவுத்தோட்குரக்குச்சீயம்
சென்றுறுவேகத்தின்கா லெறிதரத்தேவர்கவையும்
மின்றொடர்வானத்தான விமானங்கள்விசையிற்றம்மின்
ஓன்றொடொன்றுடையத்தாக்கி மாக்கடலுற்றமாதோ.

(௩௩)

வலங்கையின்வயிரவேதி வைத்தவன்வைகுநாடும்
கலங்குவதேருவான்றன் கருத்தென்கொலென்னுங்கற்பான்
விலங்கயிலெயிற்றுவீரன் முடுக்கியவேகம்பெய்யோர்
ஊழ்வகையினளவன்றென்னு விம்புந்நாடிநிந்ததிப்பால்.

(௩௪)

ஓசையுலப்பிலாத வுடம்பமைந் துடையவென்னத்
தேசமுநூலுஞ்சொல்லுந் திமிங்கிலைகலங்களோடும்
ஓசையைமுற்றவேலை கலங்கவன்றன்ன னன்பாக்கை
விசியகாலின்வீந்து மிதந்தனமீன்களெல்லாம்.

(௩௮)

பொருவருமுருவத்தன்னான் போகின்றபொழுதுவேகம்
தருவனதடக்கைதள்ளா நிமிர்ச்சியதம்முளொப்ப
ஒருவருக்குணத்துவள்ள லோருயிர்த்தம்பியோடும்
இருவருமுன்னர்ச்சென்ற லொத்தவவ்விரண்டொழும்,
கலிநிலைத்துறை.

(௩௯)

இந்நாகமன்னானெறிகாலெனவேகும்வேலை
இந்நாகமாவிற்செறிகீட்டிசைக்காவல்செய்யும்
ஊர்நாகமந்நாள்கடல்வந்ததொர்காட்சிதோன்ற
மைந்நாகமென்னுமலைவாஊறவந்ததன்றே.

(௪௦)

மீயோங்குசெம்பொன்முடியாவிர்மின்னிமைப்ப
ஓயாவருவித்திரஞத்தநியத்தையொத்த
தீயோருளராகியதாலவர் தீமைதீர்ப்பான்
மாயோன்மகரக்கடனின்றெழுமாண்பதாகி.

(௪௧)

நூலேந்தகேள்வி துகராப்புலனோக்கலுற்றார்
போலேந்தநின்றதனியான்மெய்பொருதநீங்கக்
காலாழ்ந்தமுந்திக்கடல்புக்குழீஇக்கச்சமாதி
மாலேந்தவோங்குநெடுமந்தரமேயுமான.

(௪௨)

தள்ளற்கருநற்சிறைமாதெழைப்பொடோங்க
எள்ளற்கருநன்னிறமெல்லையிலாதபுல்ல
வள்ளற்கடலைக்கெடநீக்கிமுந் துவவ்வி
உள்ளுந்நெழுமோருவணத்தரசேயுமொத்த.

(௪௩)

ஆன்றொடுநீரிடையாதிடொடந்தமாகித்
தோன்றாதுநின்றானருடோன்றிடமுந் துதோன்று
முன்றமுலகத்திடைமுற்றுயிராயமற்றும்
ஈன்றானையீன்றகவணத்தவியண்டமென்ன.

(௪௪)

இந்நீரினென்னைத்தருமெந்தவையெய்தியன்றிச்
செந்நீர்மைசெய்யெனென்சசித்தனைசெய்துநொய்தின்
அந்நீரில்வந்தமுதலந்தணனாநிராளம்
முந்நீரின்முழுகித்தவமுற்றிமுனைத்தவாபோல்.

(௪௫)

பூவாலிடையுறுபுகுந்தபொருத்தநெஞ்சின்
கோவாமுனிசீறிடவாரீருனித்தவெல்லாம்
மூவாமுதையகன்மீளமுயன்றவந்நாள்
தேவாசாரர்வேலையில்வந்தெழுதிங்களென்ன.

(௪௬)

நிறங்குய்குமமொப்பனநீநிறம்வாய்த்தநீரின்
 இறங்கும்பவளக்கொடிசுற்றினசெம்பொனேயுந்த
 பிறங்குஞ்சிகரப்பட்டர்முன்நிரொறும்பினாவோ
 இறங்கும்மகரக்கனையிர்ப்பொடுணர்ந்தலாவ.

(௪௭)

கூன்சூன்முதிரிப்பிகுரைக்ககிடைத்தபாசி
 வான்சூழ்மழையொப்பவயங்குபனிங்குமுன்றி
 முன்சூலநானிற்றகைமூத்தமுயிர்த்தசங்கம்
 மீன்சூழ்வருமம்முழுவெண்மதிவீறுகிற.

(௪௮)

பல்லாயிரமாயிரக்காசினம்பாடிமைக்கும்
 கல்லார்சிமயத்தடங்கைத்தலைநீண்டுகாட்டீ
 தொல்லார்கலியுட்புகழும்சுவயங்குதோற்றத்
 தெல்லாமணியிட்டமுகந்தெழுதின்றதென்ன.

(௪௯)

மணையிற்பொலிமாகநெடுங்கொடிமாயேய்ப்ப
 விணையிற்பிரள்வெள்ளருவித்திரவேகிவீழ
 நினைவிற்கடலுடெழலோடுமுணர்க்குநீர்காச்
 சுணையிற்பணமீன்றியிலோடுதொடர்ந்ததுள்ள.

(௫௦)

கொடுநாலொடிரண்டுசூலப்பகைசூற்றமுன்றும்
 சுடுநூனம்வெளிப்படவுய்த்ததுயக்கிலார்போல்
 விடநாகமுழைத்தலைவிம்மணுமுன்றாக்
 நெடுநாள்பொறையுற்றவுயிர்ப்புரிமிர்ந்துகிற்ப.

(௫௧)

எழுந்தோங்கிவிண்ணெடுமெண்ணைக்கவிலங்குமாடி
 உழுந்தோடுகாலத்திடையும்பரினிம்பொங்கும்
 கொழுந்தோடிநின்றகொழுங்குண்வறவியந்தூநோக்கி
 அழுங்காமனத்தண்ணலிதென்கொலெணையிர்த்தான்.

(௫௨)

நீர்மேற்படராநெடுங்குன்றாமிமிர்ந்துகிறநல்
 சீர்மேற்படராநென்ச்சிந்தையுணர்ந்தூசெல்வான்
 வேர்மேற்படவன்றலைகீழ்ப்படநாக்கிவிண்ணோர்
 ண்சீர்மேற்படரக்கடிதும்பரிந்மீதுயர்ந்தான்.

(௫௩)

உந்தாமுணுசைந்துயிர்வேலையொளித்தசூன்நும்
 சிந்தாகுலமுற்றதுபின்னருந்தீர்விலன்பால்
 வந்தோங்கியாண்டோர்சிறுமானுடவேடமாடி
 ணந்தூயிதுகேளெனவிண்ணவிசைந்ததண்பே.

(௫௪)

வேற்றுப்புலத்தோனெனலையவிலக்கெல்லாம்
 மாற்றுச்சிறையென்றரிவச்சிரமானுவோச்ச
 லீற்றுப்படநூறியவேலையின்வேலையுய்த்துக்
 சூற்றுக்கிறைவெனனைக்காத்நாணுன்புலாக்க.

(௫௫)

அன்னொருங்காதலனா தலினன்புதுண்ட
என்னுனன்க்கிண்டுச்செயற்கரிதாயதின்மை
பொன்றார்சிகரத்திடையாநினைபோதியேனும்
உன்னுயர்ந்தேனுயர்விற்குமுயர்ந்ததோளாய். (௫௬)

கார்மேகவண்ணன்பணிபூண்டருங்காலின்மைந்தன்
தேர்வான்வருகின்றதுசீதையைத்தேவருய்யப்
பேர்வானயல்சேறியிதிற்பெறும்பேறிலென்ன
தீர்வேலையுமென்னையுரைத்ததுநீதிரின்றாய். (௫௭)

நற்றயினூரல்லெனனக்கிவனென்றநாடி
இற்றேயிறையெய்தினையெய்ததுகோடியென்னால்
பொற்றாரகன்மார்பதம்மில்லுழைவந்தபோதே
உற்றார்செயன்மற்றமுண்டோவெனவுற்றுரைத்தான் (௫௮)

உலாத்தானுரையாலிவனூறிலென்பதுன்னி
வினாத்தாமரைவான்முகம்விட்டுவிளங்குவீரன்
சிரித்தானளவேசிரித்துத்திசைசெல்லநோக்க
வரைத்தானெடும்பொற்குடியித்தலைமாடுகண்டான். (௫௯)

வருந்தேனதுவென்றுணவானவன்வைத்தகாதல்
அருந்தேனினியாதுமென்னுசைகிரப்பினல்லால்
பெருந்தேன்பொழிசாரனின்னன்புபிணித்தபோதே
இருந்தேனுகர்ந்தேனிதினூஉங்கினியீவதுண்டே. (௬௦)

முன்பிற்சிறந்தாரிடையுள்ளவர்காதன்முற்றப்
பின்பிற்சிறந்தார்குணநன்றிதுபெற்றயாக்கைக்
கென்பிற்சிறந்தாயதொருற்றமுண்டென்னலாமே
அன்பிற்சிறந்தாயதொர்பூசனியார்கணுண்டே. (௬௧)

ஈண்டியான் கடிதேகியிலக்கைவிலக்கலெய்தி
ஆண்டானடிமைத்தொழிலாற்றலினூந்துண்டேல்
மீண்டியானுகர்வென்னல்விருந்தெனவேண்டிமெய்ம்மை
பூண்டானவன்கட்புலம்பிற்படமுந்தபோனான். (௬௨)

செவ்வான்கதிருக்குளிர்திங்களுந்தேவர்வைகும்
வெவ்வேறுவிமானமுயீனொடுமேகமற்றும்
எவ்வாயுலகத்தவுமீண்டியிருந்ததம்மின்
ஒவ்வாதனவொத்திடஆழிவெங்காறுமொத்தான். (௬௩)

நீர்மாக்கடன்மேனியிர்கின்றநியிர்ச்சினோக்காப்
பார்மேற்றவழ்சேவடிபாய்நடவாப்பதத்தே
தேர்மேற்குதினொண்டவனித்திறன்சிற்தைசெய்தான்
ஆர்மேற்கொலென்றெண்ணியருக்கணுமையமுற்றான். (௬௪)

கட்டுறுவுபட்டம்.

க

வாளொத்தொளிர்வாலெயிறுழின்மருங்கிமைப்ப
 னீளொத்தயர்வாலின்விசும்புநிரம்புமெய்யன்
 கொளொத்தவன்மேனிவிசும்பிருகூறுசெய்த
 னாளொத்ததுமேலொளிதீழிருளுற்றஞாலம்.

(௬௫)

முன்றுற்றதலத்திடை முற்றியதன்பம்வீப்பான்
 ஏன்றுற்றுவந்தான்வளி மெய்ம்மையுணர்த்துநீயென்
 றுன்றுற்றவானோர் குறைநேரவரக்கியாகித்
 தோன்றுந்துரின்ருள் சரசைப்பெயர்ச்சிந்தைதாயாள்.

(௬௬)

பேழ்வாயொரர்க்கி யுருக்கொடுபெட்டினோங்கிக்
 கோழ்வாயரியின் குலத்தாய்கொடுக்கூற்றுமுட்க
 வாழ்வாயெனக்கா மிடமாய்வருவாய்கொலென்
 னீழ்வாய்விசும்பின் நனதுச்சிநெருங்கினிருள்.

(௬௭)

தியேயெனலாய பசிப்பிணிதீர்த்தல்செய்வாய்
 ஆயேவிரைவுற் றெனையண்மினைவண்மையாள
 நீயேயினிவந்தெனி ண்கொள்பிணங்கெயிற்றின்
 வாயேபுகுவாய் வழிமற்றிலைவானினென்றாள்.

(௬௮)

பெண்பாலொருகீபசிப் பீழையொறுக்கநொந்தாய்
 உண்பாயெனதாக்கையை யானுதவற்குநேர்வல்
 விண்பாலவர்நாயகனேவ லிழைத்துமீண்டால்
 நண்பாலெனச்சொல்லிய நல்லறிவாளனக்கான்.

(௬௯)

காய்ந்தேழுலகங்களுங் காணநின்பாக்கைதன்னை
 ஆய்ந்தேபசிதீர்வெனின் னானையென்றன்னள்சொன்னாள்
 ஓர்ந்தானுயிகழ்ந்தொரு வேனினதுழில்பேழ்வாய்
 சேர்ந்தேகுகின்றேன்வலை யாமென்றின்னியென்றாள்-

(௭0)

அக்காலையரக்கியுமண்டமநந்தமாகப்
 புக்கானிறையாதபுழைப்பெருவாய்திறந்து
 விக்காதுவிழுங்குகின்றாதுநோக்கிவீரன்.
 திக்காரவன்வாய்சிறிதாம்வகைசேணினீண்டான்.

(௭௧)

நீண்டானுடனேசுருங்காநிமிர்வாள்வயிற்றின்
 ண்டாண்டானெனவுற்றொருயிர்ப்புயிராதமுன்னர்
 மீண்டானதுகண்டனர்விண்ணுறையோர்களும்கை
 ஆண்டான்வலெனன்றலர்நூஉய்நெடிதாசினொற்றார்.

(௭௨)

மின்மேற்பட்டர்நோன்மையறையுடல்வீங்கிகீங்கத்
 தன்மேனியளாயவடாயினுமன்புதாமு
 என்மேன்முடியாதனவென்றினிதேத்திரினிருள்
 பொன்மேனியனுநெடிதாசினுந் துபோனாள்.

(௭௩)

கீதங்களிசைத்தனர் கின்னரர் கீதநின்ற
 பேதங்களியம்பினர் பேதையராடல்பின்னர்ப்
 பூதங்கடொடர்ந்துபுகழ்ந்தனபூசுரோசர்
 வேதங்களியம்பினர் தென்றல்விருந்துசெய்த. (எச)

மந்தாரமுந் தமகரந்தமணந்தவாடை
 செந்தாமரைவாண்முகத்திற்செறிவோர்சிகைப்பத்
 தந்தாரமுலகத்திடைவிஞ்சையர்பாணிதள்ளும்
 கந்தாரவீணைக்களிசெஞ்செவிக்காதுறுங்க. (எஃ)

கலிவிருத்தம்.

வெங்கார்நிறப்புணரிவேறேயுமொன்றைப்
 பொங்கார் கலிப்புணரர்பொலிவுதேபோல்
 இங்கூர்கடத்திரொனவென்னுலெழுந்தான்
 அங்காரதாராபெரிதாலாலமன்னுள். (எக)

சாதக்கடுங்குறிகணக்கிறுதிகண்ணுள்
 பாதச்சிலம்பிடுவெலவேலையொவிடம்ப
 வேதக்கொழுஞ்சுடரைநாடிடுறிமேனூள்
 ஒத்தின்மேவுமதுகைகடவையொத்தாள். (எஎ)

துண்டப்பிறைத்துணையெனச்சுடரொயிற்றூள்
 கண்டத்திடைக்கறையுடைக்கடவுள்ளகம்மா
 முண்டத்தரித்தவுரியாண்முளரிவந்தான்
 அண்டத்தினுக்குறையமைத்தபிலவாயாள் (எஅ)

நின்றூணிமிர்ந்தலைநெடுங்கடலினீர்தன்
 வன்றூளலம்பமுடிவான்முகடுவவ்வ
 அன்றூய்திறத்தவனறத்தையருளோமீம்
 தின்றூளொருத்தியிவளென்பதுதெரிந்தான். (எக)

பேழ்வாயகத்தலதுபேருலகமூடும்
 நீழ்வானகத்தினிடையேருநெறிநேரா
 வாழ்வானணுக்கனவளாழ்பிலவயிற்றைப்
 போழ்வானினைத்தினையவாய்மொழிபுகன்றான். (அ௦)

சாயாவரந்தமுவினாய்தழியின்னும்
 ஓயாதுவந்தவிசைகண்ணெரகில்லாய்
 வாயாலந் துநெடுவான்வழியுடைத்தாய்.
 நீயாடியெண்ணையிவணின்றநிலையென்றான். (அக)

பெண்பாலெனக்கருதுபெற்றியொழியுற்றால்
 விண்பாலவர்க்குமுயிர்வீடுறுதன்மெய்யே
 கண்பாலடுத்தவுயிர்காலன்வருமேனும்
 உண்பானருத்தியதொழிப்பரியதென்றான். (அஉ)

திறந்தாளெயிற்றையவளண்ணலிடைசென்றான்
அறந்தானரற்றியதயர்த்தமரொய்த்தார்
இறந்தானெனக்கொடொரிமைப்பதனின்முன்னம்
பிறந்தானெனப்பெரியகோளரிபெயர்ந்தான்.

(அக)

கள்வாயரக்கிகதறக்குடர்கணத்தில்
கொள்வார்தடக்கையின்விசும்பையிசைகொண்டான்
முள்வாழ்பொருப்பின்முழையெய்தியிகநொய்தின்
உள்வாளரக்கொடெழுதின்கலுமுனெத்தான்.

(அச)

சாகாவரத்தலைவரிற்றிலகமன்னை
ஏகாவரக்கிக்குடர்கொண்டெனமுந்தான்
மாகாலசைப்பவடமண்ணினறவாலோ
டாகாயமுற்றகதலிக்குவமையானன்.

(அடி)

ஆர்த்தனர்கள்வானவர்கடானவரமுங்கா
வேர்த்தனர்விரிஞ்சனும்வியந்தமலர்வெள்ளம்
ஆர்த்தனனகன்கைகையிற்றெலைவிலோனும்
பார்த்தனன்முனித்தலைவராசிகள்பகர்த்தார்.

(அக)

மாண்டாளர்க்கியவள்வாய்வயிறுகாறும்
கீண்டானிமைப்பினிடைமேருகிரிகீழா
கீண்டான்வயக்கதிநினைப்பினெடிதென்ருப்
பூண்டானருக்கனாயர்வானின்வழிபோனன்.

(அஎ)

சொற்றூர்கள்சொற்றதொகையல்லதணையொன்றே
முற்றமுடிந்தநெடுவானிடைமுந்நீர்
இற்றுவியெற்றெனினும்யானினியிலங்கை
உற்றுவிலங்குமிடைபூறெனவுணர்ந்தான்.

(அஅ)

ஊறுகடினறுவனஆறிவறமுன்னுத்
தேறிலியரக்கர்புரிதிமையவைதீர்
வேறுவகையான்டையவிராமெனனவெல்லாம்
மாறுமதினமாறுபிதிதில்லெனவலித்தான்.

(அக)

ஆறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தசம்புடைக்கனகராஞ்சிற் கடிமதிறரித்தநோக்கான்
அசம்புடைப்பிரசத்தெய்வக் கற்பகராட்டையன்யி
விசும்பிடைச்செல்லும்வீரன் விலங்கிவேறிலங்கைமுனர்ப்
பசஞ்சுடர்ச்சேரலைத்தாங்கோர் பவளமால்வரையிற்றாய்ந்தான்

(கஉ)

மேக்குறச்செல்வோன்பாய விலங்கிநீரிலங்கைவெற்பு
றுக்குறுத்தக்குமிங்குந் தள்ளுறுதுடங்குநோன்மை
போக்கினுக்கிடையூறுகப் புயலொடுபொதிந்தவாடை
தாக்குறத்தளர்ந்துசிந்து கலமெனத்தக்கதன்றே.

(கக)

மண்ணடியுற்றுமீது வானுறவாரம்பின்றன்மை
எண்ணடியுற்றகுன்றத் தலத்துரின்றெய்தநோக்கி
விண்ணிடையுலகமென்னு மெல்லியன்மேனிரோக்கக்
கண்ணடிவைத்ததன்ன விலங்கையைத்தெரியக்கண்டான்.

(கஉ)

நன்னகரணேநோக்கி நளினக்கைம்மறித்துநாகர்
பொன்னகரிதனையொக்கு மென்பதுபுல்லிதம்மா
அந்நகரிதனினன்றே யண்டத்தைமுழுதமான்வான்
இந்நகரிருந்துவாழ்வா நிதவதற்கேதுவென்றான்.

(கஉ)

மாண்டதோர்நலத்திற்குமென் றுணர்த்துதல்வரய்மைத்தன்றூல்
வேண்டியவேண்டினெய்தி வெறுப்பின்றிவிழைந்தவுய்க்கும்
சுண்டரும்போகவின்ப மீறிலதியாண்டுக்கண்டாம்
ஆண்டதுதறக்கமஃதே யருமறைத்துணிவுமம்மா.

(கச)

உட்புலனொழுநூறென்பர் யோசனையுலகமூன்றில்
தெட்புதுபொருள்களெல்லா மிதனுழைச்செறிந்தவென்றூல்
துட்புலனுணங்குகேள்வி றுழைவிலரெனினுநோக்கும்
கட்புலன்வரம்பிற்குமே காட்சியுங்ககையிற்குமே.

(கரு)

கடலுவுபடலம் முற்றிற்று. ஆட திருவிருத்தம் - கச.

கம்பநாட்டாழ்வார் திருவழகனோசரணம்.

உ - ஆவது ஊர்தேடுபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

பொன்கொண்டிழைத்துமணி யைக்கொடுபொதிந்த
மின்கொண்டமைத்தவெயி லைக்கொடுசமைத்த
என்கொண்டியற்றிய வெனத்தெரிசிலாத
வன்கொண்டல்விட்டுமதி முட்டுவனமாடம்.

(க)

நாகாலயங்களொடு நாகருலகுந்தம்
பாகார்மருங்குதியில் வென்னவுயர்பண்ப
ஆகாயமஞ்சுவகன் மேருவையனுக்கும்
மாகால்வழங்குகிறு தென்றல்வரின்ற.

(உ)

மாகாரின்மின்கொடி மடக்கினரடுக்கி
மீகாரமெங்கணு நறுந்துகள்வினக்கி
ஆகாயகங்கையினை யங்கையினிள்ளிப்
பாகாயசெஞ்சொலவர் வீசுபடுகாரம்.

(ஈ)

கலிநிலத்துறை.

பஞ்சியூட்டியபாட்டிசைக் கிண்கிணிப்பதமச்
செஞ்செவிச்செழும் பவளத்தின்கொழுஞ்சுடர்சுதறி

மஞ்சினஞ்சன நிறமறைத்தரக்கியர்வடித்த
அஞ்சிலோதியொடுவமைய வவர்க்குறமுலமை. (ச)

நானநான்மலர்க் கற்பகநறுவினாராறப்
பானம்வாயுற வெறுத்தாளாறுடைப்பறவை
தேனவாவிரைச் செழுங்கழுநீர்த்தயில்செய்ய
வானயாறுதம் மரமியத்தலந்தொறுமடித்த (ரு)

குழலும்வீணையும் யாமுமென்றிணையனகுழைய
மழைமென்மொழி இளிக்கிருந்தனிக்கின்றமகளிர்
சுழலுநன்னெடுந் தடமணிச்சுவர்தொறுந் தவன்று
நிழலுந்தம்மையு மெய்ம்மைநின்றறிவருநிலைய. (க)

இணையமாடங்கனிந்திரற்கமைவரவெடுத்த
மணியின்மாட்சிய வென்னிணச்சொல்லுமாசுண்ணும்
அணையதாமெனி னரக்கர்தந்திருவுக்குமளவை
நிணையலாமன்றி யுலமையுமன்னதாநிற்கும். (எ)

மணிகளெத்தூண்ப் பெரியவுமாரிறுமார்பின்
அணியுங்காசினுக் ககன்றனவுளவெனலரிதாள்
திணியுநன்னகர்த் திருமணதெய்வமாத்தச்சன்
துணிவினவந்தன்ன ரெட்டழகிழைத்தவத்தொழில்கள். (அ)

வாமுமன்னுயிர் யாவையுமொருவழிவாழ
ஊழிநாயகன் நிருவயிரெத்தளதிவ்லூர்
ஆழியண்டத்தி னருக்கன்றனலக்குதேர்ப்புரவி
ஏழுமல்லை வீண்டுகுறியாயுமெல்லாம். (க)

மரமடங்கலுவ் கற்பகமணியெலாங்கனகம்
அரமடந்தையர் சிலதிபரரக்கியர்க்கமரர்
உரமடங்கிவந் துழையராயுழல்பவரொருவர்
தரமடங்குவதன்றிது தவஞ்செய்தவமால். (க௦)

போரியைந்தணதோற்றவென் நிகழ்தலிற்புறம்போய்
ரேரியன்றவன் திசைதொறுநின்றமாரிந்க
ஆரியந்தனியைங்கரக் களிற்றுமோராழிச்
சூரியன்றனித் தேருமேயிந்நகர்தொகாத. (க௧)

தேவரென்பவர் யாருயித்திருநகர்க்கிறைவற்
கேவல்செய்கிலர ரேவரேயென்வகையுருவிந்
மூவர்தம்மினு மதிசெனன்றலவன்முயலும்
தாவினமாதவ மல்லதுபிறிதொன்றுதருமோ. (க௨)

தழங்குபெரிய னார்கலிதகைநெடுக்களிறு
முழங்குமோதையிம் மூரிநீர்முழக்கொடுமுழங்கும்

கொழுங்குழற்புதுக் குதலையர் ஊபுரக்குரலின்
வழங்கும்பெருந் தழனிகள்வயின்றொறுமறையும். (க௩)

மரசுதத்தினு மற்றுளமணியினும்வனைந்த
ரூகதத்தடந் தேரினமவைபயிஸ்கொட்டில்
இரவீவெள்கரின் நிமைக்கின்றவியற்கையவென்றூல்
நரகமொக்குமா என்னெடுந் துறக்கமிந்நகர்க்கு. (க௪)

திருகுறுஞ்சினத் தரக்கருங்கருநிறந்தீர்ந்தார்
அருகுபோகின்ற திங்களுமறுவற்றதழகைப்
பருகுமிந்நகர்த் துன்னொளிபாய்தவிற்புகம்பொன்
உருகுகின்றது போன்றுளதலகுழுவுகி. (க௫)

அண்டமுற்றவும் வீக்கிருளகற்றுநின்றலரி
கண்டவாற்றினிக் கடிநகர்நெடுமனைக்கடிகள்
உண்டவாற்றினென் றுரைப்பரிதொப்பிடிற்றன்முன்
விண்டவாய்ச்சிறு பின்மினியென்னவும்விளங்கா. (க௬)

தேனுஞ்சார்தமு மான்மதஞ்செறிநறுஞ்சேதும்
வானநான்மலர்க் கற்பகமலர்களும்வயமாந்
தானவாரியு நீரொழிமடுத்தலிற்றழீயு
மீனுந்தானுமோர் வெறிமணங்கமமுமாம்வேலை. (க௭)

தெய்வத்தச்சனைப் புகழ்துமோசெக்கண்வாளர்க்கன்
மெய்யொத்தாற்றிய தவத்தையேவியத்தமோவிநிஞ்சன்
ஐயப்பாடிலா வரத்தையேமதித்தமோவறியாத்
தொய்யற்சிற்தையாம் யாவரையாதென்று துதிப்பாம். (க௮)

வேறு.

வானும்நிலனும் பெறுமாநினிமற்றுமுண்டோ
கானும்பொழிலும் மிவைசெக்கனகத்தினூலும்
ஏனம்மணியாலு மியற்றியவேனும்யாவும்
தேனும்மலருந் கனியுந்தரச்செய்தசெய்கை. (க௯)

வேறு.

நீரும்வையமு நெருப்புமேனியிர்நெடுங்காலும்
வாரிவானமும் வழங்கலவாகுந்தன்வளர்ச்சி
ஊரினீர்நெடுங் கோபுரத்தயர்ச்சிகண்டுணர்ந்தால்
மேருவெக்கணம் விளர்க்குமோமுழுமுற்றும்வெள்கி. (௨௦)

முன்னம்யாவரு மீராவணன்முனியுமென்றெண்ணிப்
பொன்னின்மாநகர் மீச்செலான்கதிரொன்புகலவார்
கன்னியாரையி னொனியினிர்கண்வழக்குறுதல்
உன்னிராடொறும் விலங்கினன்போதலையுணரா. (௨௧)

தீயசெய்குநர் தேவராலினையவர்கேரும்
வாயிலல்லதோர் வரம்பமைக்குவமெனமதியாக்
காயமென்னுமாக் கணக்கறுபுத்தையுங்கடக்க
ஏயநன்மதிவிட்டன்ன் ஊகலையெடுத்தான். (௨௨)

கறங்குகால்புகா கதிரவனொளிபுகாமறவி
மறம்புகாவினி வானவர்புகாரொன்னைவம்பே
திறம்புகாலத்துள் யாவையுஞ்சிதைவினுஞ்சிதையா
அறம்புகாதிரந்த வணமிதிட்கிடக்ககலிந்றகத்திள். (௨௩)

கொண்டவான்றிராக் குகாகடலிடையதாய்க்குடுமி
எண்டவாவிசும் பெட்டரின்றிமைக்கின்றவெழிலால்
பண்டைநாகணைப் பன்னியானுந்தியிற்பயந்த
அண்டமேயுமொத் திருந்ததவ்வகனகரமைதி. (௨௪)

பாடுவார்பலொன்னின் மற்றவரினும்பலரால்
ஆடுவார்கண்மற் றவரினுப்பலருளரமைதி
கூடுவாரிடையின்னிபங்கொட்டிவார்புட்டில்
வீடுகாண்குறந் தேவரால்விழுகடவ்காண்பார். (௨௫)

வானமாதரோ டுகலுவர்விஞ்சையர்மகளிர்
ஆனமாதரோ டாடுவாரிபக்கியரவகைச்
சோனைவார்குழ லரக்கியர்தொடர்குவர்தொடர்ந்தால்
ஏனைநாடிய ரருகடக்கிரியையாய்ந்திருப்பார். (௨௬)

இழையுமாலையு மாதையுஞ்சாந்தமுமேந்தி
உழையரென்னரின் துதவுவரிதியங்கொருவார்
விழையும்போகமே யிங்கிதுவாய்கொண்டெவிளம்பின்
குழையுநெஞ்சினு னினையினுமாசென்றுகொள்ளும். (௨௭)

பொன்னின்மால்வரை மேன்மணிப்பொழிந்தன்னபொருத்தி
உன்னுநான்முகத் தொருவனின் துழ்முறையுரைப்பப்
பன்னிராள்பல பணியுமுந்தரிதினிற்படைத்தான்
சொன்னவானவர் தச்சனுமிந்நகர் துதிப்பான். (௨௮)

மகரவீணையின் மந்திரகீதத்தின்மறைந்த
சகரவேலையி னூர்கலிதசைமுகன்றடவும்
சுகரமாளிகைத் தலந்தொகறுந்தெரிவையர்நிவந்த
அகருதுபத்தி னமுந்தினமுனிற்சூலமனைத்தும். (௨௯)

பனிக்குமானிகைத் தலந்தொறுயிடந்தொறும்பச்சந்தேன்
துளிக்குங்கற்பகத்-தண்ணறுஞ்சோலைகடோறும்
அனிக்குந்தேறலுண் டாடுநர்பாடுநராகிக்
கனிக்கின்றூரலாத் சுவல்கின்றூரொருவரைக்கானேன். (௩௦)

தேறன்மாந்தினர் தேனிகைமாந்தினர்செவ்வாய்
ஊறன்மாந்தின ரின்னுலாமாந்தினருடல்
கூறன்மாந்தின ரணையவர்த்தொழுதெழுதோபத்
தாறன்மாந்தின ரரக்கியர்க்குயிரன்னவரக்கர். (௩௧)

எறித்தகுங்குமத் திளமுலையெழுதியதொழில்கள்
கறுத்தமேனியிற் பொலிந்தனருடலிற்கணன்று
மறித்துநோக்கியர் மலரடிமஞ்சளப்பஞ்சி
குறித்தகோலங்கள் பொலிந்தனவரக்கர்தங்குஞ்சி. (௩௨)

விளரிச்சொல்லியர் வாயினான்வேலையுண்மிடைந்த
பவளக்காடெனப் பொலிந்ததுபடைநெடுங்கண்ணூற
குவளைக்கோட்டகங் கடுத்ததுகுளிர்முகக்குழுவான
முளரிக்கானமு மாயதுமுழங்குநீரிலங்கை. (௩௩)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிறுத்தம்.

எழுந்தனர் திரிந்துவைகு மிடத்ததாயின்றுகாறும்
கிழிந்திலதண்டமென்னு மிதனையேகிளப்பதல்லால்
அழும்பிதின்றாவதென்னே யலருளோனாதுயாக
ஒழிந்தபேருயிர்களைல்லா மரக்கருக்குறையும்போதா. (௩௪)

காயத்தாற்பெரியர்வீரங் கணக்கிலருலகங்கல்லும்
ஆயத்தார்வரத்தினறன்மை யளவற்றாரிததேற்றும்
மாயத்தார்நகர்க்கெங்கேனும் வரம்புமுண்டாமேமற்றோர்
தேயத்தார்தேயஞ்சேறல் தெருவினோர்தெருவின்சேறல். (௩௫)

கழலிலாக்காலுங்கால வயிலிலாக்கையுக்காந்தும்
அழலிலாக்கண்ணுமில்லா வாடவரில்லையன்னார்
குழலுலாக்கனிவண்டார்க்கும் குஞ்சியாற்பஞ்சிசுன்றூ
ம்முலையாழ்க்குதலைச்செவ்வாய் மாதருமில்லைமாதோ. (௩௬)

கள்ளறக்கனிந்தபங்கி யரக்ககாக்கடுத்தகாதல்
புள்ளறத்தொடர்வமேனி புலாஹக்கடி துபோவ
வெள்ளுறுப்பெயிற்றசெய்ய தலையனகரியமெய்ய
உள்ளறக்கனித்தகுன்றி னுயர்ச்சியவோடையாணை. (௩௭)

வள்ளிநுண்மருங்குலன்ன வானவர்மகனிருள்ளம்
தள்ளறப்பாணிதள்ளா நடம்புரிதடங்கண்மாதர்
வெள்ளிவெண்முறுவரேன்ற மடந்தையர்வெள்குகின்றுர்
கள்ளிசையரக்கர்மாதர் களியிடுகுரவைகாண்பார். (௩௮)

ஒறுத்தலோநிற்கமற்றெம் முயர்படைக்கொருங்கிலவூர்வந்
திறுத்தலுமெளிதாமற்றும் யாவர்க்குமியக்கமுண்டே
கறுத்தவாளரக்கிமாரு மரக்கருக்கழித்தவீசி
வெறுத்தபூண்வெறுக்கையாலே னூருயிவ்வீதியெல்லாம். (௩௯)

ஊர்தேடுபடலம்.

கன

ஊடங்களுங்குழையும்பூணு மாலையஞ்சாந்தம்யானைக்
கடங்களுங்கலினமாவி லாழியுங்கணக்கிலாத
ஹூடங்களுமிடங்கடோறும் யாற்றொடுமெடுத்தவெல்லாம்
அடங்கியதென்னினென்னே யாழியினூந்ததூண்டோ. (ச0)

விற்படைபெரிதென்கோயான் வெற்படைமிகுமென்கோயான்
மற்படையுளதென்கோயான் வாட்படைவலிதென்கோயான்
கற்பணந்தண்டுபிண்டி பாலமென்றிணையகாந்தும்
நற்படையுடைத்தென்கோயான் நாயகற்குரைக்குராளில். (ச1)

என்றனனிலங்கைநோக்கி யிணையனபல்வுமெண்ணி
நின்றவாளரக்கர்வந்து நேரினுநேர்வொன்றாத்
தன்றகையணையமேனி சுருக்கியச்சரளச்சாரத்
குன்றிடையிருந்தான்வெய்யோன் குரைகடல்குளிப்பதானான். (ச2)

கழிவிருத்தம்.

ஏய்வினையிறுதியிற் செல்வமெய்தினான்
ஹூய்வினைமனத்திலா னறிஞர்சொற்கொளான்
வீவினைநினைக்கிலா னொருவன்மெய்யிலான்
தீவினையெனவிருள் செறிந்ததெங்குமே. (ச3)

கரித்தமூன்றெயிலுடைக் கணிச்சிவானவன்
எரித்தலையந்தண ரிழைத்தயானையை
உரித்தபேருரிவையா ஹலகுக்கோருறை
புரித்தனனாமென்ப பொலியும்பொற்பதே. (ச4)

அணங்கரவரசர்கோ னளவிலாண்டெலாம்
பணங்களின்றலெதொறு முயிர்த்தபாய்விடம்
உணங்கலிலுலகெலா முறையினுண்டெவந்
திணங்கெரிபுகையொடு மெழுந்ததென்னவே. (ச5)

வண்மைநீங்காரெடு மரபின்வந்தவன்
பெண்மைநீங்காத கற்புடையபேதையைத்
திண்மைநீங்காதவன் சிறைவைத்தானெனும்
வெண்மைநீங்கியபுகழ் விரிந்ததென்னவே. (ச6)

அவ்வழியவ்விருள் பரந்தவாயிடை
எவ்வழிமருங்கினு மரக்ககோகினூர்
செவ்வழிமந்திரத் திசையராயினும்
வெவ்வழியிருடர மிதித்துமீச்செல்வார். (ச7)

ஹூந்திரன்வளநகர்க் கேசுவாரிகற்
சந்திரனுலகினைச் சார்சுவார்கலித்
தந்தகணுறையுளை யணுகுவாரியல்
வெந்தொழிலரக்கண தேவன்மேயினார். (ச8)

பொன்னகர்மடந்தையர் விஞ்சைப்பூவையர்
பன்னகவனிதைய ரியக்கர்பாவையர்
முன்னின்பணிமுறை மாறமுந்தவார்
மின்னிமிடைந்தென விசும்பின்மீச்செல்வார். (௪௧)

தேவருமவுணருஞ் செங்கணுகரும்
மேவருமியக்கரும் விஞ்சைவேந்தரும்
யாவரும்விசும்பிரு ளிரியவீண்டினார்
தாவரும்பணிமுறை தழுவுந்தன்மையார். (௫௦)

சுத்திரபத்தியிற் றேவர்சென்றனர்
இத்திணைதாழ்ந்தன முனியுமென்றுதம்
முத்திரைங்களு முடியின்மாலையும்
உத்தரீயங்களு மிரியவோடுவார். (௫௧)

தீண்டருந்திவினை திக்கத்தீந்துபோய்
மாண்டறவுலர்ந்தது மாருதிப்பெயர்
கூண்டகைமாரிவந் தளிப்பவாயிடை
ஈண்டறமுனைத்தென முனைத்ததிந்துவே. (௫௨)

வந்தனனிராகவன் றுதன்வாழ்ந்தனன்
எந்தையையிந்திர னுமென்றேமுற
அந்தமில்லீட்டிசை யளகவாணுதற்
சுந்தரிமுகமெனப் பொலிந்துதோன்றிற்றே. (௫௩)

கற்றைவெண்கவரிபோற் கடலின்வெண்டிரை
சுற்றுநின்றலமரப் பொலிந்துதோன்றிற்றால்
இற்றதெம்பகையென வெழுந்தவிந்திரன்
கொற்றவெண்குடையெனக் குளிர்வெண்டிங்களே. (௫௪)

தெரிந்தொளிர் திங்கள்வெண் குடத்தினூற்றினா
முரிந்துயர்பாற்கடன் முகந்துமுரிவான்
சொரிந்ததேயாமெனத் துள்ளிமீடுனெடும்
விரிந்ததுவெண்ணிலா மேலுங்கீழுமே. (௫௫)

அருந்தவன்சுரபியே யாதிவானமா
விரிந்தபேருதயமே மடிவெண்டிங்களா
வருந்தலின்முலைகதிர் வழங்குதாராயாச்
சொரிந்தபாலொத்தது நிலவின்றேற்றமே. (௫௬)

எண்ணுடையநுமன்மே லிழிந்தபூமழை
மண்ணிடவீழ்கில மறித்தும்போகில
அண்ணல்வாளரக்களை யஞ்சியாய்கதிர்
விண்ணிடத்தக்கின போன்றமீனெலாம். (௫௭)

எல்லியினிமிரிருட் குறையுமவ்விருள்
கல்லியநிலவின்வெண் முறியுங்கள்வன
புல்லியபகையெனப் பொருவபோன்றன
மல்லிகைமலர்தொறும் பொதிந்தவண்டெலாம்.

(௫௮)

வீசுறுபசுங்கதிரீக் கற்றைவெண்ணிலா
ஆசுறவெங்கணு நுழைந்தளாயது
காசுறுகடிமதி விலங்கைக்கர்வனூர்த்
தூசறையிட்டது போன்றுதோன்றிற்றே.

(௫௯)

இகழ்வரும்பெருங்குணத் திராமெனய்ததோர்
பகழியின்செலவென வறுமன்பற்றினால்
அகழ்புகுந்தரண்புகுந் திலங்கையன்னவன்
புகழ்புகுந்தரையதோர் பொலிவும்போன்றதே.

(௬௦)

அவ்வழிய நுமனு மணுகலாம்வகை
எவ்வழியென்பதை யுணர்வினெண்ணினான்
செவ்வழியொதுக்கினன் நேவ்னோத்தப்போய்
வெவ்வழியரக்களூர் மேவன்மேயினான்.

(௬௧)

வேறு.

ஆழியகழாகவரி தாயமரர்வாரும்
ஏழுலகின்மேலெவளி காற்றுக்கடேறிக்
கேழரியபொன்கொடு சமைத்தகிளர்வெள்ளத்
தூழிதிரிநாளுமுலை யாம்திலையுற்றான்.

(௬௨)

கலங்கலில்கடுங்கதிரீகண் மீதுகடிதேகா
அலங்கலயில்வஞ்சகனை யஞ்சியெனினன்றால்
இலங்கைமதிலிங்கிதனை யேறலரிதென்றே
விலங்கியகல்கின்றன விரைந்தெனவியந்தான்.

(௬௩)

தெவ்வளவிலாதவிறை சேறலுளதென்றால்
அவ்வளவதன்றரண மண்டமிடையாக
எவ்வளவிலுண்டுவெளி யீறமுதவென்றான்
வெவ்வளவரக்கனை மனக்கொளவியந்தான்.

(௬௪)

மடங்கலரியேறுமத மால்களிறுநாண
நடந்துதனியேபுகுது நம்பிநனிமூதார்
அடங்கரியதானையி லந்தகனதானைக்
கடுந்திறலின்வாயினைய வாயிலெதிர்கண்டான்.

(௬௫)

மேருவைநிறுத்திவெளி செய்ததுகொல்விண்ணோர்
ஊர்புகவமைத்தபடி கால்கொலுலகேமும்
சோர்விலிலைக்கநடு விட்டதொருநானே
நீர்புகுகடற்குவழி யோவெனநினைந்தான்.

(௬௬)

ஏழுலகின்வாழுமுயிர் யாவையுமெதிர்த்தால்
 ஊழின்முறையன்றியுட னேபுகுதலுண்டே
 வாழியரியங்குவழி யீதெனவகுத்தால்
 ஆழியுளவேழினை வன்றுபகையென்றான். (௧௭)

வெள்ளமொருநூரெடுதொரு நூறுமுடைவீரக்
 கள்ளவினைவெவ்வலி யரக்கரிருகையும்
 முள்ளெயிறும்வாளுமுற் முன்னமுறைநின்றார்
 எள்ளரியகாவலினை யண்ணலுமெதிர்த்தான். (௧௮)

சூலமுழுவானொடயி றேரமரமுலக்கை
 காலவரிவிற்பகழி கற்பணமுசண்டி
 கோல்கணையநெமிகுலி சஞ்சரிகைகுந்தம்
 வாலமுதலாயுதம் வலித்தனர்வலத்தார். (௧௯)

அங்குசநெடுங்கவண யிற்சிலைவழங்கும்
 வெங்குசையபாசமுதல் வெய்யபயில்கையார்
 செங்குருதியன்னசெறி குஞ்சியர்சினத்தோர்
 பங்குனிமலர்த்தொளிர் பலாசவனமொப்பார். (௨௦)

அளக்கவரிதாகிய கணக்கொடயனிற்கும்
 விளக்கினமிருட்டனை விழுங்கிவெளிகரல
 உளக்கடியகாலன்மன முட்குமணிவரயில்
 இளக்கமில்லகடற்படை யிருக்கையெதிர்த்தான். (௨௧)

எவ்வமரொவ்வவுண் ரொவ்வருளொன்னே
 கவ்வைமுதுவாயிலி னெடுங்கடைகடப்பார்
 தெவ்வரிவர்சேமயிது சேவகனும்யாமும்
 வெவ்வமர்தொடங்கினி னெனூவினையுமென்றான். (௨௨)

கருங்கடல்கடப்பதரி தன்றுநகர்காவற்
 பெருங்கடல்கடப்பதரி தெண்ணமிறைபேரின்
 அருங்கடன்முடிப்பதரி தாமமர்க்கடைக்கின்
 நெருங்கமர்கிடக்குநெடு நாளென நினைந்தான். (௨௩)

வாயில்வழிசேறலரி தன்றியும்வலத்தோர்
 ஆயிலவர்கைத்தவழி யேகலழகன்றால்
 காய்கதிரியக்கின்மதி லைக்கடிதுதாவிப்
 போயிரகர்புக்கிடுவெ னென்றெரயல்போனான். (௨௪)

கவிநிலைத்துறை.

நாணாநந்தானல்கியகாவனனிமூதார்
 வாணாநநான்போவுகின்மேலேவழிநின்றார்
 தூணாமென்னுந்தோளுடையாணைச்சுடரோணைக்
 காணாவந்தகுட்செவியென்னக்கனல்கண்ணார். (௨௫)

எட்டுத்தொள்ளாணுமுதத்தானுலகேழும்
தொட்டுப்பேருஞ்சோதிநிறத்தாள்சமுல்கண்ணுள்
முட்டிப்பேரினமுவுலகத்தைமுதலோடும்
கட்டிச்சீறுங்காவல்வலத்தாள் கமையில்லாள்.

(எக)

பாராநின்றொண்டிசைதோறும்பலரப்பால்
வாராநின்றிரோவெனமாரிமழையேபோல்
ஆராநின்றொணுபுரமச்சந்தருதாளாள்
வேராமெய்யான் மின்னினைமைக்குமிளிர் பூணுள்.

(எஎ)

வேல்வாள் சூலம்வெங்கதைபாசம்விளிசங்கம்
கோல்வாள் குந்தங்கொண்டகரத்தாள்வடகுன்றம்
போல்வாடிங்கள்போழினெயிற்றாள்புகைவாயிற்
கால்வாள் காணிந்காலனுமுட்குய்கதமிக்காள்

(எஅ)

அஞ்சுவணத்தினுடையுநித்தாளாவெல்லாம்
அஞ்சுவணத்தினவேகமிகுத்தாளருளில்லாள்
அஞ்சுவணத்தினுத்தரியத்தாளலையாரும்
அஞ்சுவணத்தின்முத்தொளிராரத்தணிகொண்டாள்

(எக)

சிந்தாரத்தின்செச்சையணிந்தாள் தெளிநூல்யாழ்
அந்தாரத்தினேர்வருசொல்லாளறைதம்பி
கந்தாரத்தினின்னிசைபாடிக்களிகூரும்
மந்தாரத்தின்மாலையலம்புமருடத்தாள்.

(அ௦)

எல்லாமுட்குமாழியிலங்கையிகன்மூனார்
நல்லாளவ்வூர்வைகுறையொக்குநயனத்தாள்
நில்லாய்நில்லாயென்றுகாரேர்வாணினையாமூன்
வல்லேசென்றூன்மாருதிகண்டான்வருகென்றான்.

(அக)

ஆகாசெய்தாயஞ்சலேபோலுமறிவில்லாய்
சாகாமூலந்தின்முழல்வார்பாற்சலமென்றும்
பாகாரிஞ்சிப்பொன்மதுருவிப்பதையாதே
போகாயென்றூன்பொங்கனென்னப்புதைகண்ணுள்.

(அட)

களியாவுள்ளத்தண்ணன்மனத்திற்கதழும்பு
விளியாநின்றேநீதிநலத்தின்வினையோர்வான்
அளியாலிவ்வூர்காணுநலத்தினனைகின்னேன்
எளியேனுற்றல்யாவதுஎன்கிந்திழுவென்றான்.

(அஉ)

என்னமுன்னமேகெனவேகாதெதிர்மாற்றம்
சொன்னாயேரியாவனடாதொல்புரமட்டான்
அன்னானுமஞ்சுவொய்தற்களியுற்றால்
உன்னுலெய்துமூர்கொலிவ்வூனொன்றறநக்காள்.

(அச)

நக்காளைத்தண்டையன்மனத்தோர்நகைகொண்டான்
 நக்காய்நீயார்யார்சொலவந்தாயுனதாவி
 உக்காலேதானேடையென்ருளினியில்வூர்
 பக்காலன்றிப்போகிலெனென்றன் புகழ்கொண்டான். (அடு)

வஞ்சங்கொண்டான்வானரமல்லன்வருகாலன்
 தஞ்சங்கண்டாலெண்ணையென்ருழ்திரையாழி
 நஞ்சங்கொண்டகண்ணுதலைப்போனகுதின்ருன்
 நெஞ்சங்கண்டேகல்லெனநின்றேநினைவுற்றான். (அசு)

கொல்வாமன்றேற்கோளுறுமில்வூனெல்கொண்டான்
 வெல்வாய்நீயேவென்றியெனத்தன்விழிதோறும்
 வல்வாய்தோறும்வெங்கனல்பொங்கமதில்வாயில்
 செல்வாயென்னாமுவிலைவேலைச்செலவிட்டான். (அஎ)

தடித்தாமென்னத்தன்னெதிர்செல்லுந்தழல்வேலைக்
 கடித்தானாகம்விண்ணின்முரிக்குங்கருளன்போல்
 ஒடித்தான்கையாலும்பருவப்பவயர்காலம்
 பிடித்தானெஞ்சந்தன்னெனவெண்ணம்பிழையாதான். (அஅ)

இற்றுச்சூலநீறேமுகாலத்தெரியொப்பாள்
 மற்றுத்தெய்வப்பல்படைகொண்டமலைவான்மேல்
 உற்றுக்கையாலாயுதமெல்லாமொழியாமல்
 பற்றிக்கொள்ளாவிண்ணிலெறிந்தான்பழியோர்வான். (அக)

வழங்குந்தெய்வப்பல்படைகாணும்மலைவான்மேல்
 முழங்கும்மேகமென்னவரப்பிமுதிர்கின்றான்
 கழங்கும்பந்துக்குன்றுகொடாகிங்கரமோச்சித்
 தழங்குஞ்செந்தீச்சிந்தவடித்தாடகவில்லான். (அஃ)

அடியாமுன்னமங்கையனைத்தமொருகையால்
 பிடியாவென்னெபெண்ணிவள்கொல்லிற்பிழையென்னு
 ஒடியானெஞ்சத்தோரடிக்கொண்டானுயிரோடும்
 இடியேறுண்டநாகமெனப்பாரிடைவீழ்ந்தான். (அஃ)

விழுந்தானொந்தாளவெங்குருதிச்செம்புனல்வெள்ளத்
 தழுந்தாநின்றருணன்முகனூர்தம்மருணன்றி
 எழுந்தான்யாரும்யாவையுமெல்லவிலகத்தும்
 தொழுந்தான்வீரன்நூதுவன்முன்னின்றிவைசொன்னான். (அஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

ஐயகேள்வையநற்கு மயனருளமைதியாக
 எய்தியிம்முனூர்காப்பெ னிலங்கைமாதேவியென்பேர்
 செய்தொழிலிழுக்கியுள்ளர் திகைத்திந்தச்சிறுமைசெய்தேன்
 உய்தியென்றளித்தியாயி னுணர்த்துவலுண்மையென்றான். (அஃ)

எத்தனைகாலங்காப்பல் யானிந்தமுனரொன்று
முத்தனைவினைவினேற்கு முரண்வலிக்குரங்கொன்றுநனைக்
கைத்தலமதனாற்றீண்டிக் காய்ந்தவன்றென்னைக்காண்டி
சித்திரகரம்பின்னைச் சிதைவதுதிண்ணமென்றான். (௧௪)

அன்னதேமுடிந்ததைய வறம்பெல்லும்பாவந்தோற்கும்
என்னுமீதியம்பவேண்டுந் தகையதோலினிமற்றுன்னால்
உன்னியவெல்லாமுற்று முனக்குமுற்றுதனண்டோ
பொன்னகர்புகுதியென்துப் புகழ்ந்தவளிறைஞ்சிப்போனான். (௧௫)

வீரனும்விரும்பினோக்கி மெய்மையேவினையுமீதென்
சூரியன்மலபாத மகத்தறவணங்கியாண்டப்
பூரியிலங்கைமூதார்ப் பொன்மதிசூவிப்புக்கான்
சீரியபாலின்வெலை சிறுபிரைதெறித்ததன்னான். (௧௬)

வான்றொடர்மணியிற்செய்த மையறமாடகோடி
ஆன்றபேரிருளைச்சீத்துப் பகல்செய்தவழகைநோக்கி
ஊன்றியவுதயத்துச்சி பொற்றைவானுருளைத்தேரோன்
தோன்றினன்கொல்லோவென்து வறிவனூந்தணுக்கங்கொண்டான். (௧௭)

மொய்ம்மணிமாடமூதார்ப் முழுதிருளகற்றுந்தானே
மெய்மையேயுணரினானு மிகையெனவிலங்கிப்போனான்
ஐம்மதிலிலங்கைநாப்ப நெய்துமேற்றன்பாலெய்து
மின்மினியல்லனெவ்வ வெயிற்குறிவேந்தனென்றான். (௧௮)

பொசிவுறுபசும்பொற்குன்றிற் பொன்மதினடுவட்பூத்து
வசையறவிளங்குஞ்சோதி மணியினுலமைந்தமாடத்
தசைவிலவிலங்கைமூதார ராரிருளிண்மையாலே
கிசிரராயிற்றம்மா நெடுநகர்நிருதொல்லாக். (௧௯)

என்றனியம்பிவீதி யேகுதலிழக்கமென்னுத்
தன்றகையணையமேனி. சுருக்கிமாளிகையின்சாரல்
சென்றனென்பமன்னு தேவருக்கமுதமீந்த
குன்றெனவயோத்திவேந்தன் புகழெனக்குவவுத்தோளான். (௨௦)

ஆத்துறுசாலைதோறு மாணையின் கூடந்தோறும்
மாத்துறுமாடந்தோறும் வாசியின்பந்திதோறும்
காத்துறுகடைகடோறும் கருங்கடல்கடந்தகாலால்
பூத்தோறும்வாவிச்செல்லும் பொறிவரிவண்டிற்போனான். (௨௧)

பெரியநாளொளிகொணு விதமணிப்பித்திப்பத்தி
சொரியுமாநிழல்களாங்குச் சுற்றலாற்காலின்றோன்றல்
கரியனாய்வெளியனாகிச் செய்யனாய்க்காட்டுங்காண்டற்
கரியனாய்வெளியனாய்த்தன் எனகத்துறையழகனேபோல். (௨௨)

காணகமயில்களென்னக் கனிமடவன்னமென்ன
ஆனகமலப்போது பொலிதரவரக்கர்மாதர்
தேனுசுரளச்சோலை தெய்வநீராற்றிற்றெண்ணீர்
வானவர்மகளிராட்ட மஞ்சனமாடுவாரை. (க0௩)

ஈட்டுவார்தவமலான்மற் றீட்டினூலியைவதின்மை
காட்டினூர்விதியாரஃது காண்கிற்பார்காண்மினம்மா
ஈட்டுவார்முலைபொருத பொய்யிடைநையப்பூநீர்
ஈட்டுவாரமரர்மாத ராவாரரக்கர்மாதர். (க0௪)

இலக்கணமரபிற்கேற்ற வெழுவைகநரம்பினல்யாழ்
அலத்தகத்தளிர்க்கைநோவ வளந்தெடுத்தமைந்தபாடல்
கலக்குறமுழங்கிற்றென்று சேடியர்கன்னிமார்கள்
மலர்க்கையான்மூடத்தம்பர் மழையின்வாய்பொத்துவாரை. (க0௫)

சந்தப்பூம்பந்தர்வேய்ந்த தமனியவரங்கிறுத்தம்
சிறுத்த ததவுந்தெய்வ மணிவிளக்கொளிருஞ்சேக்கை
வந்தொத்தந்தரிதமாக்கள் விளம்பித்தந்நெறிவழாமை
கந்தர்ப்பமகனிராடு நாடகங்காண்கின்றாரை. (க0௬)

திருத்தியபளிக்குவேதி தெள்ளியவேல்களென்னக்
கருத்தியல்புணக்குமுண்கட் கருங்கயல்செம்மைகாட்ட
வருத்தியகொழுநர்தம்பால் வரம்பின் நிவளந்தகாம
வருத்தியபயிர்க்குநீர்போ லருநறவருந்துவாரை. (க0௭)

கோதறுக்குவளைநாட்டக் கொழுநர்கண்டுகொள்ளத்
துள்தளங்கனியவென்ற துவர்த்தவாய்வெண்மைதோன்ற
மாதருமைந்தர்தாமு மொருவர்மேலொருவர்கைத்த
காதலங்கள்ளுண்டார்போன் முறைமுறைகளிக்கின்றாரை. (க0௮)

விற்படர்பவளப்பாதத் தலத்தகமெழுதிமேனி
பொற்பளவில்லாவாசப் புனைநறுங்கலவையுசி
அற்புதவடிக்கண்வாளி னஞ்சனமெழுதியந்தில்
கற்பகங்கொடுக்கவாங்கிக் கலன்றெறிந்தணிக்கின்றாரை. (க0௯)

புலியமெதுகைமைந்தர் புதுப்பிழையுயிரைப்புக்கு
நலிவிடவமுதவாயா னச்சுயிர்ந்தயிற்கணல்லார்
மெலிவுடைமருங்குன்மின்னி னமரச்சிலம்புவிம்பி
ஒலியடவுதைக்குந்தோறு மயிர்புளகுதிக்கின்றாரை, (க௧0)

உள்ளுடைமயக்கா லுண்கண் சிவந்துவாய்வெண்மையூறித்
துள்ளிடைப்புருவங்கோட்டித் துடிப்பவோர்பொடிப்பத்துய
வெள்ளிடைமருங்குலார்தம் மதிமுகம்பேரென்னுகு
களிடைத்தோன்றரோக்கிக் கணவரைக்கவல்கின்றாரை. (க௧௧)

ஆலையின்மலையின்சாரன் முழையினிலமுதவாரிச்
சோலையிற்றுவசரில்லிற் சோனகர்மணயிற்றுய
வேலையிற்கொளவொணை வேற்கணர்குமுதச்செவ்வாய்
வாலெயிற்றுறுதிந்தேன் மாந்தினர்மயங்குவாரை.

(கக௨)

நலனுறுகணவர்தம்மை நணையுறப்பிரிந்தநல்கு
முலையுறுகலவைதீய முள்ளிலாமுளரிச்செங்கேழ்
மலர்மிசைமலர்பூத்தென்ன மலர்க்கையாள்வதனந்தாங்கி
உலவருமுயிரினோடு நெடிநிருந்துயிர்க்கினர்ரூரை.

(கக௩)

ஏதியங்கொழுநர்தம்பா லெய்தியசலத்தர்வைரும்
தாதியங்கமளிச்சேக்கையுயிரிலாவுடலிற்சார்வார்
மாதயர்க்காதறுண்ட வழியின்மேல்வைத்தகண்ணார்
தாதியர்முறுவனோக்கி யுயிர்வந்ததுடிக்கினர்ரூரை.

(கக௪)

சங்கொடுசிலம்புநூலும் பாதசாலகமுந்தாமுப்
பொங்குபன்முரசமார்ப்ப வில்லுறைதெய்வம்போற்றிக்
கொங்கலர்கூந்தற்செவ்வா யரம்பையர்பாணிகொட்டி
மங்கலகீதம்பாட மலர்ப்பலிவகுக்கினர்ரூரை.

(கக௫)

இழைதொடர்வில்லும்வாளு யிருளொடுமலையயாணர்க்
குழைதொடர்நயனக்கூர்வேல் குமரர்நெஞ்சருவக்கோட்டி
முழைதொடர்சங்கம்பேரி முகிலெனமுழங்கமுரி
மழைதொடர்மஞ்சையென்ன விழாவொடுவருகினர்ரூரை.

(கக௬)

பள்ளியின்மைந்தரோடு மூடியபண்புநீக்கி
ஒள்ளியகலவிப்பூச ஊடற்றுதற்குருத்தநெஞ்சர்
மெள்ளவேயிமையநீக்கி யஞ்சனவிழுதுவேய்ந்த
கள்ளவானெடுக்கென்னெனும் வாளுறைகழிக்கினர்ரூரை

(கக௭)

ஓவியமணையமாத ருடினருணர்வோடுள்ளம்
மேவியகரணமற்றுங் கொழுநரோடொழியயாணர்த்
தூவியம்பேடையென்ன மின்னெனத்தவளவேகி
ஆவியுந்தாமுமேசென் றருங்கதவடைக்கினர்ரூரை.

(கக௮)

கின்னரயிதனம்பாட வெண்மழைகிழித்தத்தோன்று
மின்னெனத்தரளம்பேய்ந்த வெண்ணிறவிமானமுந்நு
பன்னகமகளிர்சுற்றிப் பலாண்டிசைபரவப்பண்ணைப்
பொன்னகர்வீதிதோறும் புதுமனைபுகுகினர்ரூரை.

(கக௯)

கோவையுக்குழையுமின்னக் கொண்டலின்முரசமார்ப்பத்
தேவர்வந்தாசுகூற முனிவர்சோபணங்கள்செப்பப்
பாவையர்குழாங்க்குழும் பாட்டொடுவானநாட்டுப்
பூவையர்பலாண்டுகூறப் புதுமணம்புணர்கினர்ரூரை.

(க௨0)

இயக்கியரர்க்கிமார்க னுகியொஞ்சில்விஞ்சை
முயற்கறைமலராத்திங்கண் முகத்தியர்முதலினோரை
மயக்கறநாடியேகு மாருதிமலையின்வைகும்
கயக்கமிறுயிற்சிக்கும்ப கருணைக்கண்ணிற்கண்டான்.

(கஉக)

கலிவிருத்தம்.

ஓசனையேழகன் றுயர்ந்தவும்பரின்
வாசவன்மணிமுடி கலித்தமண்டபம்
ஏசறவிளங்கிய திருனையென்வகை
ஆசையினிலைகெட வலைக்கலான்றது.

(கஉஉ)

அன்னதனடுவனோ ரமளிமீயிசைப்
பன்னகவரசெனப் பரவைதானெனத்
தன்னிருளொருவழி தொக்கதாமென
உன்னருந்திவினை யுருக்கொண்டென்னவே.

(கஉ௩)

முன்னியகளைகடன் முழுசுமூவகைத்
தன்னியல்கதியொடு தழுவித்தாதுகு
மன்னெடுங்கற்பக வனத்துள்வையிய
இன்னினந்தென்றல்வந் திருகியேகவே.

(கஉ௪)

வானவர்மகளிர்கால் வருடமாமதி
ஆனனங்கண்டமண் டபத்துளாய்கதிரீர்
கானகுகாந்தமீக் கான்றகாமரீர்
அநிறநறுந்தளி முகத்திற்றோற்றவே.

(கஉ௫)

மூசியவுயிர்ப்பெனு முடுகுவாதமும்
வாசலின்புறத்திடை நிறுவின்மையான்
நாசியினளவையி னடத்தக்கண்டவன்
கூசினன்குதித்தனன் விதித்தகையினான்.

(கஉ௬)

பூழியின்றொகைவிசும் பண்வப்போய்ப்புகும்
கேழில்வெங்கினர்கிடை யுயிர்ப்புக்கேடிலா
வாழியவுலகெலாந் துடைக்குமாருதம்
ஊழியின்வரவுபார்த் தழல்வதொத்ததே.

(கஉ௭)

பகையெனமதியினைப் பகுத்துப்பாடுற
வகையில்பேழ்வாய்மடுத் தருந்தவானெனப்
புகையொடுமுழங்குபே ருயிர்ப்புப்பொங்கிய
நகையிலாமுழுமுகத் தெயிறநாறவே.

(கஉ௮)

தடைபுகுமந்திரந் தகைந்தநாகம்போல்
இடைபுகலரியதோ ருறக்கமெய்தினுன்
கடைபுகமுடிவெனுங் காலம்பார்த்தயல்
புடைபெயராநெடுங் கடலும்போலவே.

(கஉ௯)

கவிநிலைத்துறை.

ஆவதாகிய தன்மையவரக்கணையர்க்கர்
கோவெனாநின்ற குணமிலியவனெனக்கொண்டான்.
காவனாட்டங்கள் பொறியுக்ககனலெனக்கனன்றான்
ஏவனெனவன் மூவரினெருவனாமிட்டான். (கந.௦)

குறுகினோக்கி மற்றவன்றலையொருபதுங்குறித்த
இறுகுதின்புய மிருபுகிங்கிவனிலென்னொ
மறுகியேறிய முனிவெனும்வடவைவெங்கனலை.
அறிவெனும்பெரும் பரவையம்புனலினுலவித்தான். (கந.௧)

அவித்தநின்றெவ னாயினுமாகவென்றங்கை
கவித்துநீங்கிடச் சில்பகலென்பதகருதாச்
செவிக்குத்தேனென விராகவன்புகழினைத்திருத்தும்
கவிக்குநாயக னையவனுறைபுனைக்கடந்தான். (கந.௨)

மாடகூடங்கள் மானிகையோளிகைமகளிர்
சூடரங்குக ளம்பலந்தேவராஸயங்கள்
பாடல்வேதிகை பட்டிமண்டபமுதற்பலவும்
நாடியேகின விராகவன்புகழெனுநலத்தான். (கந.௩)

மணிகொள்வாயிலுட் சாளரத்தாள்களின்மலரில்
கணிகொணுளத்திற் காலினும்புகையினுங்கலக்கும்
நுணுகும்மீக்குமற் நவனிலையாவரேதுவல்வாந்
அணுவின்மேருவி னுழியானெனச்செலுமநுமன். (கந.௪)

ஏந்தலிவ்வகை பெய்வழிமுருங்கினுமெய்திக்
காந்தன்மெல்விரன் மடந்தையர்யாராயுங்காண்பான்
வேந்தர்வேதியர் மேலுளோர்கீழுளோர்விரும்பப்
போந்தபுண்ணியன் கண்ணகன்கோயிலுட்புக்கான். (கந.௫)

பளிக்குவேதிகைப் பவளத்தின்கூடத்திற்பசுந்தேன்
துளிக்குங்கதற்பகப் பந்தரிற்கருநிறத்தோரை
வெளித்துவைகுல தருமையென்றவருருமேவி
ஒளித்துவாழ்கின்ற தருமமன்னுன்றையுற்றான். (கந.௬)

உற்றுநின்றவ னுணர்வைத்தன்னுணர்வினாஊர்ந்தான்
குற்றயில்லதோர் குணமுளனிவனெனக்கொண்டான்
செற்றகீங்கிய மனத்தினெருசிறைசென்றான்
பொற்றைமாடங்கள் கோடியோர்நொடியிடைப்புக்கான். (கந.௭)

முந்தரம்பையர் முதலினர்முழுமதிமுகத்துச்
சிரந்தரம்பயில் வாய்ச்சியர்யாராயுந்தெரிந்து
மந்திரம்பல கடந்தவன்மனத்தின்முன்செல்வான்
இந்திரன்சிறை யிருந்தவாயிலின்கடையெதிரந்தான். (கந.௮)

ஏதியேந்திய தடக்கையர்பிறையெயிலிங்க
மூதுரைப்பெருங் கதைகளும்பிதிர்களுமொழிவார்
ஓதிலாயிர மாயிரமுணர்விலியரக்கர்
காதுவெஞ்சினக் கனியினர்காவலைக்கடந்தான். (க௩சு)

மூக்கனோக்கினன் மூதன்மகனறுவகைமுகனும்
திக்குநோக்கிய புயங்களுஞ்சிலைகரந்தையான்
ஓக்கநோக்கியர் குழாத்திடையுறங்குகின்ருளைப்
புக்குநோக்கினன் புகைபுகானாயிலும்புகுவான். (க௭0)

வளையும்வாளெயிற் றரக்கனோகணிச்சியான்மகனோ
அளையில்வாளரி யளையவன்யாவனோவறியேன்
இளையவீரனு மேந்தலுமிருவரும்பலநாள்
உளையவுள்ளபோ ரிவனொடுமுளதெனவுணர்ந்தான். (க௭௧)

இவனையின்றுணையுடையபோரிநாவணனென்னே
புவனமூன்றையும் வென்றதோர்பொருளெனப்புகறல்
சிவனைநான்முகத் தொருவனைத்திருநெடுமாலாம்
அவனையல்லவர் நிகர்ப்பவொன்பதுமறியோ. (க௭2)

என்றுகைம்மறித் திடையின்றுகாலத்தையிகப்ப
தன்றுபோவதென் றுயிரமாயிரந்தடங்காத்
துன்றுமானிகை யோளிகடுரிசறத்துருவிச்
சென்றுதேடின னிந்திரசித்துவைத்தீர்ந்தான். (க௭௩)

அக்கன்மானிகை கடந்துபோய்மேலதிகாயன்
தொக்ககோயிலும் பொருநர்கனில்லமுந் துருவித்
தக்கமந்திரத் தலைவர்கண்மனைகளுந்தாவிப்
புக்குநீங்கின னிராகவன்கழலெனப்புகழோன். (க௭௪)

இன்னராயிரும் பெரும்படைத்தலைவர்களிருக்கைப்
பொன்னின்மானிகை யாயிரகோடியும்புக்கான்
கன்னிமாநகர்ப் புறத்தகன் கரந்துறைகாண்பான்
சொன்னமூன்றினு நடுவணத்தகழியைத்தொடர்ந்தான். (க௭௫)

தனிக்கடக்களி நெனவொருதுணையிலான்ருய
பனிக்கடற்பெருங் கடவுடன்பரிபவந்துடைப்பான்
இனிக்கடப்பதன் நேழ்கடல்கிடந்ததென்றிசைத்தான்
கனிக்கடற்கதிர் தொடர்ந்தவனகழியைக்கண்டான். (க௭௬)

பாழிநன்னெடுங் கிடங்கெனப்பகர்வோற்பல்லோர்
ஊழிகாஸநின் றுகெகொங்கல்லினுமுலவா
ஆழிவெஞ்சினத் தரக்களையஞ்சியாழ்கடல்கள்
ஔழியிந்நகர் சுலாயதுகொலாமெனவிசைத்தான். (க௭௭)

ஆயதாசிய வகன்புனலகழியையடைந்தான்
தாயவேலையி னிருமடிவிசைகொடுதாவிப்
போயகாலத்தம் போக்கரிதென்பதுபுகன்றான்
நாயகன்புகழ் நடந்தபேருலகெலாநடந்தான்.

(கசஅ)

கவிவிருத்தம்.

மேக்குரால்வகை மேகமுங்கீழ்விழத்
துக்கினுன்ன தோயத்ததாய்த்துயர்
ஆக்கினுன்படை யன்னவகழியை
வாக்கினுலுரை வைக்கலுமாருமோ.

(கசக)

ஆனைமும்மத மும்பரியாழியும்
வானமங்கையர் குங்குமவாரியும்
நானமாதர் நறைக்குழலாவிபும்
தேனுமாரமுந் தேய்வையுநாறுமால்.

(கசடு)

உன்னுநாரை மகன்றில்பிதாவுளில்
அன்னங்கோழிவண் டானங்களாழிப்புள்
கின்னரங்குரான் டங்கிலுக்கஞ்சிரல்
சென்னங்காகம் குணுலஞ்சிலம்புமே.

(கசது)

நலத்தமாதர் நறையகினுவியும்
அலத்தகக்குழம் புஞ்செறிந்தாடிய
விலக்கணக்கரி யோழிளமென்னடைக்
குலப்பிடிக்குமொ ளூல்கொடுக்குமால்.

(கசடு)

நறவுநாரிய நரணறுந்தரமரை
துறைகடோறு முகிழ்த்தனதோன்றுமால்
சிறையினெய்திய செல்விழுகத்தினூ
டுறவுதாமுடை யாரொடுக்கார்கனோ.

(கசடு)

பளிங்குசெற்றிக் குயிற்றியபாயொளி
வினிம்பும்வெள்ளமு மெய்தெரியாதமேல்
தெளிந்தசின்னத யருஞ்சிறியார்களோ
டனிந்தபோதறி தற்கெனிதாவரோ.

(கசடு)

நீலமேமுத னன்மணிநித்திலம்
மேலகீழ்பல் வேளுனிவீசலாள்
பாலின்வேலை முதற்பனவேலையும்
கால்கலந்தன வோவெனக்காட்டுமே.

(கசடு)

அன்னவேலை யகழியையார்கலி
என்னவேகடந் திஞ்சியும்பிற்படத்
துன்னருங்கடி மாநகர்துன்னினுள்
பின்னொய்திய தன்மையும்பேசுவாம்.

(கசடு)

கரியநாழிகை பாதியிற்காலனும்
 வெருவியோடு மரக்கீர்தம்வெம்பதி
 ஒருவனையொரு பன்னிருயோசனைத்
 தெருவுமும்மை நூரூயிரந்தேடினான்.

(கரு௭)

வேறு.

வேரியுமடங்கின நெடுங்கடல்விளம்பும்
 பாரியுமடங்கின தடங்கியதுபாடல்
 காரியமடங்கினர்கள் கம்மியர்கண்மும்மைத்
 தாரியமடங்கின தொடங்கியதுறக்கம்.

(கரு௮)

இறங்கினநிறங்கொள்பரி யேமமுறவெங்கும்
 கறங்கினமறங்கொளையில் காவலர் துடிக்கண்
 பிறங்கினர்நறுங்குழ விரன்பர்பிரியாதோர்
 உறங்கினர்பிணங்கியெதி ருடினவரல்லார்.

(கரு௯)

வடந்தருகடங்கொள்புய மைந்தர்கலவிப்போர்
 கடந்தனரிடைந்தனர் களித்தமயில்போலும்
 மடந்தையர்கடந்தன முகட்டிடமையங்கிக்
 கிடந்தனர்நடந்தது புணர்ச்சிதருகேதம்,

(கக௦)

வாமநறையின்றிறை மயங்கினர்மறந்தார்
 காமநறையின்றிற துகர்ந்தனர்களித்தார்
 பூமநறையண்டறை யலங்கமளிபுக்கார்
 தாமநறையின்றிறை பயின்றிலர் துயின்றூர்.

(கக௧)

பண்ணிமையடைத்தபல் கட்பொருநர்பாடல்
 விண்ணிமையடைத்தன விளைந்திறுள்வீணை
 தண்ணிமையடைத்தன தழங்கிசைவழங்கும்
 கண்ணிமையடைத்தன வடைத்தனகபாடம்.

(கக௨)

விரிந்தனநரந்தமுதல் வெண்மலர்விளாகத்
 தாரிஞ்சுவருதென்றலுயி ரின்புடையுலாவச்
 சொரிந்தனகருங்கண்வரு துள்ளிதருவெள்ளம்
 எரிந்தனபிரிந்தவாத் மெஞ்சுதலினெஞ்சம்.

(கக௩)

இளக்கரிமுதெஞ்சவிழு மெண்ணருவிளக்கைத்
 துளக்கியதுதென்றல்பகை சோரவயர்வோரின்
 அளக்கொடளக்கரிய வாசையுறவிசா
 விளக்கினம்விளக்குமணி மெய்யுறுவிளக்கம்.

(கக௪)

நித்தரியமத்தொழில் ராய்நிறையுருானத்
 துத்தமருறங்கினர்கள் யோகியர் துயின்றூர்
 மத்தமதவெங்களிறு றங்கினமயங்கும்
 பித்தருமுறங்கினரி னிப்பிறரிதென்னும்.

(கக௫)

ஆயபொழுதம்மதி லகத்தரசர்வையும்
 ஆயதெருவொன்றொடொரு கோடி தருவிப்போய்த்
 தீயவனிடுக்கையயல் செய்தவகழிஞ்சி
 மேயதுகடந்தனன் வினைப்பகையைவென்றான்.

(௧௬௬)

வேறு.

போரியற்கை யிராவணன்பொன்மனை
 சீரியற்கை நிரம்பியதிங்களாத்
 தாரகைக்குழு விற்றமுவித்தொடர்
 நாரியர்க்குறை வாமிடநண்ணினான்.

(௧௬௭)

முயற்கருங்கறை நீங்கியமொய்ம்மதி
 அயர்க்கும்வாண்முகத் தாரமுதன்னவர்
 இயக்கர்மங்கையர் யாவருயீண்டினார்
 நயக்குமாளிகை வீதியையநண்ணினான்.

(௧௬௮)

தழைந்தமொய்யொளி பெய்ம்மணித்தாழ்தொறும்
 இழைந்தநூலினு மின்னிளங்காலினும்
 நுழைந்தநொய்தினின் மெய்யுறநோக்கினான்
 விழைந்தவெவ்வனை வேரறவீசினான்.

(௧௬௯)

அத்திரம்புனை யானையரக்கன்மேல்
 வைத்தசிற்தையர் வாங்குமுயிர்ப்பினர்
 பத்திரம்புகா நாட்டம்பதைப்பறச்
 சித்திரங்க ளெனவிஞ்ஞந்தார்சிலர்.

(௧௭௦)

வள்ளல்வெஞ்சர மாரனைபஞ்சியோ
 மெள்ளவேகன வின்பயன்வேண்டியோ
 கள்ளமென்கொல நிந்திலங்கண்முகிழ்த்
 துள்ளமின்றி யுறங்குகின்ருர்சிலர்.

(௧௭௧)

பழுதின்மன்மதன் வெங்கணைபன்முறை
 உழுதகொங்கைய ருசலுயிர்ப்பினர்
 அழுதுசெய்வதென் னுணையரக்கனை
 எழுதலாங்கொலென் றெண்ணுகின்ருர்சிலர்.

(௧௭௨)

ஆவதொன்றரு ளாயெனதாவியைக்
 கூவுகின்றிலை கூறலைசென்றொடப்
 பாவைபேசுவ போற்கண்பனிப்புறப்
 பூவையோடும் புலம்புகின்ருர்சிலர்.

(௧௭௩)

ஈரத்தென்ற விழுகமெலிந்துதம்
 பாரக்கொங்கையைப் பார்த்தனர்பாதகன்
 வீரத்தோள்களின் வீக்கநினைந்துயர்
 சோரச்சோரத் துளங்குகின்ருர்சிலர்.

(௧௭௪)

நக்கசெம்மணி நாரியநாணிழல்
பக்கம்வீசுறு பள்ளியிற்பல்பகல்
ஓக்கவாசை யுலக்கவுலந்தவர்
செக்கர்வான்றரு திங்கனொத்தார்சிலர்.

(௧௭௫)

வாளினூற்றெளி கற்பகவல்லியர்
தோளிநூற்றிய னாங்கமனித்துயில்
நாளினூற்செவி யிற்புகநாமயாழ்த்
தேனிநூற்றிகைப் பெய்துகின்றூர்சிலர்.

(௧௭௬)

கவ்வுதீக்கணை மேருவைக்கால்வளைத்
தெவ்வினன்மலை யேந்தியவேந்துதோள்
வவ்வுசாந்துதம் மாமுலைவெளவிய
செவ்விகண்டு குலாவுகின்றூர்சிலர்.

(௧௭௭)

கடிநாற்குயர் வேலையுங்கோக்கநின்
ரூடினூன்புக ழங்கைநரம்பினூல்
நாடிநாற்பெரும் பண்ணுநயப்புறப்
பாடினூன்பெயர் பாடுகின்றூர்சிலர்.

(௧௭௮)

இணையதன்மை யியக்கியரொய்திய
மணையொராயிர மாயிரகோடியாம்
அணையவன்குலத் தாயிழையாரிடம்
நினைவினெய்தின னீதியினெய்தினூன்.

(௧௭௯)

அறுசீர்க்கழிநெடி. லாசிரியவிருத்தம்.

எரிசுடர்மணியின்செங்கே ழிளவெயிலிடைவிடாது
விரியிருள்பருகிரானும் விளக்கின் நிவிளங்குமாடத்
தரிவையர்குழுவுநீங்க வாசையுந்தாமுமேயாய்
ஓர்ஓசிறையிருந்துபோன வுள்ளத்தோடுவாரும்.

(௧௮0)

நகையெரிக்கற்றைநெற்றி நாவிதோய்ந்தணையவோதி
புகையெனத்தம்பிசுற்றப் புதமலர்பொங்குசேக்கை
பகையெனவேகியானற் பளிக்குடைச்சீதப்பள்ளி
மிகையொடுக்காதகாம விம்மலின்வெதம்புவாரும்

(௧௮௧)

சவீபடுதகைசால்வானற் தானொருமேனியாகக்
குவியுமீராமாக மின்கொடிமருங்குலாகக்
கவிரொளிச்செக்கர்க்கற்றை யோதியாமழையுண்கண்ணூ
அவிரீம்திநெற்றியாக வந்திவானொக்கின்றூரும்.

(௧௮௨)

பானலுண்கண்ணும்வண்ணப் படிமுறைமாதப்பண்ணைச்
சோனைபோன்றளிகள்பம்புஞ் சரிசூழற்கற்றைசோர்
மேனியிர்த்தெழுந்தமாட வெண்ணிலாமுன்றினண்ணி
வானமீன்கையின்வாரி மணிக்கழங்காடுவாரும்.

(௧௮௩)

ஊழையுழைபரந்தவான யாற்றுநின்றும்பர்நாட்டுக்
குழைமுக்கத்தாயந்தந்த புனல்குளிர்ப்பிலவென்றாடி
இழைதொடுத்திலங்குமாட மிடைதடுமாறவேறி
மழைபொதுத்தொழுநீரான மஞ்சனமாடுவாரும்.

(௧௮௪)

பன்னகவரசர்செங்கேழ்ப் பனாமணிவலிதிற்பற்றி
இன்னுயிர்க்கணவனீந்தா னாமெனவிருத்திவிஞ்சை
மன்னவர்முடியும்பூணு மாரமும்பணையமாகப்
பொன்னணிபலகைகுது தயில்கிலர்பொருகின்றாரும்.

(௧௮௫)

தென்னகுருடமுட்பாடல் சித்தியரிசைப்பத்தீஞ்சொற்
பன்னகம்கனிர்வள்வார்த் தன்னனுமைபாணிபேணப்
பொன்னகர்த்தரளப்பந்தர்க் கற்பகப்பொதும்பர்பொற்றோள்
இன்னகையரம்பைமாரா யாடல்கண்டிருக்கின்றாரும்.

(௧௮௬)

ஆணியிற்கிடந்தகாத லகஞ்சடவருவியுண்கண்
சேணுயருறக்கந்தீர்ந்த சிந்தையர்செய்வதோரார்
விழையுக்குழலுந்தத்த மிடறும்வேற்றுமையுந்தீர்ந்த
பாணிகளளந்தபாட லமிழ்துகப்பாடுவாரும்.

(௧௮௭)

தண்டலைவாழையன்ன குறங்கிடையல்குற்றட்டில்
கொண்டபூந்துலுங்கோவை கலைகளுஞ்சோரக்கூர்ங்கள்
உண்டவமந்தகண்ணோ ழேலிட்டிலாவுகின்ற
குண்டலந்திருவில்லீசக் குரவையிற்சூழ்ந்துவாரும்.

(௧௮௮)

நச்செனக்கொடியநாகக் கள்ளொடுகுருநிறக்கிப்
பிச்சரிப்பிதற்றியல்குற் பூந்துகில்கலாபம்பீறிக்
குச்சரித்திறத்தினோசை களங்கொளக்குழைக்கொண்டண்டிச்
சச்சரிப்பாணிகொட்டி நிறைதடுமாறுவாரும்.

(௧௮௯)

தயிர்நிறத்துறுகளுள்ளந் தன்னுறவறிவுதள்ளிப்
பயிர்வுறத்தெய்வமென்மேற் படிந்ததுபார்மினென்னு
உயிருயிர்த்திரண்டுகையு முச்சிமேலுயரநீட்டி
மயிர்சிலிர்த்துடலுங்கூசி வாய்விர்த்தொடுங்குவாரும்.

(௧௯௦)

இத்திறத்தரக்கிமார்க ளீரிருகோடியீட்டப்
பத்தியருறையுற்தெய்வப் படர்நெடுந்தெருவும்பார்த்தான்
சித்தியருறையுமாடத் தெருவும்பின் னாகச்சென்றான்
உத்திசைவிஞ்சைமாத ருறையுணமுறையினுற்றான்.

(௧௯௧)

வேறு.

வளர்ந்தகாதலர்மகரீகைநெடுமுடி யரக்கணைவர்க்காணர்
தளர்ந்தசிற்தைதம்மிடையினுநடுங்கிட வுயிரொடுதடுமாறிக்
களந்தவாநெடுங்கருவியிற்கைகளிற் செயிரியர்கலைக்கண்ணால்
அளந்தபாடல்வெவ்வரவுதஞ்செவிபுக வலமரலுறுகின்றார்.

(௧௯௨)

புரியுன்னெறிமுனிவரும்புலவரும் புகலிலாப்பொறைகூர
எரியும்வெஞ்சினத்திகலடுகொடுத்தி விராவணற்கெஞ்ஞான்றும்
பரியுநெஞ்சினரிவானவயிர்த்ததோர் பகைகொடுபனித்திற்கள்
சொரியும்வெங்கதிர் துணைமுலைக்குவைசுடக் கொடிகளிற்றுடிக்கின்றார். (௧௧௩)

சிறுகூலங்களுழிகளாம்பவகை திரிந்துசிர்த்தனைசிந்த
முறுகூராதலின்வேதனையுழப்பவர் முயங்கினர்முலைமுன்றில்
இறுகூரந்தமுமெழுதூற்றுகறிகளு மின்னுயிர்ப்பொறையீர
மறுகூரட்கண்கள்கிவப்புறநோக்கினர் வயிர்த்தனருயிர்க்கின்றார். (௧௧௪)

ஆயவிஞ்சையர்மடந்தையருறைவிட மாநிரண்டமைகோடி
ஆயமாளிகைநெடுந்தெருத்தருவிப்போய்த் தொலைவின்முன்றுலகிற்கும்
நாயகன்பெருங்கோயிலைநன்னுலாவான் கண்டனனளிர் திற்கள்
மாயநந்தியவாண்முகத்தொருதனி மயன்மகளுறைமாமடம். (௧௧௫)

கண்டிகண்டொடுகருத்தொடுகடாவின்ன காரணங்கடைநின்ற
தன்னடுவேறொருசிறப்பெங்கனையகர்க் குயிரினுமுரிபாணைக்
கொண்டுபோந்தவன்வைத்ததோருறையுள் கொல்குலமணிமனைக்கெல்லாம்.
விண்டிவின்றடமாப்பினின்மணியொத்த திடுவெனவியப்புற்றான். (௧௧௬)

அரம்பைமேனகைதிலோத்தமைபுருப்பசி யாதியர்மலர்க்காமன்
சரம்பெய்துணரிபோறநிரடிதாந்தொடச் சாமரைபணிமாறக்
கரும்பையுஞ்சுவைகைப்பித்தசொல்லியர் காமரங்கனியாழின்
நரம்பினின்னிசைசெய்புகநாசியிற் கற்பகவிவாராற. (௧௧௭)

விழைவுநீங்கியமேன்மையோராயினுந் கீழ்மையோர்வெகுள்வுற்றால்
பிழைகொளன்மைகொல்பெறுவதென்றையறு பிழையாற்பெருந்நென்றல்
உழையர்கூவப்புக்கேதெனப்பெயர்வதோ ருசலினுளதாகும்
பழையம்பாமெனப்பண்பிலசெய்வரோ பருணிதர்பயனோர்வார். (௧௧௮)

இன்னதன்மையினரிமணிவிளக்கங்க ளெழில்கெடப்பொலிகின்ற
தன்னதின்தொளிதழைப்புறத்தயில்வுறு தையலைத்தகைவில்லான்
அன்னளாகியசானகியிவளென வயிர்த்தகத்தெழுமெவந்தீ
துன்னுமாருயிருடலொடுசெய்வதோர் துயருழந்திவைசொன்னான். (௧௧௯)

எற்புவான்றொடர்யாக்கையாற்பெறும் பயனிகந்தனனிதுநிற்க
அற்புவான்நீயிற் பிறப்பதொடு மிகழ்ந்துதன்னருந்தெய்வக்
கற்புநீங்கியகனங்குழையிவளென்ற காகுத்தன்புகழோடும்
பொற்பும்யானுமிவ்விலக்கையுமரக்கரும் பொன்றுதுயின்றென்றான். (௧௨௦)

மானுயர்த்திருவடிவின்ரவரிவண் மாறுகொண்டன்கூறின்
தானியக்கியோதானவர்தையலோ வையுறுந்தகையானுள்
கானுயர்த்ததாரிராமன்மேனோக்கிய காதல்காணிகையார்க்கு
யீனுயர்த்தவன்மருங்குதான்யீனோமோ நினைந்ததுமிகையென்றான். (௧௨௧)

இலக்கணங்களுஞ்சிலவுளவென்னினு மெல்லெசென்றி யுக்கில்லா
அலக்கணைய்தவதனியதுண்டென்றெடுத்த தறையுதிவய்யாக்கை
மலர்க்கருங்குழல்சோர்ந்தவாய்வெரி இச் சிலமாற்றங்கன்பறைகின்றூள்
உலக்குமிங்கிவள்கணவனுமழிவுமீவ் வியனகர்க்குளதென்றூன். (௨0௨)

என்றுணர்ந்துநின்றேமுறுமிநிலை நிற்கவித்திறனென்னுப்
பின்றுசிர்தையன்பெயர்ந்தனனெடுமனை பிற்படப்பெருமேருக்
குன்றுகுன்றியதகைபுறவோங்கிய கொற்றமாளிகைதன்னில்
சென்றுபுக்கனனிர்வணற்கெடுப்பருங் கிரியெனத்திரடோளான். (௨0௩)

நிலந்தடித்தனநெடுவரைபொடித்தன நிருதர்தங்குலமாதர்
பொலந்தடிக்கமைமருங்குல்போற்கண்களும் புருவமும்பொற்றோளும்
வலந்தடித்தனமாதிரந்தடித்தன தடித்தின்றிமதிவானம்
கலந்தடித்தனவெடித்தனபூரண மங்கலகலசங்கள். (௨0௪)

புக்குநின்றதன்புலன்கொடுநோக்கினன் பொருவருந்திருவுள்ளம்
நெக்குநின்றனனீங்குமந்தோவிந்த நெடுகர்த்திருவென்னு
எக்குலங்களின்யாவயோயினு மிருவினையெல்லோர்க்கும்
ஒக்குமுழமுறையல்லதுவலியதொன் தில்லெனவுணர்வுற்றூன். (௨0௫)

நூற்பெருங்கடனுணங்கியகேள்விய னோக்கினனியனென்றூள்
வேற்பெருங்கடல்புடைபரந்தீண்டிய வெள்ளிடைவியன்கோயில்
பார்பெருங்கடற்பன்மணிப்பீறிபாப் பரப்புடைப்படர்வேலை
மாற்பெருங்கடல்வதிந்ததேயனையதோர் வளப்பினன்றுயில்வானை. (௨0௬)

குழவிஞாயிறுகுன்றிவர்த்தனையன குருமணிநெடுமோலி
இழைகளோடுநின்றிளவெயிலெறித்திட விரவெனும்பொருள்வீய
முழைகொன்மேருவன்பொகுட்டிகைக் கணகனைமுருகியமுரட்சீயம்
தழைகொடொளொடுதலைபலபரப்பிமுன் றுயில்வதோர்தகையானை. (௨0௭)

ஆய்பொற்கலத்தாய்வனையரம்பை யராயிரரணிகின்ற
நாய்பொற்கவரித்திரளியக்கிடச் சுழிப்பெசுங்காற்றின்
வீயகற்பகத்தேற்றுளிவிராயன வீழ்தொறுநெடுமேனி
தீயநற்றொடிச்சீதையைநினைதொறு முயிர்த்துயிர்தேய்வானை. (௨0௮)

குழந்தைவெண்மதிக்குடுமியநெடுவரை குறுக்கியகுலத்தோனைக்
கழிந்தடிக்கிடைசுரந்தனவநங்கன்வெங் கடுங்கணைபலபாய
உழந்தவெஞ்சமத்துயர்திசையானையி னெளிமருப்புற்றிற்ற
பழந்தமும்பினுக்கிடையிடையெசில பசும்புண்களசும்பூற. (௨0௯)

சார்தளாவியகலைமேற்றவழ்வுறு தண்டமிழ்ப்பசுந்தென்றல்
ஏந்தகாமவெங்கனலினுக்குமிழுதட்டுருத்தியினுயிர்ப்பேறக்
கார்தண்மெல்விற்றசனகிமேன்மனமுதற் கரணங்கள்கடிதோடப்
பார்தணிக்கியமுழையெனக்குழைவுறு நெஞ்சுபாழ்ப்பட்டானை (௨௧0)

வேறு.

கொண்டபேருற்கழுளத் திசைதொறுங்குறித்துமேனாள்
மண்டியசெருவின்வீரத் தோள்களால்வாரிவாரி
உண்டததெவிட்டிப்பேழ்வாய்க் கடைகடோடுமுடிப்பாயும்
அண்டர்தம்புகழிற்றோன்றும் வெள்ளெயிற்றமைதியானே (உகக)

வெள்ளிவெண்ணேசேக்கைவெந்து பொறியெழுவெதம்புமேனி
புள்ளிவெண்மொக்குளென்னப் பொடித்துவேர்கொதித்துப்பொங்கக்
கள்ளவிழ்மாலைத்தம்பி வண்டொடுங்கரிந்துசாம்ப
ஒள்ளினர்மாலைதீய வுயிர்க்கின்றவுயிர்ப்பினானே. (உகஉ)

தேவியனேமியரளிற் சிந்தைமெய்த்திருவினேகப்
பூவியலமனிமேலாப் பொய்யுறக்குறங்குவானேக்
காவியங்கண்ணிதன்பாற் கண்ணியகாதலீரின்
ஆவியையுயிர்ப்பென்றோது மம்பியிட்டகாக்கின்றானே. (உக௩)

மிகுந்தகைகினைப்புழற்ற வருவெளிப்பட்டவேலை
நகுந்தகைமுகத்தன்காத னடுக்குறுமெய்யன்வார்தேன்
உகுந்தகைமொழியாண்முன்ன மொருவகையுறையுள்ளே
புகுந்தனஎன்றோவென்று மயிர்புறம்பொடிக்கின்றானே. (உக௪)

மென்றொழிற்கலாபமஞ்சொடு வேட்கைமீக்கருமேனும்
குன்றொழித்தொருமாக்குன்றி னரிதிற்சேர்கொள்கைபோல
வன்றொழிற்கொற்றப்பொற்றோண் மணந்தருமயிலேயன்றூர்
ஒன்றொழித்தொன்றினேக வரியதோரொழுக்கினானே. (உக௫)

வேறு.

தழுவாரின்றகருங்கடன்மீது தயகிரியிற்சுடர்தயங்க
எழுவானென்னமின்னிமைக்கு மாரம்புரனுமியல்பிற்றாய்
முழுவானவராயுலகமொரு மூன்றுங்காக்குமுதற்றேவர்
மழுவானேமிகுவிசத்தின் வாய்மைதடைத்தமார்பானே (உக௬)

வேறு.

தோடுமுதண்டார்வண்டுந் திசையானைமதந்துதைந்த வண்டுஞ்சுற்றி
மாடுமுதநறுங்கலவை வயக்களிற்றின்சிற்தரத்தை மாறுகொள்ளக்
கோடுமுதமார்பானைக் கொலையுமுதவடிவேலின் கொற்றமஞ்சித்
தாடொழுதபகைவேந்தர் முடியமுததமும்பிருந்த சரணத்தானே. (உக௭)

வேறு.

கொண்டதோருருவமாயன் குறளினுங்குறுகரின்றான்
திண்டலைபத்துந்தோள்களிருபதுந்தெரியநோக்கிக்
கண்டனன் காண்டலோடுங் கருத்தின்முன்காலச்செந்தி
விண்டனகண்கள்கிண்டு வெடித்தனகீழுமேலும். (உக௮)

தரவுக் கொச்சகக்கலிப்பா.

தோளாற்றலென்னு கு மெனிற்சூஞ்சொல்லென்னும்
வாளாற்றகண்ணை வஞ்சித்தான்மணிமுடியென்
தாளாற்றலாலிடித்துத் தலைபத்துந்தகர்த்தென்றன்
ஆளாற்றல்காட்டேன லடியேனாய்முடியேனே.

(௨௧௧)

நடித்துவாழ்தகைமையதோ வடிமைதானன்னுதலைப்
பிடித்தவாளர்க்கனூர்யான் கண்டும்பிழைப்போ
ஒடித்துவானரேளுனைத்துத் தலைபத்துமுதைத்துருட்டி
முடித்திவ்வூர்முடித்தான்மேன் முடிவதெலாமுடிந்தொழிக.

(௨௨௦)

என்றுக்கியெயிறுகடித் திருகரனும்பிசைந்தெழுந்து
நின்றுக்கியுணர்ந்துகாப்பா நேமியோன்பணியன்ரூல்
ஒன்றுக்கியொன்றிழைத்த லுணர்வுடைமைக்குரித்தன்ரூல்
பின்றுக்கினிதுசாலப் பிழையாகுமெனப்பெயர்ந்தான்.

(௨௨௧)

ஆலம்பார்த்துண்டவன்போ லாற்றலமைந்துளெனினும்
சீலம்பார்க்குரியோர்க ளென்னுதுசெய்குப்பவோ
மூலம்பார்க்குநிலைகை முற்றுவிக்குமுறைதெரினும்
காலம்பார்த்திறைவேலை கடவாதகடலொத்தான்.

(௨௨௨)

இறைப்போர்ப்பெருஞ்சிற்ற மென்றோடுமுடிந்திடுக
கற்றைப்பூங்குழலானைச் சிறைவைத்தகண்டகளை
முற்றப்போர்முடித்ததொரு குரங்கென்றான்முனைவீரன்
கொற்றப்போர்ச்சிலைத்தொழிற்குக் குறைவுண்டாமெனக்குறைந்தான்.

(௨௨௩)

அந்நிலையான்பெயர்ந்துகாப்பா னாய்வனைக்கையணியிழையார்
இந்நிலையானுடன்றுயில்வா ருளரல்லரிவனிலையும்
புன்னிலையகாமத்தாற் புலர்ஈன்றநிலைபூவை
நன்னிலையினுளஎன்னு நலனெனக்குநல்குமால்.

(௨௨௪)

என்றெண்ணியீண்டினியோர் பயனில்லையெனகிணையாக்
குன்றன்னதோளவன்றன் கோமனைப்பிடப்பெயர்ந்தான்
நின்றெண்ணியுன்னுவா னந்தோவிந்நெடுநகரம்
பொன்றுன்னுமணிப்பூணு ரிலொன்னப்பொருமுவான்.

(௨௨௫)

கொன்றானைகற்பழியாக் குலமகளைக்கொடுந்தொழிலால்
தின்றானைவப்புறத்தே செறித்தானைசிறையறியென்
ஒன்றானுமுணரகிலேன் மீண்டினிப்போயென்னுரைக்கேன்
பொன்றாதபொழுதெனக்குக் கொடுந்தயரம்போகாதால்.

(௨௨௬)

கண்டிவருமென்றிருக்கும். காகுத்தன் கவிசுலத்தோன்
கொண்டிவருமென்றிருக்கும் யானிழைத்தகோளிதுவால்
புண்டரிகநயனத்தான் பாலின்னம்போவேனே
விண்டவரோடுண்டீயா தியான்வாளாவிளிவேனே.

(௨௨௭)

கண்ணியநாள் கழிந்துளவாற் கண்டிலெனாற்கனங்குழையை
விண்ணடைதமென்றாரை யாண்டிருத்திவினாந்தயான்
எண்ணியதமுடிக்ககிலென் யான்முடியாதிருப்பேனோ
புண்ணியமென்றொருபொருளென் னுழைநின்றும்போயதால். (௨௨௮)

ஏழுநூறேசனைகுழற் தெயில்கிடந்ததிவ்விலங்கை
வாமுமாமன்னுயிர்யான் காணாதமற்றில்லை
ஊழியான்பெருந்தேவி யொருவகையும்யான் காணேன்
ஆழிதாயிடராழியிடையே வீழ்ந்தழிகேளே. (௨௨௯)

வல்லரக்கன்றனைப்பற்றி வாயாறுகுருதியுக்க
கல்லரக்குங்கரதலத்தாற் காட்டென்றுகாண்கேளே
எல்லரக்குமயினுதிவே லிராவணனுயிவ்ஜரும்
மெல்லரக்கினுருக்கியுக் வெந்தழலால்வேய்கேளே (௨௩௦)

வானவரோமுதலோரை வினவுவெனெவ்வல்லரக்கன்
தானொருவனுளைக் வுரைசெய்யுந்தருக்கிரால்
ஏனையர்களைங்குரைப்பா ரெவ்வண்ணந்தெரிகேளே
ஊனழியநீங்காத வுயிர்சுமந்தவுணர்வில்லென். (௨௩௧)

எருவைக்குமுதலாய சம்பாதியிலங்கையிலத்
திருவைக்கண்டெனென்ற னவனுகையுஞ்சிதைந்ததால்
கருவைக்குநெடுகரைக் கடலிடையேகரையாதென்
உருவைக்கொண்டின்னமுநா னுனெனுகியுழல்கேளே. (௨௩௨)

வடித்தாய்பூங்குழலானை வானழியமண்ணறியப்
பிடித்தானிவ்வடலரக்க னென்னுமாற்றம்பிழையாதால்
எறித்தாழியிலங்கைதனை யிருங்கடலினிட்டிவனை
முடித்தாலையான்முடிதன் முறைமன்றவென்றுணர்வான். (௨௩௩)

எள்ளுறையுமொழியாமல் யான்டையுளுமுளனுய்த்தன்
உள்ளுறையுமழகனைப்போ லெம்மருங்குமுலாவினாள்
புள்ளுறையுய்யானத்தை புறநோக்கியயல்போவான்
கள்ளுறையுமலர்ச்சோலை யயலொன்றுகண்ணூற்றான். (௨௩௪)

ஊர்தேடுபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் - ௨ - இ திருவிருத்தம் - ௩௩௩.

கம்பநாட்டாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

௩ - ஆவது காட்சிப்படலம்.

கலிநிலத்துறை.

மாடுநின்றவம் மணிமலர்ச்சோலையமருவித்
தேடியவ்வழிக் கான்பெனெற்றீருமென்சிறுமை

ஊடுகண்டிலெ னென்றிபின்னருரியதொன்றில்லை
வீடுவேன்மற்றிவ் விலங்கன்மேல்கையகையகீட்டி. (க)

என்றுசோலைபுக் கெய்தினனிதாகவன் றுதன்
ஒன்றிவானவர் பூமழைசொரிந்தனருவந்தார்
அன்றவாளாக் கன்சிறையவ்வழிவைத்த
துன்றலோதிதன் னிலையினைச்சொல்லுவான் துணிந்தாரம் (உ)

வன்மருங்குல்வா ளரக்கியர்நெருக்கவங்கிருந்தாள்
கன்மருங்கெழுந் தென்றுமோர் துளிவரக்காணு
நன்மருந்துபோ னலன்றவுணங்கியநங்கை
மென்மருங்குல்போல் வேறுளவங்கமுமெலிந்தாள். (ஊ)

துயிலெனக்கண்க ளிமைத்தலுமுகிழ்த்தலுத்தறந்தாள்
வெயிலிடைத்தந்த விளக்கெனவொளியிலாமெய்யாள்
மயிலியற்குயின் மழலையாண்மானிளம்பேடை
அயிலெயிற்றுமெம் புலிக்குழாத்தகப்பட்டதன்ணுள். (ச)

விழுதல்விம்முதன் மெய்யுறவெதும்புதல்வெருவல்
எழுதலேங்குத விரங்குதவிராமனையெண்ணித்
தொழுதல்சோருத துளங்குதறுயருழந்தயிர்த்தல்
அழுதலன்றிமற் றயலொன்றுஞ்செய்குவதறியாள். (சு)

தழைத்தபொன்முலைத் தடங்கடந்தருவிபோய்த்தாழ்ப்
புழைத்தபோலநீர் நிரந்தரம்பொழிகின்றபொலிவால்
இழைக்குறண்ணிய மருங்குலாளிணைநெடுங்கண்கள்
மழைக்கணென்பது காரணக்குறியெனவகுத்தாள். (சு)

அரியமஞ்சினோ டஞ்சனமுதலிகையதிகம்
கரியகாண்டலுங் கண்ணினீர்கடல்புகக்கலுழ்வாள்
உரியகாதவி னொருவரோடொருவரையுலகில்
பிரிவெனுந்துய ருருவுகொண்டாலணபினியாள் (எ)

தப்பினுற்செய்த கைகொடுகால்பெற்றதுளிமஞ்
சொப்பினுன்றனை நினைதொறுநெடுங்கண்களுகுத்த
அப்பினுண்ணைந் தருந்துயருயிர்ப்புடையாக்கை
வெப்பினுற்புலர்ந் தொருநிலையுறாதமென்றுகிளாள். (அ)

அரிதுபோகவோ விதிவலிகடத்தலென்றஞ்சிப்
பரிதிவானவன் குலத்தையும்பழியையும்பாராச்
சுருதிநாயகன் வரும்வருமென்பதோர் துணிவால்
கருதிமாதிர மனைத்தையும்ளக்கினற்கண்ணுள். (க)

ககையினுடிரு முகத்தயல்கதப்புறக்கவ்விச்
சுமைபுடைக்கற்றை நிலத்திடைக்கிடூந்ததுமதியை

அமையவாயிற்பெய் துமிழ்கின்றவயிலெயிறறவீற்
குமையுறத்திரண் டொருசடையாகியகுழலாள். (க0)

ஆவியந்தகில் புனைவதொன்றன்றிவேறறியாள்
துவியன்னமென் புனலிடைத்தோய்கிலாமெய்யாள்
தேவுதென்கட லமிழ்துகொண்டநங்கவேள்செய்த
ஓவியம்புகை யுண்டதேயொக்கின்றவுருவாள் (கக)

கண்டிலன்கொலா மிளவலங்களை கடனடுவன்
உண்டிலங்கையென் றுணர்ந்திலருலகொமொறுப்பான்
கொண்டிறந்தமை யறிகிலராமெனக்குழையாப்
புண்டிறந்ததி னெரிறுழைந்தாலெனப்புக்கவாள். (கஉ)

மாண்டுபோயின நெருவைகட்கரசன்மன்மற்றோர்
யாண்டையென்னிலை யறிவுறுப்பார்களிப்பிறப்பில்
காண்டலோவரி தென்றென் றுவிம்முறுங்கலங்கும்
மீண்டுமீண்டுக் கெரிறுழைந்தாலெனமெலிவாள். (கங)

என்னைநாயக னிளவலையெண்ணலாவினையென்
சொன்னவார்த்தைகேட டறிலிலெனத்தறந்தானோ
முன்னையூழ்வினை முடிந்ததோவென்றென் றுமுறையால்
பன்னவாய்புலர்ந் துணர்வுதேயந்தாருயிர்ப்பதைப்பாள். (கச)

அருந்தமெல்லட காரிடவருந்தமென்றழங்கும்
விருந்தகண்டபோ தென்னுறுமோவென்றுவிம்மும்
மருந்தமுண்டுகொல் யான்கொண்டநோய்க்கென் றுமயங்கும்
ஔருந்தமாரிலஞ் செல்லரித்திடவுமாண்டெழாதாள். (கரு)

வன்கண்வஞ்சனை யரக்கரித்துணைப்பகல்வையார்
தன்பொன்னினிச் செயதத்தக்கதென் றுதிர்ந்தானோ
தன்ருலப்பொறை தன்பொறையெனத்தணிந்தானோ
என்கொலெண்ணுவே னென் றுமங்கிராப்பகலில்லாள். (கசு)

பெற்றதாயருந் தம்பியும்பெயர்த்தும்வந்தெய்திக்
கொற்றமாநகர் கொண்டிறந்தார்களோருறித்துச்
சொற்றவாண்டெலா முறைந்தன்றியநகர் தன்னுள்
உற்றதண்டெனப் படருழந்துறாதநோயுறுவாள். (கஏ)

முரனெனத்தகு மொய்ம்பினோர்முன்பொருதவர்ப்போல்
வரனுமாயமும் வஞ்சமும்வரம்பிலவல்லார்
பொரறிகழ்ந்ததோர் பூசலுண்டாமெனப்பொருமாச்
கரணெதிர்ந்தது கண்டனளாமெனக்கவல்வாள். (கடி)

கலிவிருத்தம்.

தெம்மடங்கிய சேணிலங்கைகயர்
தம்மடந்தையுந் தம்பியதாமென்

காட்சிப்படலம்.

சுக.

மூம்மடங்கு பொலந்தறாகத்தினன்
வெம்மடங்கலை யுன்னிவெதம்புவாள். (௧௯)

மெய்த்திருப்பத மேவென்றபோதினும்
இத்திருத்தறந் தேகென்றபோதினும்
சித்திரத்தி னலர்ந்தசெந்தாமரை
குத்திருக்கு முகத்தினையுன்னுவாள். (௨௦)

தேங்குகங்கைத் திருமுடிச்செங்கணன்
வாங்குகோல வடவரைவார்சிலை
ஏங்குமாத்திரத் திற்றிரண்டாய்விழ
வீங்குதோலை நினைந்துமெலிந்துளாள். (௨௧)

இன்னலம்பர வேந்தற்கியற்றிய
பன்னலம்பதி னுலாயிரம்படை
கன்னன்முன்றிற் களப்படக்கால்வளை
வின்னலம்புகழ்ந் தேத்திவெதம்புவாள். (௨௨)

ஆழநீர்க்கங்கை யம்பிகடாவிய
ஏழைவேடனுக் கெம்பிரின்றம்பிநீ
தோழன்மங்கை கொழுந்தியெனச்சொன்ன
வாழிநண்பினை யுன்னிமயங்குவாள். (௨௩)

மெய்த்ததாதை விரும்பினனீட்டிய
கைத்தலங்களைக் கைகளினீக்கிவே
றுய்த்தபோது தருப்பையிலுண்பதம்
வைத்தவேதிகைச் செய்திமனக்கொள்வாள். (௨௪)

உரங்கொடேமலர்ச் சென்னியுரிமைசால்
வரங்கொள்பொன்முடி தம்பிவளைந்திலன்
திரங்குசெஞ்சடை கட்டியசெய்வினைக்
கிரங்கியேங்குவ தெண்ணியிரங்குவாள். (௨௫)

பரித்தசெல்வ மொழியப்படருநாள்
அருத்திவேதியர்க் காண்குலமீந்தவர்
கருத்தினுசைக் கரையின்மைகண்டிறை
சிரித்தசெய்கை நினைந்தழுஞ்செய்கையாள். (௨௬)

மழுவின்வாளினன் மன்னரைமூவெழு
பொழுதினூறிப் புலவுறுபுண்ணினீர்
முழுதினூன்றவ மொய்ம்பொடுமூரீவில்
தழுவுமேன்மை நினைந்துயிர்சாம்புவாள். (௨௭)

ஏகவாளியவ் விந்திரான்காதன்மேல்
போகவேவி யதுகண்பொடித்தநாள்

காகமுற்றுமொர் கண்ணிலவாக்கிய
வேகவென்றியைத் தன்றலைமேற்கொள்வான். (உஅ)

வெவ்விராதனை மேல்வருத்திவினை
வவ்விமாற்றருஞ் சாபமுமாற்றிய
அவ்விராமனை யுன்னித்தண்ணூயிர்
செவ்விராதுணர் வோய்ந்துடறேம்புவான். (உக)

வேறு.

இருந்தனழிசடை யென்னுமின்சொல்லின்
திருந்தினொளைய மற்றிருந்ததிவினை
அருந்திறலரக்கிய ரல்லுநள்நறப்
பொருந்தலுந்துயினதைக் களிபொருந்தினார். (உ௦)

ஆயிடைத்திரிசடை யென்னுமன்பினுள்
தாயினுமினியவ டன்னைரோக்கினுள்
தூயநீக்கேட்டிபென் றுணைவியாமென
மேயதோர்கடிகொ விளம்பன்மேயினுள். (உ௧)

நலந்துழக்கின்றதோ நான்செய்திவினைச்
சலந்துழத்தின்னமுந் தருவதுண்மையோ
பொலந்துழமருங்குலாய் புருவங்கண்முதல்
வலந்துழக்கின்றில வருவதோர்கிலேன். (உ௨)

முனியொடுமிதிலையின் முதல்வன்முந்துநாள்
துனியறுபுருவமுந் தோளுநாட்டமும்
இனியனதுடித்தன் வீண்டுமாண்டென்
நனிதுடிக்கின்றன வாய்துநல்குவாய் (உ௩)

மறந்தனனிதுவுமொர் மாற்றங்கேட்டியால்
அறந்தருசிர்தையென் னூவிநாயகன்
பிறந்தபார்முழுவதற் தம்பியேபெறத்
அறந்துகான்புகுந்தநாள் வலந்துடித்ததே (உ௪)

நஞ்சனையான்வனத் திகழ்க்குநாளிடை
வஞ்சனையால்வலந் துடித்தவாய்மையால்
எஞ்சலவீண்டுதா மிடர்துடித்ததால்
அஞ்சலென்றிரங்குதற் கடுப்பதியாதென்றான். (உ௫)

என்றலுந்திரிசடை யியைந்தசோபனம்
நன்றிதுநன்றெனா நயந்தசிர்தையாள்
உன்றுணைக்கணவனை யுறுதுண்மையால்
அன்றியுக்கேட்டியென் றதைதன்மேயினுள். (உ௬)

உன்னிறம்பசப்புற வுயிருயிர்ப்புற
இன்றிறத்தேனிசை யினியநன்பினுல்

மின்னிறமருங்குலாய் செவியின்மெல்லெனப்
பொன்னிறத்தம்பிவந் ஊதிப்போயதால்.

(௩௭)

ஆயததேரினான் னாவிநாயகன்
ஏயதுனதுவந் தெகிர்தலுண்மையால்
தீயதுதீயவர்க் கெய்தறிண்ணமென்
வாயதகேளென மறித்துங்கூறுவாள்.

(௩௮)

துயிலிலவாதலிற் கனவுதோன்றல
அயில்விழியொருகன வமைந்துநோக்கினேன்
பயில்வனபழுதில பழுதினாடென
வெயிலினாமெய்யன வுகாத்தன்மேயினான்.

(௩௯)

எண்ணெய்பொன்முடி தொறுமிழுசுயீறிவாத்
திண்ணெடுங்கமுதைபேய் பூண்டதேரின்மேல்
அண்ணலவ்விராவண னரத்தவாடையன்
நண்ணினன்றென்புல னவையில்லகற்பினாய்.

(௪௦)

மக்களுஞ்சுற்றமு மற்றுளோர்களும்
புக்கனரப்புலம் போந்ததில்லையால்
சிக்கறநோக்கினென் தீயவிண்ணமும்
மிக்கனகேட்கென விளம்பன்மேயினான்.

(௪௧)

ஆண்டகையிராவணன் வளர்க்கும்வனம்
ஈண்டனவிறந்தவா லினங்கொள்செஞ்சினக
ஊண்டருமணிவிளக் கழலுந்தொன்மனை
கீண்டதால்வானவே நெறியக்கிழைநாள்.

(௪௨)

பிடிமதம்பிறந்தன பிறங்குபேரியும்
இடியெனமுழங்குமா விரட்டலின்நியே
தடியுடைமுசிற்சுல மின்நித்தாவில்வான்
வெடிபடவதிருமா லுதிருமினெலாம்.

(௪௩)

விற்பகலின்நியே யிரவுவிண்டற
ஏற்பகவெரிந்துள தென்னத்தோன்றுமால்
மற்பகமலர்ந்ததோன் மைந்தர்சூடிய
கற்பகமாலையும் புலவுகா லுமால்.

(௪௪)

திரியுமாலிலங்கையு மதினாந்நிக்கெலாம்
எரியுமாற்கந்தர்ப்ப நகரமெங்கணும்
தெரியுமான்மங்கல கலசஞ்சிந்தின
விரியுமால்விளக்கின விழுங்குமாலினான்.

(௪௫)

தோரணமுறிந்தன துணியச்சூழிமால்
வாரணமுறியுமால் வலத்தவாண்மருந்

பாரணமந்திரத் தநிரூர்நாட்டிய
பூரணகுடத்துநீர் நறவுபொங்குமால். (சக)

விண்டொடர்மதியினைப் பிளந்துமீனெழும்
புண்டொடர்குருதியிற் பொழியும்போர்மழை
தண்டொடுதிகிரிவா டனுவென்றின்னை
மண்டமர்புரியுமா லாழிமாறுற. (சஎ)

மங்கையர்மங்கைத் தாலிமற்றையோர்
அங்கையின்வாங்கின றொவருமன்றியே
கொங்கையின்வீழ்ந்தன குறித்தவாற்றினால்
இங்கிதனற்புத மின்னுங்கேட்டியால். (சடி)

மன்னவன்றேவியம் மயன்மடந்தைதன்
பின்னவிழோதியும் பிறங்கிவீழ்ந்தன
துன்னிருஞ்சுடர்சுடச் சுறுக்கொண்டேறின
இன்ன லுண்டெனுபீதற் கேதுவீதென. (சடி)

என்றளளியம்பிவே நிசைப்பக்கேட்டியால்
இன்றிவணிப்பொழு தியைந்ததோர்களு
வன்றுணைக்கோளரி யிரண்டுமாறிலாக்
குன்றிடையுழுவையங் குழுக்கொண்டண்டியே. (ருஉ)

வரம்பிலாமதகரி யுறையும்வ்வனம்
நீரம்புறவளைந்தன நெருக்கினோர்ந்தன
குரம்பறுபிணம்படக் கொன்றமாறிலாப்
புரம்புகவிருந்ததோர் மயிலும்போயதால். (ருக)

ஆயிரந்திருவிளக் கழையமாட்டிய
சேயொளிவிளக்கதொன் தேந்திச்செய்யவள்
நாயகன்றிருமனை நின்றாணன்னுதல்
மேயினன்வீடணன் கோயின்மென் சொலாய். (ருஉ)

பொன்மனைபுக்கவப் பொருவில்போழ்தினிஷ்
என்னை நீயுணர்த்தினை முடிந்ததில்லென
அன்னையேயதன்குறை காணென்றியிழை
இன்னமுந்தாய்க்கென விருகைகப்பினுள். (ருங)

இவ்விடையண்ணலவ் விராமனைவிய
வெவ்விடையனையபோர் வீரத்தாதனும்
அவ்விடையெய்தின னரிதினெக்குவான்
நொவ்விடைமடந்தைதன் னிருக்கைநோக்கினுள். (ருச)

அவ்வயினரக்கிய ரதிவுற்றம்மவோர்
செவ்வையிறுயினமைச் செகுத்ததீதென

எவ்வயின்மருங்கினு மெழுந்தவீங்கினார்
வெவ்வயின்மழுவெழுச் சூலவெங்கையார்.

(௫௫)

வயிற்றிடையாயினர் வளைந்தநெற்றியின்
சூயிற்றியவிழியினர் கொடியரோக்கினர்
எயிற்றினுக்கிடையிடை யானையாளிபேய்
துயிற்கொள்வெம்பில னெனத்தொட்டவாயினர்.

(௫௬)

ஒருபதகையின ரொற்றைச்சென்னியர்
இருபததலையின ரிரண்டுகையினர்
வெருவருதோற்றத்தர் விகடவேடத்தர்
பருவகையெனமுலை பலவுநாற்றினர்.

(௫௭)

சூலம்வாள்சக்கரந் தோட்டி.தோமரம்
காலவேல்கற்பணங் கற்றகையினர்
ஆலமேயுருவுகொண் டனையமேனியர்
வாலமேதரித்தவன் வெருவும்வண்மையர்.

(௫௮)

கரிபரிவேங்கைமாக் கரடியாளிபேய்
அரிநரிநாயென வணிமுகத்தினர்
வெரிநறுமுகத்தினர் விழிகண்மூன்றினர்
புரிதருகொடுமையர் புகையும்வாயினர்.

(௫௯)

எண்ணினுக்களவிட லரியவீட்டினர்
கண்ணினுக்களவிட லரியகாட்சியர்
பெண்ணெண்ப்பெயர்கொடு தீரியும்பெற்றியர்
துண்ணெனத்தயிலுணர்ந் தெழுந்தசூற்றினர்

(௬௦)

ஆயிடையுறையழிந் தழகன்றேவியும்
தீயினையவர்முக நோக்கித்தேம்பினுள்
நாயகன்றூதனும் விகாவினண்ணினுள்
ஓய்விலதவர்மரப் பணியினும்பரான்.

(௬௧)

அரக்கியரயின்முத லேந்தமங்கையர்
நெருக்கியருமுவினர் தயிலுநீங்கினர்
இருக்குநர்பலரிதற் கேதுவெண்ணெய்
பொருக்கெனவவரிடைப் பொருந்தநோக்கினுள்.

(௬௨)

விரிமழைக்குலங்கிழித் தொளிருமின்னெனக்
கருநிறத்தரக்கியர் சூழுவிற்கண்டனன்
உருநிறத்தொருதனிக் கொண்டனுழியான்
இருநிறத்தற்றவெற் கியைந்தகார்த்ததை.

(௬௩)

தொடற்கருமரக்கியர் காவல்கற்றுளாள்
மடக்கொடிச்சீதையா மாதோலொலாம்

சுந்தரகாண்டம்.

கடற்றுணைநெடியதன் கண்ணினீர்ப்பெருந்
தடத்திடையிருந்ததேநா ரன்னத்தன்மையாள். (கச)

கீழினதன்றறன் யாஹும்வீகலேன்
தேடினென் கண்டென் நேவியேயெனா
ஆடினன்பாடின னுண்டிமின்பாய்ப்
தோடினனுலாவின் னுவகைத்தேனுண்டான். (கக)

எள்ளருமுருவினவ் விகைக்கணங்கனும்
வள்ளறன்னுறையொடு மாறுகொண்டிலள்
கள்ளவாளரக்கனற் கமலக்கண்ணனார்.
உள்ளுறையுயிரினை யொளித்துவைத்தவா. (கச)

மூவகைபுலகையு முறையினீக்கிய
பாவிதன்னுயிர்கொள்வா னிழைத்தபண்பிதால்
ஆவதேயையமி லரவினீங்கிய
தேவனேயவனிவள் கமலச்செல்வியே. (கௌ)

மாசுண்டமணியனாள் வயங்குவெங்குநீர்த்
தேசுண்டதிங்குரு மென்னத்தேயந் துளான்
காசுண்டகூந்தலாள் கற்புங்காவழமு
ஏசுண்டதில்லையா லறத்துக்கீழுண்டோ. (கஅ)

புனைகழல்ராகவன் புயத்தையொபுகழ்
வனிகையார் திலகத்தின் மனத்தின்மாண்மையோ
வனைகழலச்சரின் லன்மைவீக்கிடும்
சனகர்த்தங்குலத்தையொ யாதைச்சாற்றுகேன். (கக)

தேவரும்பிழைத்திலர் தெய்வவேதியர்
ஏவரும்பிழைத்தில ரறமுழீநின்றால்
யாவதிங்கினிச்செய லரியதெம்பிராற்
காவவென்னடிமையும் பிழைத்தினுமுன்றோ. (எ0)

கேழிலாணிகறையிறை கீண்டதாமெனின்
ஆழியான்முனிவெனு மாழிமீக்கொள
ணுழியினிறுதிவந் துறுமென்றுன்னினேன்
வாழியருலகினி வரம்பினுள்ளொம். (எக)

வெங்கனன்முழுதியும் புலன்கள்வீக்கியும்
றுங்குவவருந் தவ நீக்கிரோற்றவர்
எங்குளர் குலனில்லவர் தில்லின் மாண்புடை
நங்கையர்மனத்தவ நவிலற்பாலதே. (எ2)

பேண்ணோற்றமுனைப் பிறவிபெண்மைபோல்
நாணநோற்றுயர்ந்தது நய்க்கதோன்றலாகு

நிந்தனைப்படலம்

௫௫

மாணகோற்றீண்டிவ ளிருந்தவாறெலாம்
காணகோற்றிலனவன் கமலக்கண்களால்.

(௪௩)

முனிபவரர்க்கியர் முறையினீங்கினார்
இனியவடானலா தியாருமில்லையால்
தனிமைபும்பென்மையுந் தவமுயின்னவே
வனிகையர்க்காகநல் லறத்தின்மாண்பெலாம்.

(௪௪)

தருமமேகாத்ததோ சமுக்கன்றன்வினைக்
கருமமேகாத்ததோ கற்பின்காவலோ
அருண்மேயருமையே யாரிதாந்துவார்
ஒருண்மேயெம்மனோர்க் குகாக்கற்பாலதே.

(௪௫)

செல்வமோவதுவவர் தீமையோவிது
அல்லினும்பகலினு மமரராட்செய்வார்
ஒன்றுமோவொருவர்க்கீ துறுகண்யாதினி
வென்றுமேதீவினை யறத்தைமெய்ம்கமயால்.

(௪௬)

என்றிவையினையன வெண்ணிவண்ணவான்
பொன்றினீரெடுமரப் பொதும்பர்புக்கவண்
நின்றனனவ்வழி நிகழ்ந்ததென்னெனின்
துன்றுபுஞ்சோலைவா யரக்கன்றோன்றினான்.

(௪௭)

காட்சிப்படல முற்றிற்று.

ஆ - படலம் - ௩ - இ திருவிருத்தம் - சாஎ.

கம்பநாட்டாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

௫ - ஆவது நிந்தனைப்படலம்

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சிகரவண்குடுமி நெடுவனாயெவையு மொருவழித்திரண்டனசிவன்
மகரிகைவயிர் குண்டலம்லம்புந் திண்டிற்றரோள்புடையவங்கச்
சக்ரவேலையினீர் தருவியகதிநிற் றலைதொறுந்தலைதொறுந்தயங்கும்
வகையபன்மகுட மிளவெயிலெறிப்பக் கங்குலும்பகல்படவந்தான்.

(௫)

உருப்பசியுடைவர் ளெடுத்தனடொடர மேரகைவெள்ளடையுதவச்
செருப்பினைத்தாங்கித் திலோத்தமைசெல்ல வரம்பைபர்குழாம்புடைசுற்றக்
கருப்புரஞ்சார்துந் கலகையுமலருந் கலந்துமிழ்பரிமளகந்தம்
மருப்புடைப்பொருப்போர் மாதிரக்களிற்றின் வரிக்கைவாண்முக்கிடைக்கிப்ப.

நானரெய்விகக்க நாலிருகோடி நங்கையரங்கையிலெடுப்ப
மேனிகுந்தெழுந்த மணியுடையணியின் விரிகதிருளொலாம்விழங்கக்
காண்முதற்றொடர்ந்த தூபுரஞ்சிலம்பக் கிண்கிணிகலையொடுங்கலிப்ப
பாளிறத்தன்னக் குழாம்படர்ந்தென்னப் பற்பலமழலையுமபகர.

(௬)

அந்தரம்புருந்த துண்டெனமுனிவுந் தருந்தயினிங்கினுண்குண்டைச்
சந்திரவதனத் தருந்ததியிருந்த தண்ணறுஞ்சோலையின்றையோ
மந்திரம்பயாதோ யாரொடும்போமோ வென்றுமாமனமறுக்குறலால்
இந்திரன்முதலோ ரிமைப்பிலாநாட்ட முகிழ்த்தனருயிர்ப்பவிந்திருப்ப. (ச)

நீனிதக்குன்றி நெடிதினிற்றழுந்த நீத்தவெள்ளருவியினிமிர்ந்த
பானிறப்பட்டின் மாலைபுத்தரியம் பண்புறப்பசும்பொரூரத்தின்
* மானிறப்புடவி யுடையுறப்பரந்த வளர்கதிரிளவெயில்பொருவச்
சூனிறக்கொண்மூக் கிழித்திடைதுடிக்கு மின்னெனமார்பினூறுளங்க. (சு)

தோடொறுந்தொடர்ந்த மகர்ககையிரக் கிம்புரிவலயமாச்சுடர்கள்
நாடொறுஞ்சுடருங் கலிகெழுவிசும்பி னுளொடுகோனினைநக்கத்
தாடொறுந்தொடர்ந்த தழங்குபொற்கழலின் றகையொளிநெடுநிலந்தடவக்
கேடொறுந்தொடர்ந்த முறுவல்வெண்ணிலின் முகமலரிவலினுங்கினர. (க)

தன்னிறத்தோடு மாறுதந்திமைக்கு நீவியந்தழைபடவுதித்த
பொன்னிறத்தாசு கருவகாமருங்கிற் றமுவிபுதுவெயில்பொருவ
யின்னிறக்கதிரிற் சுற்றியபசும்பொன் விரற்றலையவிரொணிக்காசின்
கன்னிறக்கற்றை நெடுநிலம்பூத்த கற்பகமுமுவுணங்கவீன. (எ)

சன்னவீரத்த கோவைவெண்டரள முழியினிற்றுதியிற்றனித்த
பொன்னெடுவகையிற் சூற்றியகோளு காளுமொத்திடையிடைபொலிய
யின்னொளிமொளி யுதயமால்வகையின் மீப்படர்வெங்கதிரிச்செல்வர்
பன்னிருவரினு யிருவரைத்தவிரவுற் றுதித்ததோர்படியொளிபரப்ப. (அ)

பயிலெயிற்றிரட்டைப் பணைமருப்பொடியப் படியின்றிப்பிவஞ்சுமந்த
மயிலடித்தொழுக்கி னையமாமதத்த மாதிரக்காவன்மால்யானை
கயிலெயிற்றிரண்ட முரண்டொடர்தடந்தோட் கணகனதுயர்வரங்கடந்த
அயிலெயிற்றரியின் சுவடுதன்கரத்தா லனைந்தமாக்கரியினின்றஞ்ச. (ஆ)

அங்கயற்கருங்க ணியக்கியர்துயக்கி லரம்பையர் விஞ்சையர்க்கமைந்த
மங்கையர்நாக மடந்தையர்சித்தர் நாரியரக்கியர்முதலாக்
குங்குமக்கொங்கைக் குவிமுலைக்கனிவாய்க் கோகிலந்தயர்ந்தமென்குதலை
மங்கையரீட்ட மால்வரைதழீஇய மஞ்சையங்குமுவுவெனமயங்க. (க)

தொனையுறுபுழையேய்த் துக்கிசைக்கானந் துயல்வுருவொருநிலைபடர
இனையவர்மிடறு மிந்நிலையிசைப்பக் கிந்நரர்முறைநிறுத்தெடுத்த
கிளைபுறுபாடல் சில்லரிப்பாண்டி றமுவிபுமுழுவொடுகெழுவி
அனையுறுமரவு மமுதுவாயுருப்ப வண்டமும்வையமுமளப்ப. (க)

அன்னபூஞ்சுதக்கஞ் சாமரையுக்க மாதியாமவரிசையிற்கமைந்த
உன்னரும்பொன்னின் மணியினிற்புனைந்த விழைக்குலமுழைக்குலமைய
யின்னிடைச்செவ்வாய்க் குவிமுலைப்பனைத்தோள் வீங்குதேரல்குலார்தாங்கி
நன்னிறக்காரின் வரவுகண்ணெய்க்கு நாடகமயிலெனநடப்ப. (கஉ)

* நிறப்புடவி - வலித்தல்விசாரம்.

தந்திரநெறியிற் றுக்குறுகருவி னுக்கினரொழுவிதச்சதியின்
முந்தறுகுணிலோ டியைவுறுகுறட்டிற் சில்லரிப்பாண் டிலின்முறையின்
மந்திரகீதத் திசைப்பதந்தொடர வகையறுகட்டளைவழாமல்
அந்தரவானத் தரம்பையர்கரும்பிற் பாடலாரருகுவந்தகவ. (க௩)

அந்திலவேளநக்க னமுல்படத்தாரந்த வயின்முகப்பகழிவாயறுத்த
வெந்துறுபுண்ணின் வேணுழைந்தாங்கு வெண்மதிப்பசுங்கதிர்விரவ
மந்தமாருதம்போய் மலர்தொறும்வாரி வயங்குநீர்மம்மரின்வருதேன்
சிர்தறுண்டினியின் சீகரத்திலை யுருக்கியசெம்பெனத்தெறிப்ப. (க௪)

இன்முடிபுமருங்கு விறுமிறுமெனவு மிறுகலாவனமுலையிரட்டை
உழைபுகுசெப்பி னொளிதரமறைத்த வுத்தரியத்தினொல்கித்
குழைபுகுமலல் கோட்டினர்நோக்குந் குறுகைக்குமுதவாய்மகளிர்
மழைபுரைதடங்கட் செங்கடையீட்ட மார்பினுந்தோளினும்பை. (க௫)

மாலையுஞ்சார்தவ் கலவையும்பூணும் வயங்குறுண்டோடுகொடுகாம
சோலையின்னொழுதிக்க கற்பகத்தருவு நிக்களுங்கொண்டியின்னொடர்ப்
பாலின்வெண்பரவைத் திசைகருங்கிரிமேற் பரந்தெனச்சாமரைபதைப்ப
வேலைநின்றயரு முயலில்வெண்மதியின் வெண்குடைமீதுறவிளங்க. (க௬)

ஆர்தருமகழி யருவலையிலங்கை யடிபெயர்ந்திடுதொறுமமுந்தி
நேர்தரும்பரவைப் பிறழ்திசைதவழ்ந்து நெடுந்தந்திசைதொறுநிமிரச்
சார்தருங்கடுவி னெயிறுடைப்பகுவா யநந்தனுந்தலைதடுமாற
முரிநீராடை யிருகிலமடந்தை முதுகுளுக்குற்றனண்முரவ. (க௭)

கேடகத்தோடு மழுவெழுச்சூல மங்குசங்கற்புணங்கிடுகோ
டாடகச்சுடர்வா ளயில்சிலைகுவிச முதலியவாயுதமனைத்தும்
தாடகைக்கிரட்டி யெறுழ்வலிக்கமைந்த தகைமையர்தடவரைபொறுக்கும்
குடகத்தடக்கைச் சுகிசினத்தடுபோ ரரக்கியர்தலைதொறுஞ்சுமப்ப. (க௮)

விரிதளிர்முகைபூக் கொம்படைமுதல்வே ரிவையெலாமணிபொனூல்விரிந்த
தருவுயர்சோலை திசைதொறுங்கரியத் தழுவியமுயிர்ப்புமுன்றவழத்
திருமகளிருந்த திசையறிந்திருந்தந் திகைப்புறுசிர்தையன்கெடுத்த
தொருமணிநெடுமபற் பஹையரவி னுழைதொறுமுழைதொறுமுலாவு (க௯)

இணையதோர்தன்மை யெறுழ்வலியரக்க ரேந்தல்வந்தெழ்துதின்ருணை
அணையதோர்தன்மை யஞ்சனைச்சிறுவன் கண்டனனம்வறநேரக்கி
விணையமுஞ்செயலு மேல்வினைபொருளு மிவ்வழிவிளங்குமென்றெண்ணி
வணைகழலிராமன் பெரும்பெயரோதி யிருந்தனன்வந்தயன்மறைந்தே. (௨௦)

ஆயிடையரக்க னரம்பையர்குழுவு மல்லவும்வேறையலகல
மேயின்னப்பெண்ணின் விளக்கெனூந்தகையா ளிருந்தழியாண்டவள்வெருவிப்
போயினவுயிர ளாமெனநடுங்கிப் பொறிவரியெறுழ்வலிப்புக்கைக்கட்
காய்சினவுழுவை தின்னிபவந்த கலையிளம்பிணையெனக்ககார்தார் (௨௧)

கலிவிருத்தம்.

கூசியாவி குலைவுறுவானையும்
ஆசையாலுமி ராசழிவானையும்
காசில்கண்ணினை சான்றெனக்கண்டனன்
ஊசலாடி யுளையுமுளத்தினான். (22)

வாழிசானகி வாழியிராகவன்
வாழிநான்மறை வாழியரந்தனர்
வாழிநல்லற மென்றறவாழ்த்தினான்
ஊழிதோறும் புதிதுறுங்கீர்த்தியான். (23)

அவ்விடத்தரு கெய்தியரக்கன்றான்
எவ்விடத்தெனக் கின்னருளீவது
நொவ்விடைக்குயி லேறுவல்கென்றனன்
வெவ்விடத்தை யமிழ்தெனவேண்டுவான். (24)

ஈசற்காயினு மீடழிவுற்றிறை
வாசிப்பாடழி யாதமனத்தினான்
ஆசைப்பாடுமந் நாணுமடர்த்திடக்
கூசிக்கூசி யினையனகறினான். (25)

இன்றிறந்தன நானையிறந்தன
என்றிறந்தருந் தன்மையிதாலெனைக்
கொன்றிறந்தபின் கூடுகியோகுழை
சென்றிறங்கி மறந்தருசெங்கணய். (26)

உலகமொன்றொ டிரண்டொருங்கோம்புமென்
அலகில்செல்வத் தரசியலானையில்
திலகமேயுன் றிறத்தநங்கன்றரு
கலகமல்ல தெளிமையுங்காண்டியோ. (27)

பூந்தண்வார்குழற் பொற்கொழுந்தேபுகழ்
ஏந்துசெல்வ மிகழ்ந்தனையின்னுயிர்க்
காந்தன்மாண்டிலன் காடுகடந்துபோய்
வாழ்ந்தவாழ்வது மானிடர்வாழ்வன்றோ. (28)

நோற்கின் றூர்களு றுண்பொருணுண்ணிதின்
பார்க்கின் றூரும் பெறும்பயன்பார்த்தியேல்
வார்க்குன்றூழலை யென்சொன்மொளவியால்
ஏற்கின் றூரொ டிடனுறையின்பமால். (29)

பொருளும்யாரும் வினரியும்பூவையும்
மருளுநாளு மழலைவழங்குவாய்
தெருளுநான்முசுள் செய்ததன்கிந்நையின்
அருளுயின்மருங் கும்மரிதாக்கியோ. (30)

ஈண்டுநாளு மிளமையுமீண்டில
மாண்டுமாண்டு பிறிதுறுமாலைய
வேண்டுநாள்வெறி தேவிநிந்தாலினி
யாண்டுவாழவ் விடருழந்தாழ்தியோ.

(௩௧)

இழவெனக்குயிர்க் கெய்தினுமெய்துக
குழைமுதத்துரின் சிந்தனைகோடினால்
பழகநிற்புறம் பண்பிவைகாமத்தோ
டமுகினுக்கினி யாருளராவரோ.

(௩௨)

பெண்மையும்மழும்பிறழாமனத்
துண்மையும்முதல் யாவையுஞ்செய்யவாய்க்
கண்மையும்பொருந் திக்கருணைப்படர்
வண்மையென்கொல் சனகரின்மாண்டவா.

(௩௩)

வீட்டுங்காலத் தலறியமெய்க்ரூல்
கேட்டுங்காண்டற் கிருத்திகொல்கிள்ளீநீ
நாட்டுங்கானெடு நல்லறத்தின்பயன்
ஊட்டுங்காலத் திகழ்வதுறுக்கொலோ.

(௩௪)

தக்கதென்னுயிர் வீடெனிற்றும்பிலா
தொக்கசெல்வ மூலையுமொருத்திரீ
புக்குயர்ந்த தெனும்புகழ்போக்கிவே
றுக்கதென்னு முறுபழிகோடியோ.

(௩௫)

தேவர்தேவியர் சேவடிக்கைதொழும்
தாவின்மூவுல கின்றனிநாயகம்
மேவுகின்றது நுன் கண்விலக்கினை
யாவரோழையர் சின்னினைலக்கிழாய்.

(௩௬)

குடிமைமூன்றுல குஞ்செயுங்கொற்றத்தென்
அடிமைகோடி யருளுதியாலென
முடியின்மீது முகிழ்த்தயர்கையினன்
படியின்மேல்விழந் தான்பழிபார்க்கலான்.

(௩௭)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிறுத்தம்.

காய்ந்தனசலாகையன்ன வுரைவந்துகதுவாமுன்னம்
திந்தனசெவிகளுள்ளந் திரிந்ததுசுவந்தசோரி
பாய்ந்தனகண்களொன்றும் பரிந்திலுருயிர்க்கும்பெண்மைக்
கேய்ந்தனவல்லாவெய்ய மாற்றங்களிளையசொன்னாள்.

(௩௮)

மல்லிதிரடோள்வஞ்சன் மனம்பிந்தாகும்வண்ணம்
கல்லொடுதொடர்ந்தநெஞ்சங் கற்பின்மேற்கண்டதுண்டோ
இல்லொடுதொடர்ந்தமாதர்க் கேய்வனவல்லவெய்ய
சொல்லிதுதெரியக்கேட்டி னறும்பெண்க்கன்றுசொன்னாள்.

(௩௯)

மேருவையுருவல்வேண்டின் விண்பினந்தேகல்வேண்டின்
 நீரொழுபுவனம்யாவு முற்றுவித்திடுதல்வேண்டின்
 ஆரியன்பகழிவல்ல தறித்திருந்தறிவிலாதாய்
 சீரியவல்லசொல்லித் தலைபத்துஞ்சிந்துவாயோ.

(ச௦)

அஞ்சினையாதலானன் றூரியனற்றநோக்கி
 வஞ்சனைமாடுனன்றேவி மாயையான்மறைந் துவந்தாய்
 உய்ஞ்சனைபோதியாகின் விடுதியுன்குலத்துக்கெல்லாம்
 நஞ்சினையெதிர்ந்தபோது நோக்குமெதின அநாட்டம்

(ச௧)

பத்துளதலையுந்தோளும் பலபலபகழினுவி
 வித்தகவில்லிநாற்குத் திருவினையாடற்கேற்ற
 சித்திரவில்லக்கமாகு மல்லதுசெருவிலேற்கும்
 சத்திபைப்போலின்மேனாள் சடாயுவீற்றரையின்வீழ்ந்தாய்.

(ச௨)

தோற்றனைபறவைக்கன்று துள்ளுநீர்வெள்ளஞ்சென்னி
 ஏற்றவன்வாளால்வென்ற யன்றெனினிறத்தியன்றே
 நோற்றநோன்புடையவாழ்நாள் வரயிவைதுனித்தவெல்லாம்
 கூற்றினுக்கன்றேவீரன் சரத்திற்குங்குறித்ததண்டோ.

(ச௩)

பெற்றுடைவாளுநாளும் பிறந்துடையுரனும்பின்னும்
 மற்றுடையெவையுந்தந்த மலரயன்முதலொர்வார்த்தை
 விற்குடையிராமன்கொத்து விடுதலும்விலக்குண்டெல்லாம்
 இற்றிடைந்திறுதன்மெய்யே விளக்கின்முன்னிருளுண்டாமோ.

(ச௪)

குன்றுநீயெடுத்தநாடன் சேவடிக்கொழுந்தாலுண்ணை
 வென்றவன்புரங்கள்வேவத் தனிச்சரந்தாரந்தமேரு
 என்றுணைக்கணவனாற்றற் குரணிலாதிறுவிழ்ந்த
 அண்டெழுந்துயர்ந்தவோசை தேட்டிலைபோலுமம்மா.

(ச௫)

கடுவிருத்தம்.

மலையெடுத்தெண்டிசை காக்குமாக்களை
 நிலைகெடுத்தெனெனு மாற்றநேருநீ
 சிலையெடுத்தினையவ னிற்பச்சேர்ந்திலை
 தலையெடுத்தின்னமு மகளிற்றழுத்தியோ

(ச௬)

ஏழைநின்னொளித்துறை யின்னதாமென
 வாழியங்கோமக னறியவந்தநாள்
 ஆழியுமிலங்குகய மழியத்தாழுமோ
 ஊழியுந்தீயுமுன் னுயிரொடோயுமோ.

(ச௭)

வெஞ்சினவரக்ககா விளித்துவியுமோ
 வஞ்சனைநீசெய வள்ளல்சீற்றத்தால்
 எஞ்சலிலுலகெலா மெஞ்சுமெஞ்சுமென்
 நஞ்சுகின்றேனிதற் கறனுஞ்சான்றரோ.

(ச௮)

அங்கண் மாஞாலமும் விசம்புமஞ்சவாழ்
வெங்கணய்புன்றொழில் விலக்கிமேற்கொளாய்
செங்கண்மாணுந்முகன் சிவனென்றேகொலோ
எங்கணயகையு நினைந்ததேழைநீர்.

(௪௧)

மானுயரிவரென மனக்கொண்டாயெனின்
கானுயர்வரைநிகர் காத்தவீரியன்
தானொருமனிதனாற் றளர்ந்துளானெனின்
தேனுயர்தெரியலான் தன்மைதேர்கியால்.

(௫௦)

இருவரென்றிகழ்ந்தனை யென்னின்யான்டெல்லை
ஒருவனன்றேயுல கழிக்குமுழியான்
செருவருங்காலையென் மெய்ம்மைதேர்கியால்
பொருவருந்திருவிழந்த நாயம்பொன்முவாய்.

(௫௧)

பொற்கணுந்மம்முனென் நினையபோர்த்தொழில்
விற்கொணுண்பொருவுதோ ளவுணர்வேறுளார்
நற்கணுந்நல்லநற் துறந்தநாளினும்
இற்கணுவிநந்தில ரிறந்தநீங்கினார்.

(௫௨)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பூவிலோனாகியாகப் புலன்கள்போநெறியிப்போகாத்
தேவரோவவுணர்தாமோ நிலைநின்றவீனையிற்றீர்ந்தார்
ஏவலெவ்வுலகுஞ்செய்யச் செல்வநிற்கையந்தவென்றால்
பாவமோமுன்னீசெய்த தருமமோதெரியப்பாராய்.

(௫௩)

இப்பெருஞ்செல்வநின்க ணீந்தபேர்சன்யாண்டும்
அப்பெருஞ்செல்வந் துய்ப்பா னின்றமாதவத்தின்ன்றே
ஒப்பருந்திருவுநீங்கி யுறவொடுமுலக்கவுன்னித்
தப்புதியறத்தையேழாய் தருமத்தைக்காபியாதே.

(௫௪)

மறந்திறம்பாததோலா வலியினொனிநுமாண்டார்
அறந்திறம்பினருமக்கட் கருடிற்ம்பினருமன்றே
பிறந்திறந்தழலும்பாசப் பிணக்குடைப்பினியிற்றீர்ந்தார்
துறந்தரும்பகைகண்மூன்றுந் துடைத்தவர்பிறர்யார்சொல்லாய்.

(௫௫)

தென்றமிழுரைத்தோன்முன்னு மததீர்முனிவர்யாரும்
புன்றொழிலரக்கர்காற்றே நோற்கிலம்புகுந்தபோதே
கொன்றருணின்னூலன்னார் குறைவுசுரதங்கோவே
என்றனர்யானேகேட்டே னீயிதற்கியைவசெய்தாய்.

(௫௬)

உன்னையுங்கேட்டிமற்றுன் னூற்றமுமுடையநாளும்
பின்னையிவ்வரக்கர்சேனைப் பெருமையுமுனிவர்பேணீச்
சொன்னபினுக்கைழுக்கு மும்பியர்தோளுந்தாளும்
சின்னபின்னங்கள்செய்த வதனைநீசுந்தியாயோ.

(௫௭)

ஆயிரத்தடக்கையானின் னீந்நான் குகரமும்பற்றி
வாய்வழிகுருதிசோரக் குத்திவான்சிறையில்வைத்த
னாயவன்வயிரத்தோள்க ளெனித்தனைநெலைந்தமாற்றம்
கீயநிந்திலையோவேகு நெறியநிந்திலாதநீசா.

(௫௮)

கடிக்கும்வல்லரவுங்கேட்கு மந்திரந்களிக்கின்றேயை
அடுக்குமீதடாதென்றூன்ற வேதுவோடநிலுகாட்டி
இடிக்குநரில்லையுள்ளா டொண்ணியதெண்ணியுள்ளை
மூடிக்குநொன்றபோது முடிவன்றிமுடிவதுண்டோ.

(௫௮)

கவிநிலைத்துறை.

என்றறத்துறை கேட்டலுமிருபதுநயனம்
மின்றிறப்பன வெத்தனவெயில்விடுபுகுவாய்
குன்றிறத்தெழித் துரப்பினன்குறிப்பதென்காமன்
தன்றிறத்தையும் கடந்ததுசீற்றத்தின்றகைமை.

(௬௦)

வளர்ந்தநாணினை மாதிமனைத்தையும்றைவித்
தளந்ததோளின னனல்சொரிகண்ணினனிவளைப்
பிளந்துதின்பெனென் றுடன்றனன்பெயர்ந்தனன்பெயரான்
கிளர்ந்தசீற்றமும் காதுமெதிதொதிர்கிடைப்ப.

(௬௧)

அன்னகாலையி னதுமஹமருந்ததிக்கற்பின்
என்னையாளுடை நாயகன்றேவியையென்முன்
சொன்னநீசன்கை தொடுவதன்முன் னுகைத்துழக்கிப்
பின்னைநின்று செய்குவெனென்பதுபிடித்தான்.

(௬௨)

தனியினின்றனன் றலைபத்துங்கடி துகத்தாக்கிப்
பனியின்வேலையி லிலங்கையைக்கீழுறப்பாய்ச்சிப்
புனிதமாதவத் தணங்கினைச்சுமந்தனன்போவான்
இனிதினென்பது நினைந்தனன் கரம்பிசைந்திருந்தான்.

(௬௩)

ஆண்டவாளரக் கன்கனன்றண்டத்தையழிப்பான்
மூண்டகாலவெந் தியெனமுற்றியசீற்றம்
நீண்டகாதனர் நீத்தத்தின்வீவுறுநிலையின்
மீண்டிநின்றொரு தன்மையாலிவையிவைவிளம்பும்.

(௬௪)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கொல்வெனென்றுடன்றேனுள்ளைக் கொல்குவென்றித்தனச்சொன்ன
சொல்லுளவவற்றுக்கெல்லாம் காரணந்தெரியச்சொல்லின்
ஒவ்வதீதொல்லாதென் றெனக்குமொன்றுலகத்துண்டோ
வெல்வதந்தோற்றமுறும் வினையாட்டின்விளைந்தமேனார்.

(௬௫)

ஒன்றுகேளுரைப்பநிற்கோ றுவியொனவுரியோன்றன்னைக்
கொன்றுகொளிழைத்தானீநின் னுயிர்விடிந்குற்றம்கூறும்

நிந்தனைப்படலம்.

(௧௬)

என்றனூயிருநீக்கு மென்பதையியையவெண்ணி
அன்றுநான்வஞ்சஞ்செய்த தானொனக்கமரினேர்வார்.

(௧௬)

மானென்பதறிந்துபோன மானிடராவார்மீண்டி
யானென்பதறிந்தால்வாரா றோழைமையெண்ணினோக்கல்
தேனென்பதறிந்தசொல்லாய் தேவர்தாம்யாவறையெங்
கோனென்பதறிந்தபின்னைத் திறம்புவார்குறையினல்லால்.

(௧௭)

வென்றோருமிருப்பயார்க்கு மேலவர்விளிவிலாதோர்
என்றோருமிருப்பவன்றே யிந்திரனேவல்செய்ய
ஒன்றாதவுலகமூன்று முணர்கின்றவொருவன்யானே
மென்றோளாயிதற்குவேரோர் காரணம்விரிப்பதண்டோ.

(௧௮)

மூவருந்தேவர்தாமு முரணுகமுற்றுங்கொற்றம்
பாவைசிற்பொருட்டினாலோர் பழிபெறப்பயன்றிர்நோன்பின்
ஆவியின்மனிதர்தம்மை யடுகிலேனவராய்நீடுக்
கூவிரின்றேவல்கொள்வென் காணுதிருதலைச்சொல்லாய்.

(௧௯)

சிற்பியற்சிறுமையாற்றல் சிறுதொழின்மறவரோடே
முற்றியதாவில்வீர முனிவென்கண்வினையாதேனும்
இற்றையிற்பகலினெய்தி யிருவகையொருகையாலே
பற்றினென்கொணருந்தன்மை காணுதிப்பழிப்பிலாதாய்

(௨௦)

பதவியமனிதரோனும் பைந்தொழிநின்னைத்தந்த
உதவியையுணரநோக்கி னுயிர்கொலைக்குரியரல்லர்
சிதைவுறலவர்க்குவேண்டிற் செய்யுறன்றேர்ந்ததெண்ணின்
இதனினக்கீதேயாகி னியற்றுவுல்காண்டியின்னும்.

(௨௧)

பள்ளரீரயோத்திநண்ணிப் பரதனேமுதலினோரான்
டுள்ளவர்தம்மையெல்லா முயிர்குடித்தாழித்தீயின்
வெள்ளரீர்மிதினையோரை வேரறுத்தெளிதினெய்திக்
கொள்வெனின்னுயிருமென்னை யறிந்திலைகுறைந்தநாளோய்.

(௨௨)

ஈதுரைத்தழன்றுபொங்கி யெரிசுதூர்வானினோக்கித்
தீதுயிர்க்கிழைக்குநானூந் திங்களோரிரண்டிற்றேய்ந்த
தாதலினின்றதெண்ணென் றறிந்தவாறறிவாயென்னுப்
போதரிக்கண்ணினூளை யகத்துவைத்தரப்பிப்போனூன்.

(௨௩)

அஞ்சலித்தானுமொன்ற லறிவுறத்தேற்றியானும்
வஞ்சியிற்செவ்வியானை வசுத்தென்பால்வருவீரன்றால்
நஞ்சுமக்காவெனென்ற நகையிலாமுகத்துப்பேழ்வாய்
வெஞ்சினத்தரக்கிமார்க்கு வேறுறவுணர்த்திப்போனூன்.

(௨௪)

போயினனரக்கன்பின்னைப் பொங்கராறுங்கிக்கான்
நாயவென்மதியையொத்த தோகையைத்தொடர்ந்துசுற்றித்

தியவலரக்கிமார் க டெழீஇத்தெழித்தூப்பிச்சிந்தை
மேயினவண்ணமெல்லாம் விளம்புவருடன் மூயிக்கார்.

(எடு)

கபிரிலைத்துறை.

முன்முன்னின்றூர் கண்கணல்சின்தமுடுகுற்றூர்
மின்மின்னென்னுஞ் சூலமுவேலுமிவையோச்சிக்
கொன்மின்கொன்மின் கொன்றுகுறைத்துக்குடராரத்
தின்தின்நின்பி நென்றுதெழித்தார்சிலொல்லாம்,

(எசு)

வையந்தந்தரான்முகன் வமந்தன்மகன்மைந்தன்
ஐயன்வேதமாயிரம் ஐல்லோனறிவாளன்
மெய்யன்புன்பால் வைத்துணல்லால்வினைவென்றோன்
செய்யும்புன்மை யாதுகொலென்றூர்சிலொல்லாம்.

(எஊ)

மண்ணிற்றிய மாணுயர்த்தம்வழியோமெ
பெண்ணிற்றியோய் நின்முதன்மாயும்பிணிசெய்தாய்
புண்ணிற்கோலிட் டாலனசொல்லிப்பொதநோக்கார்
எண்ணிக்காணாய் மெய்ம்மையுமென்றூர்சிலொல்லாம்.

(எஅ)

புக்கவழிக்கும் போந்தவழிக்கும்புகைவெந்தீ
ஒக்கவிதைப்பா யுற்றனையன்றோவுணர்வில்லாய்
இக்கணமிற்றாய் முந்தினமெல்லாமினிவாழாய்
சிக்கவுரைத்தே மென்றுதெழித்தார்சிலொல்லாம்.

(எக)

கொல்வானுற்றோர் பெற்றிமையாதுங்குறையாதான்
வெல்வானங்கோன்றின்னு மின்வம்மென்பவர்மெய்யும்
வல்வாய்வெய்யோ னேவலுமெல்லாமனம்வைத்தான்
நல்லாணல்ல கண்கள் கலுழந்தேநகுசின்ரூள்.

(அ0)

இன்றோன்ன வெய்தியகாலத்திடைநின்றூள்
முன்னேசொன்னேன் கண்டகனூவின்முடிவம்மா
பின்னேவாளா பேதறவீரேற்பிழையென்றூள்
அன்னேநன்றென் றூவவொல்லாமவிவற்றூர்.

(அக)

அறிந்தாரன்ன முச்சடையென்பாளவன்சொல்ல
பிறிந்தார்சீற்ற மன்னையஞ்சுப்பிநிதில்லாச்
செறிந்தாராய திவினையன்றோத்தெறலெண்ணூர்
நெறிந்தாரோதிப் பேகையுமாவிநிலைநின்றூள்.

(அட)

நிந்தனைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் - ச - இ திருவிருத்தம் - சஅக.

கம்பநாட்டாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேசாமா தஜாரம்

திருக்குறள்.

அறத்துப்பால். இல்லறம்.

முதலாம் - அதிகாரம் கடவுள்வாழ்த்து.

அகரமுதல் வேழுத்தெல்லர் மாதி, பகவன் முதற்றேயுளகு. க
 கற்றதனாலாய் ப்யென்ன்கொல் வாலறிவன், நற்றூடொழாஅ ரெனின். உ
 மலர்மிசையேகினான் மாணடிசேர்ந்தார், நிலமிசை நீவொழ்வார். ஈ
 வேண்டிதல் வேண்டாமை யிலானடிசேர்ந்தார்க், கியாண்டு மிடும்பை யில ச
 இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விழைவன், பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. டி
 பொறிவாயி லுந்தவித்தான் பொய்தீரொழுக்க, நெறியின்றார் நீவொழ்வார், ன
 தணக்குவகையில்லாதான் ழுள்சேர்ந்தார்க்கல்லால், மனக்கவலை மாற்ற லரிது. டு
 அறவாழியந்தனைன் ழுள்சேர்ந்தார்க் கல்லால், பிறவாழி நீந்த லரிது. டி
 கோளில்பொறிநிற் றுணமில்வேயென்னுணத்தான், தானை வணங்காத் தலை. க
 பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தார், இறைவ னடிசேரா தார். ௧0

௨ - ஆம் அதிகாரம் வான்கிர்ப்பு.

வானின்மலகம் வழங்கி வருதலால், தானயிழ்த மென்றுணரற் பாற்ற. க
 தப்பார்க்குத் தப்பாய தப்பாக்கித் தப்பார்க்குத், தப்பாய னு உ மழை. உ
 விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத், தண்ணின் றுடற்றும் பசி. ன
 ஏரி னுழாஅ முழுவர் புயலென்னும், வாரி வளங்குன்றிக் கால். ச
 கெடுப்பது உங்கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்றுகங்கே, எடுப்பது உ மென்லாம்கழை. ட
 விசம்பிற் றுனிவீழி னல்லான்மற் றுக்கே, பசும்புற் றலைகாண் பரிது. க
 செடுக்கெடும் தன்வீர்க்கை குன்றந்தடிந்தெழிலி, தான்கர் தாகி விழின். ள
 சிறப்பொடு பூசின் செல்லாதவானம், யறக்குமேல் வாணோர்க்கு மீன்பி. அ
 தானந் தவயிரண்டிற் தங்கர் வியனுலகம், வானம் வழங்கா தெனின். க
 லிநின் றகையர் தல்கெனின் யார்யார்க்கும், வானின் றமையர் தொழுக்கு. ௧0

௩ - ஆம் அதிகாரம் நீத்தார்பெருமை.

ஒழுக்கத்து நீத்தார்பெருமை விழுப்பத்த, வேண்டும் பழுவற் றணிவு. க
 துறந்தார்பெருமை துணைக்கூறினவையுத், திறந்தாரையெண்ணிக்கொண்டறது. ட
 இருமை வகைதெளிந் தீண்டறம் பூண்டார், பெருமை பிறங்கித் தானு. ன
 உரவென்னுந்தொட்டியானேனார் துங்கர்ப்பான், யுரவென்னும் ன்வய்புக்கோர்
 வித்த. ச
 தீந்தவித்தார் னுற்ற ல்கல்லிசும்பு னாரிகோமரின், இர்திரனே சாறுவ் கரி. டு
 செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர், செயற்கரிய செய்கலா தார். க
 சுவையொளி யூறேசை நாற்றமென் றைந்தின், வகைதெரிவான் கட்டெயுளகு.

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து, மறைமொழி காட்டி விரும். அ
 குணமென்னுந் குன்றேறி நின்றார் வெருளி, கணமேயும் காத்த வரிது. க
 அந்தணான்போ ரறவோர்மற்றெவ்வயிர்க்கும், செந்தண்மை பூண்டொருக
 லான். க0, ஆ ௩0

ச - ஆம் அதிகாரம் அறன்வலியுறுத்தல்.

சிறப்பினுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉவ், காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு. க
 அறத்தினூஉவ் காக்கமு மில்லை யதனை, மறத்தலி னூஉவ்கில்லை கேடு. உ
 ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே, செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல். ௩
 டுணத்துக்கண் மாசில னுத லனைத்தறன், ஆகுல நீர பிற. ச
 அழுக்கா றவாவெருளி யின்னாசொன் னுண்கும், இழுக்கா வியன்ற தறம். ௫
 அன்றறிவாமென்னு தறஞ்செய்கமற்றத, பொன்றுங்காற் பொன்றுத்தனை. ௬
 அறத்தா நிதவென வேண்டா சிவிகை, பொறுத்தானே ரீந்தா விடை. ௭
 வீழ்நரளபடாஅமைகண் றூற்றி னைத்தொருவன், வாழ்நாள் வழியடைக்குங்கல்.
 அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம், புறத்த புக்கமு மில. ௯
 செயற்பால தோரு மறனே பொருவற், குயற்பால தோரும் பழி. ௧0, ஆ ௪0

௫ - ஆம் அதிகாரம் இல்வாழ்க்கை.

இல்வாழ்வா னென்பா வியல்புடையமூவர்க்கும், நல்லாற்றி னின்ற துணை. க
 துறந்தார்க்கும் தவ்வா தவர்க்குமிறந்தார்க்கும், இல்வாழ்வா னென்பான் துணை. க
 தென்புலத்தார்தெய்வம் விருந்தொக்ககுணென்றும், கைம்புலத்தா ரேம்பறலை
 பழியஞ்சிப்பாத்து னுடைத்தாயின்வாழ்க்கை, வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான் துமில்.
 அன்புமறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை, பண்பும் பயனு மத. ௫
 அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற்புறத்தாற்றிற், போஒய்ப் பெறுவதெவன்.
 இயல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவனென்பான், முயல்வாரு னெல்லாந்தலை. ௭
 ஆற்றினொழுக்கி யற்றிழுக்கா வில்வாழ்க்கை, நேர்ப்பாரி னுண்மையுடைத்து.
 அறனைனப்பட்டதே யில்வாழ்க்கையுடையும், பிறன்பழிப்ப தில்லாயினன்றாக
 வையத்துள்வாழ்வாங்குவாழ்பவன்வானுறையும், தெய்வத்தன் னவைக்கப்பரிம்.

௬ - ஆம் அதிகாரம் வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற்கொண்டான், வளத்தக்காள் வாழ்க்கை
 த்துணை. க
 மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை, ளனைமாட்சித் தாயினு மில். உ
 இல்லதெ னில்லவண் மாண்பாரு ளுள்ளதென், இல்லவண் மாணுக் கடை. ௩
 பெண்ணிற்பெருந்தக்க யாவுளகற் பென்னும், திண்மையுண் டாகப்பெறின். ச
 தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற் ரெழுதெடுவாள், பெய்யெனப் பெய்யுமழை
 தற்காத்துத்தற்கொண்டாற் பேணித்தகைசான்ற, செற்காத்துச் சோர்விலாள்
 பெண். ௬
 சிறைகாக்குந் காப்பெவன் செய்யுமகளிர், சிறைகாக்குந் காப்பே தலை. ௭
 பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்பும், புத்தனீர் வாழுமுலகு
 புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிழ்வார்முன், ஏறுபோற் பீடு நடை. ௯

இனியவைகூறல்.

மங்கலமென்ப மனைமாட்சி மற்றதன், நன்கல னன்மக்கட்பேறு. ௧0, ஆ. ௧0

எ - ஆம் அதிகாரம் புதல்வனாப்பெறுதல்.

பெறமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த, மக்கட்பே நல்ல பிற. ௧
 எழுபிறப்புந் தியவை தீண்டா பழிபிறங்காப், பண்புடை மக்கட்பெறின். ௨
 தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொருள், தந்தம் வினையான் வரும். ௩
 அழித்தினு மாற்ற வின்தேதம் மக்கள், சிறுகை யளாவிய கூழ். ௪
 மக்கண்மெய்தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர், சொற்கேட்ட லின்பஞ்செவிக்கு. ௫
 குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள், மழலைச்சொற் கேளா தவர். ௬
 தற்கைமகற் காற்று நன்றி யவையத்து, முந்தி யிருப்பச் செயல். ௭
 தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து, மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது. ௮
 ஈன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச், சான்றோ னெனக்கேட்டதாய்க. ௯
 மகன்றந்தைக்காற்று முதலியவன்நந்தை, என்னோற்றுகொல்லெனுஞ்சொல்.

௮ - ஆம் அதிகாரம் அன்புடைமை.

அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வுவர், புன்கணீர் பூச நறும். ௧
 அன்பிலா லெல்லார் தமக்குரிய ரன்புடையார், என்பு முரியர் பிறர்க்கு. ௨
 அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க், கென்போ டியைந்த தொடர்பு. ௩
 அன்பினு மார்வ முடைமை யதுவீனும், நன்பென்னு நாடாச் சிறப்பு. ௪
 அன்புந் தமார்ந்த வழக்கென்ப வையகத், தின்புற்று ரெய்துஞ் சிறப்பு. ௫
 அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப ரதியார், மறத்திற்கு மன்தே துனை. ௬
 என்பி லதனை வெயிற்போலக் காயுமே, அன்பி லதனை யறம். ௭
 அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண், வற்றன் மார்தளிர்ந்தற்று. ௮
 புறத்தறப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை, அகத்தறப் பன்பி லவர்க்கு. ௯
 அன்பின் வழிய துயிர்நிலை உழைலார்க், கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. ௧0

௯ - ஆம் அதிகாரம் விருந்தோம்பல்.

இருந்தோம்பியில்வாழ்வ தெல்லாம்விருந்தோம்பி, வேளான்மை செய்தற்பொ
 ருட்டு. ௧
 விருந்துபுறத்தாத் தானுண்டல்சாவா, மருந்தெனினும்வேண்டற்பாற்றன்று. ௨
 வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை, பருவந்த பாழ்படுதலின்று. ௩
 அகனமர்ந்த செய்யா னுறையு முகனமர்ந்த, நல்விருந் தோம்புவா னில். ௪
 வித்த மிடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி, மிச்சின் மிசைவான்புலம். ௫
 செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான், நல்விருந்து வானத்தவர்க்கு.
 இணைத்துணைத் தென்பதொன் தில்லைவிருந்தின், துணைத்துணை வேள்விப்பயன்.
 பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி, வேள்வி தலைப்படா தார்.
 உடைமையு னின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா, மடமை மடவார்க ணுண்டு. ௬
 மோப்பக்குழையு மனிச்சமுக்கிதிருந்து, நோக்கக்குழையும்விருந்து. ௧0, ஆ. ௧0

௧0 - ஆ அம்திகாரம் இனியவைகூறல்.

இன்சொலாரீர் மனைஇப் படிதிலவாம், செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச்சொல்.

அடக்கமுடையவை.

அகனமார் தீதலி னன்றே முகனமார், தின்பொல னாகப் பெயின். ௧
 முகத்தா னமார்தினிது நொக்கி யகத்தானும், இன்சொ லினதே யறம். ௩
 துன்புறா உந்துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டும், இன்புறா உயின்சொலவர்க்கு ௩
 பணிவுடைய வின்பொல னுற லொருவர்க், கணியல் ல மற்றுப் பிற. ௩
 அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை, நாடி யினிய சொலின். ௧
 சயனீன்று கன்றி பயக்கும் பயனீன்று, புண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல். ௧
 சிறுமையு னீர்க்கிய வின்பொன் மறுமையும், இம்மையு மின்பந் தரும். ௩
 இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ, வன்சொல் வழங்குவது. ௧
 இனிய வனவாக வின்குத கூறல், கனியிருப்பக் காய்கனார் தந்து. ௧௦, ௧௧

௧௧ - ஆம் அதிகாரம் செய்ந்நன்றியறிதல்.

செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையுகமும், வானகநூ மாற்ற வரிது. ௧
 காலத்தி னுற்செய்த நன்றி சிதிதெனினும், ஞாலத்திங் மாண்பு பெரிது. ௨
 பயன் றுக்கார் செய்த வுதவி நயன் றுக்கின், நன்மை கடலிற் பெரிது. ௩
 தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக், கொள்வர் பயன்றெரிவார். ௪
 உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி, செய்ப்பட்டார் சால்பின் வரைந்து. ௩
 மறவற்கு மாசற்றார் கேண்மை தறவற்கு, துன்பத்துட் பிப்பாயசர் நட்பு. ௧
 ஞானமை பெழுபிறப்பு முன்னாவர் தங்கன், விழுமந் தடைத்தவர் நட்பு. ௧
 நன்றி மறப்பது நன்மன்று நன்மல்ல, தன்றே மறப்பது கன்று. ௩
 கொன்றன்ன வின்கு செயினு மவர்க்கெய்த, ஒன்றுநன் றுன்னக் கெடும். ௧
 ஈந்நன்றிகொன்றார்க்கு முயவுண்டாமுய்வில்லை, செய்ந்நன்றிகொன்ற மகற்கு.

௧௨ - ஆம் அதிகாரம் நடுவுநிலைமை.

தகுதி பெண்பெவான்று நன்றே பகுதியால், பாற்பட்ட னொருகடி பெயின். ௧
 கொப்ப முடையவை னுக்கஞ் சிதைவின்றி, எக்கத்திற் தேமாப் புடைத்து. ௨
 நன்றேதரினு நடுவிகந்தா மார்க்கத்தை, அன்றே யெழுதிய விடல். ௩
 தக்கார் தகவில் லொன்ப தவரவர், எச்சத்தாற் காண்ப படும். ௪
 கேடும் பெருக்கமு மில்லைல் லெஞ்சத்துக், கோடாமை சான்றோர்க் கணி. ௩
 கெடுவல்லயா னென்ப தறிக தன்னெஞ்சம், நடுவொரீஇ யல்லை செயின். ௧
 கெடுவாக வையா தலக நடுவாக, நன்றிக்கட் டங்கியான் குழவு. ௧
 சமஞ்செய்துநீ றுக்குங் கோல்பொலமைந்தொருபால், கோடாமை சான்றோர் ௩
 க்கணி. ௩

சொற்கோட்டயில்லது செப்ப மொருதலையா, உட்கோட்ட யின்மைபெயின். ௧
 வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப், பிறவுந் தமபேறற் செயின். ௩

௧௩ - ஆம் அதிகாரம் அடக்கமுடையவை.

அடக்க மமரகு னாய்க்கு மடக்காமை, ஓரிரு னாய்த்து விடும். ௧
 ஆர்க்கு பொருளா வடக்கத்தை யாக்கம், அதனினா உந் கில்லை யுயிர்க்கு ௨
 செறிவறிந்து சீர்மை பயக்குமறிவறிந், தாற்றி னடக்கம் பெயின். ௩
 நிலையிற் திரியா தடங்கியான் ஞேற்றம், மலையினு மாண்பு பெரிது. ௪

எல்லார்க்கு நன்றும் பணித வைநுள்ளும், செல்வர்க்கே செல்வத் தகைத்த. ௩
 ஒருவையு ஈரமையொ கிள்கடக்க லாற்றின்; எழுமையு மேமாப் புடைத்த. ௪
 யர்காவர தாழிது காசர்க்க காவர்க்கால், சோகர்ப்பச் சொல்லிழுக்குப்பட்டு. ௬
 ஒன்றினுந் தீச்செயற் பெருப்பு னுண்டாயின், நன்றகா தாகி விடும். ௮
 தீயினுற் சுட்டபுண் னுள்ளாது மரமுதே, தீயினுற் சுட்ட லும். ௯
 கதற்காத் துக்கற்றுடங்க லாற்றுவாண்டெவ்வி, அறம்பார்க்கு மரத்தினுழைந்து.

௧௭ - ஆம் அதிகாரம் ஒருங்குமுடைமை.

ஒழுக்கம் விழுப்பற் தாலா லொழுக்கம், உயிரினு மேம்பப் படும். ௧
 பரிந்தோம்பிச் சாக்க வெழுக்கந் தெரிந்தோம்பித், தேரினு மஃதேதுண். ௨
 ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்கம், இழிந்த பிறப்பாய் வீடும். ௩
 மறப்பினுமோத்தக்கொளலாகும்பாச்ப்பான், பிறப்பொழுக்கஞ்சுற்றக்கெடும். ௪
 அழக்காறுடையான்க னுக்கம்போன் நிலை, ஒழுக்க யிலான்க னுயர்வு. ௫
 ஒழுக்கத்தி னெல்கா ருவோ ரிழுக்கத்தின், ஏதம் படுபாக் கறிந்து. ௬
 ஒழுக்கத்தி னெய்தவர் மேன்மை யிழுக்கத்தின், எய்தவ றெய்தாப் பழி. ௭
 நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்கம், என்று மீடும்பை தரும். ௮
 ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய, வழக்கியும் வடியாற் சொல்ல. ௯
 உலகத்தோடுடாட்ட வெழுக்கல்பகைத்தும், நல்லா தறிவினாதர். ௧௦. ௧௧. ௧௨. ௧௩. ௧௪. ௧௫.

௧௬ - ஆம் அதிகாரம் பிறனில்விழையாமை.

பிறன்பொருளாட்டெட்டொழுகும் பேதைமைஞாலத், திறம்பொருள்கண்டார்
 கணில். ௧
 அறன்கடை நின்றரு ளெல்லாம் பிறன்கடை, நின்றாரும் பேதைமர ளில். ௨
 விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரில், தீமை புரிந்தொழுகு லார். ௩
 எனைத்தனையராயினு மென்றூந் தினைத்தனையும், தோரன் பிறனில் புதல். ௪
 எளிதென வில்லிறப்பா னெய்தமெஞ் சூன் றும், விளியாத கிற்றும் பழி. ௫
 பகைபாவ மக்கம் புழிபெய்தான்றும், இசுவாவ மில்லிற்ப்புந் தன். ௬
 அறனியலா வில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலார், பெண்மை நயவாதவன்.
 பிறன்மனைகோக்காத்பெராண்மைசான்றோர்க், கறனென்றெவ்வான்றொழுக்கு
 கலக்குரியார் யானெ னுமநீர் வைப்பில், பிறர்க்குரியா டோடோயா தார். ௯
 அறன்வகாயானல்ல செயினும் பிறன்வகாயுள், பெண்மை சயலாமைநன்று.

௧௭ - ஆம் அதிகாரம் பெரையுடைமை.

அகழ்வாளைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை, இகழ்வார்ப் பொறுத்த நலை. ௧
 பெருறுத்த விறப்பினு யென்று மதனை, மறத்த லதன்னு நன்று. ௨
 இன்மையு ளின்மை விருந்தொசால் வன்மையுள், வன்மை மடவார்ப் பெரறை.
 நிறையுடைமையுந் தகைமையென்றின்பொறையுடைமை, பொற்றியொழுக்கப்படும்.
 ஒறுத்தாமைபொன்றுகவையொ லைப்பார், பொறுத்தாமைப் பொன்போற்பொ
 தித்த. ௩
 ஒறுத்தார்க்கொருகளை யின்பம்பொறுத்தார்க்குப், பொன்றுந் துணையும்புகும்.

திறனால் தற்பிறர் செய்யினு நோநெர்க், தந்னால் செய்யாகை நன்று. ௪
 மிகுதியான் மிக்கவை செய்தானாத் தாந்தம், தருதியான் வென்று விடல். ௫
 துறந்தாரிற்றுயமை யுடைய நிறந்தார்வாய், இன்னஞ்சொன் னோற்றிப்பவர். ௬
 உண்ணாதநோற்பார் பெரியர்பிறர்சொல்லும், இன்னஞ்சொன் னோற்பாரிற் பின்.

௧௪ - ஆம் அதிகாரம் அழுக்காறுமை.

ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத், தழுக்கா திரலத் வியல்பு. ௧
 விழுப்பேற்றி னைஓதொப்ப தில்லையார்மாட்டும், அழுக்காற்றி னன்மைபெறின். ௨
 அறனாக்ம வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்ம, பேணு தழுக்கறுப்பான். ௩
 அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யர நழுக்காற்றின், ஏதம் படுபாக் கறிந்து. ௪
 அழுக்கா றுடையார்க் கதசாறு மொன்றார், வழுக்கியுக் கேட்கன் பது. ௫
 கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதுஉம், உன்பதுஉ மின்றிக்கெழும். ௬
 அவ்வித் தழுக்கா றுடையாளைச் செய்யவன், தவ்வையைக் காட்டி விடும். ௭
 அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருக்கெற்றத், தீயுழி யுய்த்த விடும். ௮
 அவ்விய நெஞ்சத்தா னுக்கமுஞ் செய்வியான், கேடு நனைக்கப் படும். ௯
 அழுக்கற் தகன்றரு மில்லை யஓதிலர், பெருக்கத்திற் தீர்ந்தாரு மில். ௧௦

௧௫ - ஆம் அதிகாரம் வெஃகாமை.

நடுவின்றி நன்பெருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக், குற்றமு மாங்கே தரும். ௧
 படுபயன் வெஃகிப் பழிபடுவ செய்யார், நடுவன்மை நாணு பவர். ௨
 சிற்றின்பம் வெஃகி யறனால் செய்யாரோ, மற்றின்பம் வேண்டு பவர். ௩
 இல்மென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்பென்ற, புன்மையில் காட்சியவர். ௪
 அஃகி யகன்ற வறிவென்றும் யார்மாட்டும், வெஃகி வெறிய செயின். ௫
 அருள்வெஃகியாற்றின்கணின்ருள்பொருள்வெஃகிப், பொல்லாதகுழக்கெழும். ௬
 வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் வினைவயின், மாண்டற் கரிதாம் பயன். ௭
 அஃகாமைசெல்லத்திற்கியாதெனின்வெஃகாமைவேண்டும்பிறன்கைப்பொருள் ௮
 அறன்றிற் வெஃகர வறிவுடையார்ச் சேரும், திறன்றிற் தாங்கே திரு. ௯
 இறலினு மெண்ணாது வெஃகின் விறலினும், வேண்டாமை யென்னுஞ்செருக்கு.

௧௬ - ஆம் அதிகாரம் புறங்கூறுமை.

அறங்கூறு னல்ல செய்யினு மொருவன், புறங்கூறு னென்ற வினது. ௧
 அறனழிது யல்லவை செய்தலிற் திகே, புறனழிதுப் பொய்த்து நகை. ௨
 புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாதல், அறங்கூறு மாக்கற் தரும். ௩
 கண்ணினு கண்ணறச் சொல்லினுஞ்சொல்லற்க, முன்னின்று பின்னோக்காச் ௪
 சொல். ௫
 அறஞ்சொல்லநெஞ்சத்தானன்மைபுறஞ்சொல்லும், புன்மையாற்காணப்படும். ௬
 பிறன்பழி கூறுவான் நன்பழி யுள்ளும், திறத்தெரிந்து கூறப் படும். ௭
 பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி, நட்பாட நேற்று தவர். ௮
 தன்னியார் குற்றமுற் றுற்ற மரபினர், என்னகொ லேதிலார் மாட்டி. ௯
 அறனோக்கியாற்றுகொல்கவையம்புறனோக்கிப், புன்சொலுண்ப்பான்பொறை. ௧௦
 ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பின், தீதுண்டோமன்னு முயிர்க்கு.

உ0 - ஆம் அதிகாரம் பயனிலசொல்லாமை.

பல்லார் முனியப் பயனிலசொல்லுவான், எல்லாரு மென்பப் பரிம். க
 பயனில பல்லார்முற் சொல்ல வயனில, நடடார்கட் செய்தலிற் நீது. உ
 நயனில வென்பது சொல்லும் பயனில, பாரித் துரைக்கு முரை. க
 நயன்சாராநன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப், பன்பில்சொற் பல்லா ரகத்து. ச
 சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில, நீர்மை யுடையார் சொலின். ஞ
 பயனில்சொற் பாராட்டு வாண மகனெனல், மக்கட் பதடி யெனல். க
 நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர், பயனில சொல்லாமை நன்று. எ
 அரும்பய ஆயு மறிவினார் சொல்லார், பெரும்பய னில்லாத சொல். அ
 பொருடார்ந்த பொச்சார்துஞ் சொல்லார் மருடார்ந்த, மாசது காட்சியவர். க
 சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க, சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

உக - ஆம் அதிகாரம் தீவினையச்சம்.

தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சவர், தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு. க
 தீயவை தீய புயத்தலாற் தீயவை, தீயினு மஞ்சப் பரிம். உ
 அறிவினு வெல்லார் தலையென்ப தீய, செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். க
 மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின், அறஞ்சூழின் சூழற்கவன் கேடு. ச
 இலென்று தீயவை செய்யற்க செய்யின், இலனாகு மந்தும் பெயர்த்து. ஞ
 தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால, தன்னை யடல்வேண்டா தான். க
 எண்ப்பகை யுற்றரு முய்வர் வினைப்பகை, வியாது பின்சென் றரிம். எ
 தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை, வியா தடியுறைந் தற்று. அ
 தன்னைத்தான் காதுல னாயினெனைத் தொன்றும், தன்னற்க தீவினைப் பால். க
 அருங்கேட வென்ப தறிகு மருங்கோடித், தீவினை செய்யானெனின். ஆ_உக0

உஉ - ஆம் அதிகாரம் ஒப்புரவறிதல்.

கைம்மாறவேண்டா கடப்பாடுமாரிமாட், டென்னாற்றுந் கொல்லோ வுலகு. க
 தாளாற்றித்தந்தபொருளெல்லாந்தக்கார்க்கு, வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு. க
 புத்தேளுகத்து மீண்டும்பெறலரிதே, யொப்புரவி னல்ல பிற. க
 ஒத்ததறிவா னுயிர்வாழ்வான்மற்றையான், செத்தாருள் வைக்கப் பரிம். ச
 ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம், பேரறி வாள்ள் றிரு. ஞ
 பயன்மா முள்ளாப் பழுத்தற்றூற் செல்வ, நயனுடை யான்கட் படின். க
 மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றூற் செல்வம், பெருந்தகை யான்கட் படின். எ
 இடனில் பருவத்த மொப்புரவிற் கொல்கார், கடனறி காட்சி யவர். அ
 நயனுடையான்கூர்ந்தா னாதல்செயுநீர்மை, செய்யா தமைகலா வாறு. க
 ஒப்புரவினால்வருக் கேடெனி னஸிதொருவன், விற்றுக்கோட் டக்க_துடைத்து.

உ௩ - ஆம் அதிகாரம் ஈகை.

வறியார்க்கொன்றீவதே யீகைமற்றெல்லாம், சூறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்து. க
 நல்லாறெனினுங் கொளறி தமேலுலகம், இல்லெனினு மீதலே நன்று. உ
 இலென்னுமெவ்வ முளாயாமையீதல், குலனுடையான் கண்ணே யுள. க

இன்ன திரக்கப் படுத லிரந்தவர், இனிமுகக் காணு மளவு,
 ஆற்றவாராற்றல் பசியாற்றல்பயனிய, யாத்தயா ர்ந்தழிப்பின்.
 அந்ரு ரழிபசி தீர்த்த லீதொருவன்; பெற்றுள் பொருள்வைப் புழி.
 பாத்தான் மரீஇ யயைப் பசியென்னும்; தீப்பினி தீண்ட லரிது.
 சுத்தவக்குயின்ப மறிவர்கொருமுடைமை; கைத்திழக்கும் யன்கணவர்;
 இரத்தலி வின்குது மன்ற கிரப்பிய; தாமே தப்பியரு ணல்.
 சாதலி வின்குது திலை பிவிதனஉம்; சுத விபையாக் கடை. ௧0, ௧1, ௧2, ௧3, ௧4, ௧5, ௧6, ௧7, ௧8, ௧9, ௨0

உச - ஆம் அதிகாரம் புகழ்.

சுத விசைபட வாழ்த வதவல்ல, அடிய பில்லை யுயிர்க்கு. ௧
 உரைப்பாருணப்பவை பெல்லையிரப்பார்க்கொன், தீவாரமே விற்றும்புகழ். ௨
 ஒன்ற ஷலகத் தயாந்தபுக ழல்லால், பொன்றது கிற்பதொன் தில். ௩
 நிலவணானீசபுக ழாற்றிற்புல்வகர்ப், பேர்ற்றது புத்தே ழுல்கு. ௪
 சுத்தம்பொற்கேடு ழுனதாருஞ்சாகீகரீம், வித்தகாக் கல்லா னரிது. ௫
 தோன்றிற்புகழொடு தோன்றகலிதிலார், தோன்றலிற் ழுஞ்சுருகமன்றது. ௬
 புகழ்படவாழாநாந் தானோயார்தம்பை, இகழ்வாணா ணேவ தெயன். ௭
 யுசையென்பகலித்தாரக் கெல்லியிசையென்னும், எச்சம் பெரு அவிசின். ௮
 யுசையிவாணப்பயன் ழுனதுபிசையினர், யாகக்க பொறுத்தலிலம். ௯
 விசைப்பொழியுயர்வாரீ யாழ்வாரிசையொழிய, யாழ்வாரீ யாழ்வாரீ. ௧0

இல்லறவியன் முற்றிற்ற.

அருளுடைமை உரு - ஆம் அதிகாரம் அருளுடைமை

அருட்செல்லஞ்செல்லத்தட் செல்லிப்பொருட்செல்லும், பூரியார்கண்ணுமுள.
 நல்லாற்றொடி யருளான்கவல்லாற்றல், தோளூ மகீதேதுணை. ௨
 அருள்சேர்ந்தகெஞ்சினார்க் கில்லையிருள்சேர்ந்த, இன்ன ஷலகம்புகல். ௩
 மன்னுயிரோம்பி யருளாள்வார்க்கில்லென்ப, தன்னுயி ரஞ்சம் வினை. ௪
 அல்லல்ருளாள்வார்க் கில்லைவனிவழங்கு, மல்லன்மா ழூல்க் கரி. ௫
 பொருணிகிப்பொச்சாந்தா டென்பருணிகி, அல்லவை செய்தொழுருவார். ௬
 அருளில்லார்க்கவ்வுலக மில்லைபொருளில்லார்க், கிவ்வுலக மில்லாகியாக்கு. ௭
 பொருளற்றார்பூப்ப டொருகாலுளுற்றார், அற்றார்மற் றுத லரிது. ௮
 தெருளாதான்மெய்ப்பொருள் கண்டற்றற்றேரின, அருளாதான் செய்யு மறம்.
 வலியார்முற்றனை கினைக்கதான்றன்னின், மெலியார்மேற் செல்லு யிடத்த. ௯

